

การศึกษาศาสนาสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับ
เทคนิค Picture Me Reading

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
พฤษภาคม 2556

การศึกษาศักยภาพการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับ
เทคนิค Picture Me Reading

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์พิเศษ

พฤษภาคม 2556

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาศักยภาพการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับ
เทคนิค Picture Me Reading

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์พิเศษ
พฤษภาคม 2556

อรอุมา เพชรน้อย. (2556). การศึกษาความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำ
ร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม:
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพันธ์ ศรีวันยงค์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูริย์ โพธิ์สาร.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับ
เทคนิค Picture Me Reading กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยเป็นนักเรียน ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้าน
การอ่านที่มีระดับสติปัญญาปกติและไม่มีคามพิการซ้ำซ้อน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่
2 ปีการศึกษา 2555 จากโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา
เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร เลือกโดยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 7 คน ดำเนินการ
ทดลองเป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 50 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชุดแบบฝึก การอ่านคำศัพท์
ภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ทำการสอนโดยใช้วิธีการสอน
อ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่ามัธยฐาน
(Median) และค่าพิสัยควอไทล์ (Interquartile Range= IQR) สถิติทดสอบ The Sign Test for
Median:One Sample และ The Wilcoxon Matched-Pairs Signed-Ranks Test

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading
อยู่ในระดับดี (ค่ามัธยฐานเท่ากับ 22 จากคะแนนเต็ม 27 คะแนน, $t = 7$, $P\text{-value} = 1.0000$)
2. ความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading
สูงขึ้น ($T = 0$, $p < .05$)

A STUDY ON THE READING ABILITY OF ENGLISH WORDS THROUGH
SIGHT WORD APPROACH WITH PICTURE ME READING METHOD IN GRADE 3
STUDENTS WITH LEARNING DISABILITIES

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Special Education
at Srinakharinwirot University

May 2013

Onuma Petchnuy. (2013). *A Study on The Reading Ability of English words through Sight word approach with Picture Me Reading method In Grade 3 Students with Learning Disabilities*. Master thesis. M.Ed. (Special Education).

Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee:
Assist. Prof. Dr.Siriparn Sariwanyong, Assist. Prof. Dr.Paitoon Pothisaan.

The main purpose of this research was to investigate English word reading ability in grade 3 students with learning disabilities after using Sight word approach with Picture Me Reading method. The participants of the study were 7 Third Grade students with reading difficulties. They were enrolled in the second semester of academic year 2012 at Kasetsart University Laboratory School Center Educational Research Development and were obtained by purposive sampling. The duration of the study was 6 weeks, five days a week, fifty minutes each day. The instruments for data collection were lesson plans, reading exercises and a test of word reading abilities evaluation forms. The data were analyzed by using Median, Interquartile Range, Wilcoxon Matched-Pairs Signed-Ranks Test and The Sign Test for Median: One Sample.

The results of the research revealed that:

1. The participants demonstrated English word reading ability at good level after being taught by Sight word approach with Picture Me Reading method.

(Full score 27 ,Median 22, $t = 7$, $P\text{-value} = 1.0000$)

2. The participants exhibited higher word reading ability after being taught by Sight word approach with Picture Me Reading method. ($T = 0$, $p < .05$)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาบัตรฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีด้วยความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพันธ์ ศรีวันยงค์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญาบัตร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ โพธิ์สาร กรรมการควบคุมปริญญาบัตร ที่กรุณาให้คำปรึกษา และคำแนะนำอย่างดียิ่งมาตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ และขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรรยา ชื่นเกษม ประธานกรรมการสอบปริญญาบัตร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดารณี ศักดิ์ศิริผล เป็นอย่างสูงที่กรุณาเป็นกรรมการสอบปากเปล่าพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจนทำให้ปริญญาบัตรฉบับนี้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ดารณี ศักดิ์ศิริผล อาจารย์ ดร. ธนิตา เขยชุ่ม อาจารย์ ดร.รัชฎา ทับเทศ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงเดือน แข็งขัน เป็นอย่างสูงที่กรุณาเป็น ผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำและข้อคิดในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิธร จ่างภากร อาจารย์ใหญ่โรงเรียนสาธิตแห่ง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา ที่ให้ความอนุเคราะห์สถานที่ทดลอง ในการ ทำวิจัยนี้

อรอุมา เพชรน้อย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	8
สมมติฐานการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	12
ความหมายของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	12
สาเหตุของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	14
ลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	17
ประเภทของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	20
ลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน.....	21
วิธีการสอนอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน.....	23
ปัญหาทางการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ.....	27
เทคนิค Picture Me Reading.....	29
ความเป็นมาและหลักการของเทคนิค Picture Me Reading.....	29
ขั้นตอนการสอน Picture Me Reading.....	30
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	31
การสอนอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำ.....	32
ความหมายของคำศัพท์.....	32
ความสำคัญของคำศัพท์.....	32
จุดมุ่งหมายในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	34

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
วิธีสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	35
ความหมายของการสอนอ่านเป็นคำหลัง.....	36
ขั้นตอนการสอนอ่านเป็นคำ.....	37
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านเป็นคำ.....	39
การเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	40
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	46
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	46
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	48
วิธีดำเนินการทดลอง.....	58
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	68
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	68
สมมติฐานในการวิจัย.....	68
วิธีดำเนินการวิจัย.....	68
สรุปผลการวิจัย.....	69
อภิปรายผล.....	69
ข้อเสนอแนะ.....	73
บรรณานุกรม.....	75

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก.....	82
ภาคผนวก ก.....	83
ภาคผนวก ข.....	85
ภาคผนวก ค.....	88
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	116

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนคะแนน คำมีพยัญฐาน และค่าพิสัยควอไทล์ความสามารถอ่านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้าน การอ่านจากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading	62
2 การเปรียบเทียบคำมีพยัญฐานที่คำนวณได้กับคำมีพยัญฐานของความสามารถอ่านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้าน การอ่านจากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading	64
3 การเปรียบเทียบความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังการสอน อ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading.....	65
4 ผลการประเมินค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยหาจากดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างคำศัพท์กับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ของแบบประเมินความสามารถ อ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	82
5 ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (R) ของแบบประเมินความสามารถ อ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	83

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การสอนอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading.....	50
2 ขั้นตอนการสร้างชุดแบบฝึกการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการ ใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading.....	52
3 ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการใช้วิธี สอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading.....	55
4 ภาพประกอบ 4 แผนภูมิแสดงความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ก่อนและหลังการสอน จากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading.....	63

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ประเทศไทยได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่นักเรียนทุกคนต้องเรียน โดยถูกบรรจุอยู่ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ซึ่งได้รับการจัดลำดับความสำคัญในกลุ่มที่ 2 การที่นักเรียนจะเรียนภาษาอังกฤษได้ดีนั้น ต้องอาศัยการฝึกฝนเพื่อให้เกิดทักษะทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จากทักษะที่กล่าวมาข้างต้น ทักษะการอ่านถือเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการเรียนในทุกกลุ่มวิชา การมีทักษะการอ่านที่ดีจะช่วยให้ นักเรียนสามารถเรียนวิชาต่างๆ ได้ดี ดังนั้นการพัฒนาทักษะการอ่านให้กับนักเรียนจึงเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สาลี รัทสุทธิ (2553: 12) ที่กล่าวว่า การอ่านจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนได้ดีขึ้นและยังส่งผลต่อทักษะการฟัง การพูด การเขียน อีกทั้งยังช่วยพัฒนาความรู้ ความคิด การแก้ปัญหา การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัวในสังคมได้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับคำกล่าวของ โจน เอ็ม ฮาร์เวลล์ (Harwell. 2001: 193) ที่กล่าวว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะทางด้านวิชาการที่สำคัญที่สุดและยังเป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนรู้ในทักษะอื่นๆ ถ้าบุคคลไม่สามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ โอกาสที่จะเกิดความสำเร็จและสนองความต้องการในชีวิตก็ย่อมจะน้อยลง ทักษะการอ่านจึงเป็นหนึ่งในสี่ทักษะทางภาษาที่ผู้เรียนทั่วไปควรไปถึงเด็กพิเศษควรได้รับการฝึกฝน

เด็กพิเศษหรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษหมายถึง กลุ่มเด็กที่จำเป็นต้องได้รับการดูแลช่วยเหลือเป็นพิเศษนอกเหนือไปจากวิธีการตามปกติ ทั้งในด้านการใช้ชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ และการเข้าสังคม โดยช่วยเหลือเด็กตามลักษณะความจำเป็น ความสามารถและความต้องการของเด็กแต่ละคนเพื่อให้เด็กได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพของเอกบุคคคล การอ่านสำหรับเด็กพิเศษโดยเฉพาะในกลุ่มเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ นั้น เป็นการเปิดโลกของการเรียนรู้ข้อมูล ภาษาและการสื่อสารสำหรับพวกเขา เด็กแต่ละวัยแต่ละกลุ่มมีความชื่นชอบและวิธีอ่านหนังสือที่แตกต่างกันไป เช่นเดียวกับเด็กทั่วไป แต่ความบกพร่องในบางส่วนของสมองของเด็กพิเศษจะส่งผลต่อการอ่านของเด็กทำให้มีความยากลำบากในการอ่าน (ส่งเสริมการอ่านในกลุ่มเด็กพิเศษ. 2551: ออนไลน์)

เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หรือเด็กแอลดี เป็นเด็กกลุ่มหนึ่งที่ไม่สามารถบรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ทั้งๆ ที่มีสติปัญญาอยู่ในระดับปกติหรือสูงกว่าปกติ โดยเฉพาะในเรื่องของการอ่าน ทั้งนี้ได้มีงานวิจัยจำนวนมากที่ระบุว่า กว่าครึ่งหนึ่งของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีปัญหาในการอ่าน (ผดุง อารยะวิญญู. 2544: 65) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ เอสเทอร์ มินสคอฟ และเดวิด

อลโซฟ (Minskoff; & Allsopp. 2003: 162) ที่กล่าวว่า ความบกพร่องทางการอ่านเป็นปัญหาที่พบบ่อยของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา มีนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านถึงร้อยละ 80 นอกจากนี้ นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้อยังมีปัญหาด้านกระบวนการรับรู้ข้อมูลการใช้ภาษาเป็นพื้นฐาน ทักษะทางภาษาที่บกพร่องนี้อาจเกิดขึ้นที่จุดใดจุดหนึ่งก็ได้ ตั้งแต่การรับรู้ การผสมผสานไปจนถึงการแสดงออก ปัญหาทางด้านภาษาส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เฉพาะวิชาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการสะกดคำเท่านั้น แต่ยังมีผลกระทบต่อ การฟัง การคิดและการตอบคำถามของนักเรียนอีกด้วย เพราะภาษาเป็นเรื่องยุ่งยากซับซ้อน ครูสามารถสังเกตเห็นได้ว่า นักเรียนมีความสามารถหรือขาดทักษะในด้านภาษาจากการเชื่อมโยงตัวอักษรและเสียงเข้าด้วยกันแล้วเปล่งเสียงออกมา ซึ่งการออกเสียงไม่ถูกต้องหรือไม่ชัดเจนเป็นปัญหาสำคัญของเด็กแอลดีจำนวนมาก (กุลยา ก่อสุวรรณ. 2553: 39) การที่เด็กจะอ่านหนังสือได้หรือไม่นั้นต้องอาศัยทักษะเบื้องต้นที่จำเป็น 3 ด้าน คือ การจำคำ การเข้าใจความหมายของคำ และความสามารถในการเข้าใจสิ่งที่อ่าน (ผดุง อารยะวิญญู. 2533: 130) นอกจากนี้ สิ่งสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการอ่านของเด็ก นอกจากจะเกี่ยวกับสภาพความพร้อมทางร่างกายและความสนใจของเด็กแล้ว ยังมีองค์ประกอบอื่นๆ ได้แก่ คำศัพท์ จำนวนตัวอักษรในคำศัพท์ ลักษณะของคำศัพท์ ลักษณะของประโยค การวางประโยคหลัก รูปแบบการนำเสนอ ความหมายและโครงสร้างของคำ ล้วนมีผลต่อการอ่านทั้งสิ้น (จรีลักษณ์ จีรวินุลย์. 2546: 6)

ในการเรียนภาษานั้น คำศัพท์ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่ง เพราะเป็นสิ่งที่มนุษย์ใช้เพื่อสื่อถึงความรู้สึกนึกคิด ความต้องการหรือความรู้ต่างๆ ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ความรู้และความสามารถในการใช้คำศัพท์ของบุคคลๆ หนึ่งถือเป็นปัจจัยหลักที่จะบ่งบอกว่า บุคคลผู้นั้นสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด คำศัพท์จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกคนต้องเรียนรู้และเพิ่มพูนอยู่เสมอเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ (เทคนิคการสอนคำศัพท์. 2553 : ออนไลน์; อ้างอิงจาก Burns; & Lowe. 1966: 48; Taylor. 1990: 1) นอกจากนี้ คำศัพท์ยังเป็นพื้นฐานสำคัญที่สุดในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ถ้านักเรียนไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ก็จะเข้าใจภาษาอังกฤษได้ยาก ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สมุทรร เซ็นเซาวิช ที่กล่าวไว้ว่า อุปสรรคของการอ่านภาษาอังกฤษไม่เข้าใจคือ การไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ แม้จะใช้ทักษะหรือเทคนิคอื่นๆ ได้ดีเพียงใด แต่ถ้าไม่รู้ความหมายของคำในข้อความที่กำลังอ่านก็จะไม่เข้าใจสิ่งที่อ่าน (สมุทรร เซ็นเซาวิช. 2545: 15) การสอนอ่านคำศัพท์จึงมีความจำเป็นมากในการเรียนรู้ภาษาเพราะคำศัพท์จะเป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน อีกทั้งยังเป็นหน่วยหนึ่งในโครงสร้างของภาษาที่เป็นพื้นฐานของการเรียนภาษาที่นักเรียนจะนำมาสร้างเป็นวลี หรือประโยค (กนิษฐา ระเวช. 2543: 87) ดังนั้นแนวทางการจัดการศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับนักเรียนกลุ่ม

นี้ จึงเป็นหน้าที่สำคัญของนักการศึกษาที่จะหาแนววัตกรรมทางการศึกษาให้พวกเขา เพื่อไม่ให้พวกเขาสูญเสียโอกาสที่จะได้ประโยชน์จากการอ่าน โดยเปิดโอกาสให้พวกเขาได้เข้าถึงหนังสือตั้งแต่ก่อนที่จะหัดอ่าน สร้างบรรยากาศการอ่านให้น่ารื่นรมย์ สนุกสนาน และพยายามเชื่อมโยงการอ่านกับกิจกรรมต่าง ๆ ของเด็ก เช่น การเล่นเกม การสื่อสาร ดนตรี ที่จะทำให้พวกเขาได้ใช้ประสาทสัมผัสหลายด้านรวมกัน หรือใช้ประสาทสัมผัสอย่างเหมาะสมมาช่วยในการเรียนรู้ด้านการอ่าน (ส่งเสริมการอ่านในกลุ่มเด็กพิเศษ. 2551: ออนไลน์)

จากปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษที่ส่งผลกระทบต่อ การอ่านของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จึงได้ศึกษาวิธีการสอนอ่านที่เหมาะสมกับนักเรียนกลุ่มนี้ เพื่อที่จะช่วยเหลือและพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งวิธีการสอนอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านนั้นมีหลายวิธีด้วยกันแตกต่างกันไปตามลักษณะความบกพร่องและระดับความสามารถในการอ่านของเด็กแต่ละคน วิธีการสอนอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาในการอ่านที่อ่านหนังสือไม่ออก มีปัญหาในการสะกดคำที่ได้ผลและมีประสิทธิภาพอีกวิธีหนึ่งก็คือ วิธีการสอนอ่านเป็นคำ (Sight Word Approach) ซึ่งเป็นวิธีที่เหมาะสมสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่เริ่มฝึกอ่าน เพราะวิธีการดังกล่าวเป็นการสอนให้เด็กอ่านเป็นคำๆ ให้เด็กอ่านก่อนที่จะจำตัวอักษรได้ เมื่อเด็กอ่านได้มากพอสมควรแล้วจึงสอนให้เด็กรู้จักสระและพยัญชนะภายหลัง ครูอาจใช้บัตรคำในการสอนให้เด็กอ่านตาม ให้ดูภาพประกอบ เด็กอาจอ่านคำได้โดยการจำ ครูอาจจะบันทึกเสียงลงเทปก็ได้ แล้วจึงเปิดเสียงให้เด็กฟังและให้เด็กอ่านตามบัตรคำ การสอนวิธีนี้จะทำให้เด็กอ่านคำโดยใช้สายตา (ผดุง อารยะวิญญู. 2544: 68) ซึ่งสอดคล้องกับเบญจพร ปัญญา (2547: ออนไลน์) ที่กล่าวว่า การให้ความช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านนั้น อาจทำได้โดยฝึกให้เด็กอ่านและเขียนพยัญชนะหรือคำควบคู่ไปกับการดูภาพจะช่วยให้เด็กสามารถจำคำที่สอดคล้องกับเสียงและภาพได้ นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่ได้ทำการศึกษาความสามารถอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านโดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำ ผลการวิจัยพบว่า เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำ มีความสามารถอ่านคำอยู่ในระดับดี (อัจฉรา นาคทรัพย์. 2546: บทคัดย่อ) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ จูดี เอ เบททิส (Bettis. 2010: online) ที่ทำการศึกษาความสามารถอ่านตัวอักษรและคำของนักเรียนระดับปฐมวัยด้วยวิธีการสอนอ่านเป็นคำ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถอ่านตัวอักษรและคำได้ดีขึ้นโดยสามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่ว มีความมั่นใจในการอ่าน รวมทั้งยังพัฒนาทักษะด้านการเขียนให้ดีขึ้นด้วย ทั้งนี้แนวทางการจัดการศึกษาเพื่อช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ยังไม่มีวิธีใดวิธีเดียวของการสอนที่สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพกับเด็กทุกคน ซึ่งสรุปได้ว่า ปัญหาทางการเรียนรู้ของเด็กกลุ่มนี้ ไม่สามารถแก้ไขหรือใช้เทคนิคในแบบฝึกหัดแบบใดแบบหนึ่งเพียงอย่างเดียว (ศรียา นิยมธรรม. 2541:

54; อ้างอิงจาก Jenet W. Lener) อีกทั้งนักเรียนแต่ละคนมีวิธีเรียนหนังสือไม่เหมือนกัน บางคนเรียนได้ บางคนเรียนไม่ได้ ครูจึงต้องใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้สอดคล้องกับวิธีเรียนของนักเรียนแต่ละคน (ผดุง อารยะวิญญู. 2546: 109) ดังนั้นเพื่อให้การจัดแนวทางการสอนนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านมีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงได้นำเทคนิค Picture Me Reading มาใช้ร่วมกับการสอนอ่านเป็นคำ ผู้คิดริเริ่มและพัฒนาเทคนิค Picture Me Reading คือ มาลี เจ ไอแซคสัน (Marlys J. Isaacson) อาจารย์ทางด้านจิตวิทยาในโรงเรียนประถมในประเทศสหรัฐอเมริกา เทคนิคดังกล่าวเป็นเทคนิคการสอนอ่านตัวอักษรและคำภาษาอังกฤษ ที่ใช้สายตาในการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดความคิดรวบยอด โดยใช้บัตรคำที่มีภาพสื่อความหมายของคำใส่ในตัวอักษรตัวใดตัวหนึ่ง เมื่อคำนั้นๆ ปรากฏสู่สายตา ก็จะทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่เห็นได้ทันทีโดยไม่ต้องแปลความหมาย เป็นเทคนิคที่เหมาะสมกับผู้เริ่มต้นฝึกอ่านคำและเด็กพิเศษประเภทต่างๆ โดยเฉพาะนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านเพราะนักเรียนไม่ต้องสะกดคำหรือวิเคราะห์คำก็จะสามารถอ่านคำและแปลความหมายของคำได้โดยดูภาพที่สื่อความหมายในคำนั้นๆ เทคนิคการสอนอ่านวิธีนี้เป็นวิธีที่ช่วยฝึกและแก้ไขการอ่านทำให้เด็กสามารถอ่านคำศัพท์ได้ การสอนในแต่ละขั้นตอนจะมีกิจกรรมทางภาษาที่หลากหลาย ซึ่งเน้นให้นักเรียนได้ฝึกการอ่านออกเสียงคำศัพท์และได้ใช้ประสาทสัมผัส เพื่อให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล นอกจากนี้ยังใช้เป็นกิจกรรมเสริมในการเรียนรู้คำศัพท์ และยังสามารถใช้ร่วมกับการสอนอ่านวิธีอื่นๆ ได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ ซึ่งได้มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิค Picture Me Reading ในการสอนคำศัพท์ของนักเรียนในชั้นเรียนปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทต่างๆ พบว่า หลังจากการสอนนักเรียนสามารถอ่านและแปลความหมายของคำศัพท์ได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วขึ้น (Picture me reading. 2011: online) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเคียร์อน ซีฮี (Sheehy. 2005: online) ที่ทำการศึกษาคำการใช้โปรแกรม Morphing images ซึ่งเป็นโปรแกรมที่ใช้ภาพแทรกลงไปในคำในการสอนเพื่อพัฒนาศักยภาพการจำคำศัพท์ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ขั้นรุนแรงจำนวน 8 คน ผลการวิจัยพบว่าการสอนด้วยวิธีนี้มีประสิทธิภาพและได้ผลดีกว่าการสอนด้วยวิธีที่อ่านคำเพียงอย่างเดียว

ดังนั้นจึงได้พัฒนาวิธีการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading เพื่อใช้พัฒนาความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน แล้วทำการศึกษาความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านหลังการสอนด้วยวิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาทักษะทางการอ่านภาษาอังกฤษในระดับสูงของนักเรียนในกลุ่มดังกล่าวต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ก่อนและหลังการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในการนำวิธีการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading ไปใช้ในการสอนการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้และนักเรียนปกติที่มีปัญหาด้านการอ่านต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านที่มีระดับสติปัญญาปกติและไม่มีคามพิการซ้ำซ้อน กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านที่มีระดับสติปัญญาปกติและไม่มีคามพิการซ้ำซ้อน กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร เลือกโดยวิธีเจาะจง (Purposive sampling) จากนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 7 คน

2. การสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading เป็นการจัดกิจกรรมการสอนอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีจำนวน 1-3 พยางค์ ที่สื่อได้ด้วยรูป ได้แก่ หมวดสิ่งของในห้องเรียน หมวดสัตว์ หมวดคำคุณศัพท์ (ขนาดและสี) และหมวดคำกริยา ซึ่งคำศัพท์ทั้ง 4 หมวดข้างต้นเป็นคำศัพท์ที่ได้จากการคัดเลือกในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ Grammar Friends1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา (Tim Ward.

Grammar Friends1, Oxford: 2010) วิธีการสอนอ่านเป็นคำและเทคนิค Picture Me Reading มีหลักการสอนที่คล้ายกันคือ สอนให้นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นคำๆ จากบัตรคำและบัตรภาพตามครู โดยไม่ต้องสะกดคำหรือวิเคราะห์คำ ซึ่งแตกต่างกันที่บัตรคำของเทคนิค Picture Me Reading นั้นจะมีภาพที่สื่อความหมายของคำ ใส่ในตัวอักษรตัวใดตัวหนึ่ง ซึ่งจะทำให้ นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่เห็นได้ทันที ในขั้นตอนการสอนจะมีการนำกิจกรรมทางภาษาที่หลากหลายมาใช้ร่วมกับการสอนอ่าน เพื่อให้ นักเรียนได้ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการใช้ประสาทสัมผัส เช่น ตา ดู หู ฟัง การได้หยิบจับบัตรคำและบัตร Picture Me Reading และเพื่อให้นักเรียนเกิดความสุขสนานในการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังเหมาะสมกับผู้เริ่มต้นฝึกอ่านคำและเด็กพิเศษประเภทต่างๆ โดยเฉพาะนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่าน (Picture me reading. 2011: online)

การสอนอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค

Picture Me Reading มีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน

ครูนำคำศัพท์ที่จะสอนมาใส่บริบทโดยผ่านกิจกรรมทางภาษา เช่น การร้องเพลงหรือการเล่นเกม

2. ขั้นนำเสนอ

2.1 ครูให้นักเรียนดูบัตรภาพ Picture Me Reading และสนทนากับนักเรียนเพื่อเป็นการกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียน

2.2 ครูอ่านและบอกความหมายของคำศัพท์จากบัตร Picture Me Reading

2.3 ครูอ่านและสะกดคำศัพท์ทั้ง 3 คำ โดยครูลากมือตามตัวอักษรทีละตัว จนครบ 3 คำ

3. ขั้นฝึก

3.1 ครูให้นักเรียนดูรูปในบัตร Picture Me Reading ครูอ่านคำศัพท์ แล้วให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ตามครู ทั้ง 3 คำ

3.2 ครูกระจายบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading บนโต๊ะ ครูอ่านคำศัพท์และให้นักเรียนชูบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading ขึ้นพร้อมกับอ่านคำศัพท์

3.3 ครูกระจายบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading อีกครั้งและชูบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading ขึ้นให้นักเรียนอ่านคำศัพท์พร้อมบอกความหมาย

3.4 ครูติดบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading ไว้บนผนังรอบๆ

ห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกสะกดฝึกอ่านคำศัพท์ ในขณะที่ฝึก นักเรียนจะได้สัมผัสรูปภาพและตัวอักษร โดยครูจะทำหน้าที่ตรวจความถูกต้องในการอ่านของนักเรียน

3.5 ครูให้นักเรียนฝึกอ่านและบอกความหมายของคำศัพท์ทั้ง 3 คำ

จากบัตรคำ

3.6 ครูแจกชุดแบบฝึกการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้

นักเรียนทำเป็นรายบุคคล

4. ขั้นสรุปและประเมินผล

4.1 ครูให้นักเรียนอ่านและบอกความหมายของคำศัพท์จากบัตรคำ

4.2 ครูมอบหมายการบ้านให้นักเรียน โดยครูแจกกระดาษวาดเขียน

ขนาด A4 เพื่อให้นักเรียนทำบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading

4.3 ครูให้นักเรียนเก็บรวบรวมบัตรบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading เพื่อทำเป็นสมุดคำศัพท์ไว้นำเสนอและอ่านทบทวน

3. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

ความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษในหมวดสิ่งของในห้องเรียน หมวดสัตว์ หมวดคำคุณศัพท์ (ขนาดและสี) และหมวดคำกริยา ในลักษณะการอ่านออกเสียงเป็นคำๆ ซึ่งจะต้องอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นและสระได้อย่างถูกต้องตามการออกเสียงของครู จากบัตรคำศัพท์ที่มีทั้งรูปภาพประกอบและไม่มีรูปภาพประกอบ และสามารถบอกความหมายของคำศัพท์จากคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้องด้วย

กรอบแนวคิดการวิจัย

การสอน วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading	
ขั้นตอนการสอน	เนื้อหา
<p>1. ขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน ครูนำคำศัพท์ที่จะสอนมาใส่บริบทโดยผ่านกิจกรรมทางภาษา เช่น การร้องเพลงหรือการเล่นเกม</p> <p>2. ขั้นนำเสนอ 2.1 ครูให้นักเรียนดูบัตรภาพ Picture Me Reading และสนทนากับนักเรียนเพื่อเป็นการกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียน 2.2 ครูอ่านและบอกความหมายของคำศัพท์จากบัตร Picture Me Reading 2.3 ครูอ่านและสะกดคำศัพท์ทั้ง 3 คำ โดยครูลากมือตามตัวอักษรทีละตัวจนครบ 3 คำ</p> <p>3.ขั้นฝึกหัด 3.1 ครูให้นักเรียนดูรูปในบัตร Picture Me Reading ครูอ่านคำศัพท์ แล้วให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ตามครู ทั้ง 3 คำ 3.2 ครูกระจายบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading บนโต๊ะ ครูอ่านคำศัพท์และให้นักเรียนชูบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading ขึ้นพร้อมกับอ่านคำศัพท์ 3.3 ครูกระจายบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading อีกครั้งและชูบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading ขึ้นให้นักเรียนอ่านคำศัพท์พร้อมบอกความหมาย 3.4 ครูติดบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading ไว้บนผนังรอบๆ ห้องเรียนเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกสะกดฝึกอ่านคำศัพท์ ในขณะที่ฝึก นักเรียนจะได้สัมผัสรูปภาพและตัวอักษร 3.5 ครูให้นักเรียนฝึกอ่านและบอกความหมายคำศัพท์ทั้ง 3 คำจากบัตรคำ 3.6 ครูแจกชุดแบบฝึกการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ</p> <p>4.ขั้นสรุปและประเมินผล 4.1 ครูให้นักเรียนอ่านและบอกความหมายของคำศัพท์จากบัตรคำ 4.2 ครูมอบหมายการบ้านให้นักเรียน โดยครูแจกกระดาษวาดเขียน ขนาด A4 เพื่อให้นักเรียนทำบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading 4.3 ครูให้นักเรียนเก็บรวบรวมบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading เพื่อทำเป็นสมุดคำศัพท์ไว้นำเสนอและอ่านทบทวน</p> <p>(Bos; & Vaughn. 2003: 134; Picture me reading. 2011: online)</p>	<p style="text-align: center;">หมวดคำศัพท์</p> <p>1.หมวดสิ่งของในห้องเรียน 2.หมวดสัตว์ 3.หมวดคำคุณศัพท์ (ขนาดและสี) 4.หมวดคำกริยา</p>

ความสามารถ
อ่านคำศัพท์
ภาษาอังกฤษ

(Tim Ward. Grammar Friends1 Oxford: 2010)

สมมุติฐานการวิจัย

1. ความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading อยู่ในระดับดี

2. ความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading สูงขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาศักยภาพการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านจากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading มีการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและจัดแบ่งเป็นหัวข้อเรื่องตามลำดับดังต่อไปนี้

เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

1. ความหมายของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
2. สาเหตุของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
3. ลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
4. ประเภทของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
5. ลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน
6. วิธีการสอนอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน
7. ปัญหาทางการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ

เทคนิค Picture Me Reading

1. ความเป็นมาและหลักการของเทคนิค Picture Me Reading
2. ขั้นตอนการสอนเทคนิค Picture Me Reading
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิค Picture Me Reading

การสอนอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำ

1. ความหมายของคำศัพท์
2. ความสำคัญของคำศัพท์
3. จุดมุ่งหมายในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
4. วิธีสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
5. ความหมายของการสอนอ่านเป็นคำ
6. ขั้นตอนการสอนอ่านเป็นคำ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านเป็นคำ

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

1. ความหมายของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

โจน เอ็ม ฮาร์เวล (Harwell. 2001: 1) ได้ให้ความหมายของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ไว้ว่า เป็นบุคคลที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หรือเรียกว่า LD ซึ่งเป็นบุคคลที่มีปัญหาทางการฟัง การพูด การอ่าน การให้เหตุผล และการคิดคำนวณในวิชาคณิตศาสตร์ พวกเขาสามารถมองเห็นและได้ยินเหมือนคนปกติทั่วไปและมีระดับสติปัญญาตามเกณฑ์หรือบางคนอาจจะสูงกว่าเกณฑ์ พวกเขาจะมีความบกพร่องที่แตกต่างกันออกไป มีตั้งแต่อาการเล็กน้อยจนถึงขั้นรุนแรง มีปัญหาทางด้านอารมณ์ ด้านความสนใจ การปรับตัวทางสังคมและสภาพแวดล้อม บุคคลที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ควรจะได้รับ การวินิจฉัยตั้งแต่เริ่ม พวกเขาจำเป็นต้องได้รับการปลูกฝังพฤติกรรมพื้นฐานและการฝึกทักษะทาง สังคมอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการพิเศษของแต่ละบุคคลซึ่งจะทำให้พวกเขา สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ผดุง อารยะวิญญู (2546: 1) ได้ให้ความหมายของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ไว้ว่า เด็กที่จะประสบความยุ่งยากในการเรียน หรือบางทีอาจเรียกว่า “เด็กเรียนยาก” หมายถึงเด็กทุกคนที่ไม่สามารถเรียนหนังสือได้ดีเท่ากับเด็กทั่วไป มีปัญหาในการเรียนวิชาต่างๆ อาจเนื่องมาจากความ บกพร่องทางสติปัญญา อารมณ์ สังคม หรือจิตใจ ทุกคนที่เรียนได้ไม่ดีดังเช่นเด็กปกติทั่วไป เป็นเด็กที่มีความ ยุ่งยากในการเรียนหรือเป็นเด็กเรียนยาก ส่วนเด็กที่มีความบกพร่องทาง การเรียนรู้ เป็นเด็กที่ไม่ มีความบกพร่องทางสติปัญญา ไอคิวปกติ จะอยู่ตั้งแต่ 90 ขึ้นไป มีสภาพร่างกาย อารมณ์ สังคม และ จิตใจปกติ แต่เรียนหนังสือไม่ได้ เนื่องจากสมรรถนะความสามารถในการนำข้อมูลไปใช้ เด็กเหล่านี้มีความ ยากลำบากในการพูด การอ่าน การเขียน การสะกดคำ และหรือด้านคณิตศาสตร์

จรัสลักษณ์ จีรวินบูลย์ (2546: 1) ได้ให้ความหมายของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ไว้ว่า ปัญหาทางการเรียนรู้ เป็นภาวะบกพร่องที่แสดงออกในรูปของปัญหาในการใช้ภาษา การเขียน การสะกดคำ และการคำนวณอย่างใดอย่างหนึ่งหรือมากกว่าเรื่องหนึ่ง ซึ่งมีสาเหตุมาจากความ บกพร่องในการแปลข้อมูลที่สมองทำให้ไม่สามารถเรียนรู้ได้เหมือนเด็กคนอื่น ๆ ความบกพร่องนี้ส่งผล กระทบโดยตรงต่อการเรียนทำให้มีผลการเรียนต่ำกว่าที่ควรจะเป็น เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับระดับ เชาว์ปัญญาแต่ปัญหาดังกล่าวไม่ได้มีสาเหตุจากความบกพร่องทางร่างกาย และการเคลื่อนไหว สายตาการได้ยิน ระดับสติปัญญา อารมณ์ และสภาพแวดล้อมรอบตัวเด็ก

แกรีและโรดา (Fisher; & Cummings. 2002: 4) ได้ให้ความหมายของเด็กแอลดีไว้ว่า เด็กแอลดีเป็นเด็กที่สามารถเรียนรู้ได้ แต่ในบางครั้งอาจจะมีการเรียนรู้ที่แตกต่างจากเด็กทั่วไป เด็ก แอลดีแต่ละคนจะมีความบกพร่องที่แตกต่างกัน บางคนมีความบกพร่องเพียงเล็กน้อย บางคนมีทักษะ

การอ่านดีแต่จะมีความบกพร่องทางด้านอื่นๆ มีเด็กแอลดีจำนวนมากที่มีความบกพร่องในทุกๆ ด้าน ทั้งด้านการเขียน การอ่าน การสะกดคำและทางด้านคณิตศาสตร์ นอกจากนี้พวกเขาอาจจะมีปัญหาในการสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนอีกด้วย

คันสนีย์ ฉัตรคุปต์ (2551: ออนไลน์) ได้ให้ความหมายของเด็กแอลดีไว้ว่า หมายถึง เด็กทั่วไปที่มีสติปัญญาและไอคิวปกติหรืออาจสูงกว่าปกติ แต่มีความบกพร่องในเรื่องบางอย่าง โดยเฉพาะเรื่องการอ่านหนังสือ การเขียนหนังสือ และการคิดคำนวณ เด็กแอลดีจะมีความสามารถต่ำกว่าชั้นเรียนประมาณ 2 ชั้นปี คืออาจเรียนอยู่ชั้น ป. 4 แต่ความสามารถด้านการอ่าน การเขียนหรือการคำนวณอยู่ในระดับ ป. 1- ป. 3 มีการวิจัยกันว่า เป็นเรื่องวงจรการทำงานของสมองซึ่งคล้ายกับวงจรไฟฟ้าที่ติด ๆ ดับ ๆ

กระทรวงศึกษาธิการ (2552: ออนไลน์) ได้ให้ความหมายของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ว่า ได้แก่ บุคคลที่มีความผิดปกติในการทำงานของสมองบางส่วนที่แสดงถึงความบกพร่องในกระบวนการเรียนรู้ที่อาจเกิดขึ้นเฉพาะความสามารถด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน คือ การอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ ซึ่งไม่สามารถเรียนรู้ในด้านที่บกพร่องได้ ทั้งๆ ที่มีระดับสติปัญญาปกติ

กุลยา ก่อสุวรรณ (2553: 33) ได้ให้ความหมายของภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities) หรือภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้เฉพาะด้าน (Specific Learning Disabilities) หมายถึง ความผิดปกติทางกระบวนการทางจิตวิทยาพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจ การใช้ภาษา การพูด หรือการเขียนอย่างน้อยหนึ่งด้าน ซึ่งเห็นได้จากปัญหาด้านการฟัง การคิด การพูด การอ่าน การเขียน การสะกด หรือการคิดหาคำตอบทางคณิตศาสตร์ แต่นิยามนี้ไม่รวมถึงเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนที่เกิดจากความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว ความบกพร่องทางสติปัญญา ปัญหาทางอารมณ์หรือการขาดการกระตุ้นทางสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและเศรษฐกิจ

คณะกรรมการภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้แห่งชาติ (กุลยา ก่อสุวรรณ. 2553: 34; อ้างอิงจาก The National Joint Commit for Learning Disabilities: NJCLD, 1977, p. 29) ได้ให้ความหมายของภาวะแอลดีว่า หมายถึง กลุ่มของความผิดปกติที่ส่งผลให้เกิดปัญหาด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน การให้เหตุผล หรือความสามารถด้านคณิตศาสตร์ ซึ่งความผิดปกตินี้เกิดเฉพาะบุคคลผู้เชี่ยวชาญสันนิษฐานว่า ความผิดปกตินี้เกิดจากการทำงานของระบบประสาทสมองส่วนกลางบกพร่อง ผู้ที่มีภาวะนี้แล้วจะเป็นไปตลอดชีวิต เด็กแอลดีอาจมีปัญหาด้านการกำกับตนเอง การรับรู้ทางสังคม และปฏิสัมพันธ์ทางสังคมร่วมด้วยได้ แต่ปัญหาเหล่านี้ไม่ได้ทำให้เกิดภาวะแอลดี

ผดุง อารยะวิญญู (2554: 9; อ้างอิงจาก Harvey A Rude: n.d.) ได้ให้ความหมาย

ของแอลดี ระบุว่า LD ย่อมาจาก Learning Disabilities เด็กแอลดี ตามนิยามของกฎหมายการศึกษา พิเศษของสหรัฐอเมริกา (Individuals with Disabilities Education Act- IDEA) หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องในกระบวนการทางจิตวิทยา (Psychological Process) ทำให้เด็กรับรู้ได้ไม่ดี จึงส่งผลทำให้เด็กมีความยุ่งยากลำบากในการอ่าน การเขียน การสะกดคำ และการคิดคำนวณ ไม่รวมถึงเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน ร่างกาย สติปัญญา ซึ่งมีปัญหาในการอ่านการเขียนเช่นกัน

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หรือ Learning Disabilities หรือ LD หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องในกระบวนการทางจิตวิทยา ซึ่งทำให้เด็กมีปัญหาด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนและการคิดคำนวณ มีความผิดปกติทางสมองซึ่งส่งผลต่อการรับรู้ของเด็ก และทำให้เด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถจริงๆ ที่เขามีอยู่ ซึ่งปัญหาดังกล่าวไม่ได้มีสาเหตุมาจากความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือ สุขภาพ ความบกพร่องทางการเห็น ความบกพร่องทางการได้ยิน ความบกพร่องทางสติปัญญา อารมณ์ สภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเด็ก แต่มาจากความผิดปกติที่เกิดขึ้นในกระบวนการทางจิตวิทยา นอกจากนี้เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้อาจมีปัญหาด้านการกำกับตนเอง การรับรู้ทางสังคม และปฏิสัมพันธ์ทางสังคมร่วมด้วย

2. สาเหตุของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

คันสนีย์ ฉัตรคุปต์ (2543: 10) ได้กล่าวว่า เนื่องจากยังไม่มีใครรู้ชัดว่า อะไรเป็นสาเหตุที่แท้จริง หรืออาจเกิดจากสาเหตุหนึ่งสาเหตุใดสาเหตุเดียวที่ทำให้เกิดความบกพร่องในการเรียนรู้ ดังนั้นจึงเป็นการยากที่จะค้นหาสาเหตุของความบกพร่องนี้ เนื่องจากสาเหตุนั้นมีหลากหลาย มีความสลับซับซ้อนมาก แต่อย่างไรก็ตามจากการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลอาจก่อให้เกิดปัญหาทางการเรียนรู้ ได้แก่

1. การได้รับบาดเจ็บทางสมอง

บุคลากรทางการแพทย์ที่ศึกษาเกี่ยวกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในหลายประเทศ มีความเชื่อว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้เด็กเหล่านี้ไม่สามารถเรียนรู้ได้ดีนั้น เนื่องมาจากการได้รับบาดเจ็บทางสมอง (brain damage) อาจเป็นการได้รับบาดเจ็บก่อนคลอด ระหว่างคลอดหรือหลังคลอดก็ได้ การได้รับบาดเจ็บนี้ทำให้ระบบประสาทส่วนกลางไม่สามารถทำงานได้เต็มที่ อย่างไรก็ตามการได้รับบาดเจ็บอาจไม่รุนแรงมากนัก (minimal brain dysfunction) สมองและระบบประสาทส่วนกลางยังทำงานได้ดีเป็นส่วนมาก มีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่บกพร่องไปบ้างทำให้เด็กมีปัญหาในการรับรู้ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ของเด็ก แต่ปัญหานี้ยังไม่เป็นที่ยอมรับทั้งหมดเพราะเด็กบางรายอาจเป็นกรณียกเว้นได้

2. กรรมพันธุ์

งานวิจัยเป็นจำนวนมากระบุตรงกันว่า ความบกพร่องทางการเรียนรู้บางอย่างสามารถถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์ได้ ดังจะเห็นได้จากการศึกษาวิจัยพบว่า เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้บางคนอาจมีพี่น้องที่เกิดจากท้องเดียวกันมีปัญหาทางการเรียนรู้เช่นเดียวกัน หรืออาจมีพ่อ แม่ พี่ น้อง หรือญาติใกล้ชิดที่มีปัญหาทางการเรียนรู้เช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาในการอ่าน การเขียน และความเข้าใจ มีรายงานการวิจัยที่น่าเชื่อถือได้ว่า เด็กฝาแฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกัน (identical twin) เมื่อพบว่าฝาแฝดคนหนึ่งมีปัญหาในการอ่าน ฝาแฝดอีกคนหนึ่งมักมีปัญหาในการอ่านด้วยเช่นกัน แต่ปัญหานี้ไม่พบบ่อยนักสำหรับฝาแฝดที่มาจากไข่คนละใบ (fraternal twins) จึงอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า ปัญหาในการเรียนรู้อาจสืบทอดทางกรรมพันธุ์ได้

3. สิ่งแวดล้อม

สาเหตุทางสภาพแวดล้อมในที่นี้หมายถึง สาเหตุอื่น ๆ ที่ไม่ใช่การได้รับบาดเจ็บทางสมองและกรรมพันธุ์ แต่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับเด็กภายหลังการคลอด เมื่อเด็กเติบโตขึ้นมาในสภาพแวดล้อมที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง เช่น การที่เด็กมีพัฒนาการทางร่างกายล่าช้า ด้วยสาเหตุบางประการ การที่ร่างกายได้รับสารบางประการอันเนื่องมาจากสภาพมลพิษในสิ่งแวดล้อม การขาดสารอาหารในวัยทารกและวัยเด็ก การสอนที่ไม่มีประสิทธิภาพของครู ตลอดจนการขาดโอกาสทางการศึกษา เป็นต้น แม้ว่าองค์ประกอบเหล่านี้อาจส่งผลทำให้สภาพการเรียนรู้ของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีปัญหาเพิ่มมากขึ้น (ผดุง อารยะวิญญู. 2544: 8-9)

แกรีและโรดา (Fisher; & Cummings. 2002: 6-7) ได้กล่าวว่า ไม่มีใครรู้ทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับเด็กแอลดี ไม่รู้ว่าทำไมพวกเขาถึงเป็นแอลดี ไม่รู้ว่าทำไมเด็กแอลดีที่มีความบกพร่องที่แตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตามจากการศึกษาสาเหตุเด็กแอลดี แกรีและโรดาสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. เด็กบางคนมีปัญหาในการเรียนรู้ตั้งแต่วัยเด็ก เช่น พวกเขาจะมีความยากลำบากในการรับบอล การยืนบนเส้นตรง หรือความไม่เข้าใจในกฎเกณฑ์การเล่นเกมต่างๆ บางครั้งพวกเขาจะมีปัญหาความยุ่งยากในการพูด หรือไม่สามารเข้าใจสิ่งที่คนอื่นๆ พูด เมื่อพวกเขาเข้าเรียน ปัญหาที่ตามมาคือ ปัญหาด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณในวิชาคณิตศาสตร์ การจำตัวเลขตัวอักษร แม้กระทั่งการจับปากกาในการเขียน ทั้งๆ ที่พวกเขาได้พยายามแล้ว แต่พวกเขาไม่ทราบถึงวิธีที่จะจัดการกับปัญหาความยุ่งยากเหล่านี้ ซึ่งปัญหาเหล่านี้อาจมีสาเหตุดังต่อไปนี้

1.1 ครอบครัวที่มีปู่ ลุง หรือพ่อแม่ที่เป็นแอลดี เด็กก็จะเป็นแอลดีด้วย แต่บางครอบครัวก็อาจจะมีแค่เพียงหนึ่งคนที่เป็นแอลดี

1.2 เด็กบางคนเป็นแอลดีตั้งแต่เริ่มเป็นทารก บางครั้งอาจจะเป็นก่อนที่พวกเขา

เขาจะคลออด อาจเกิดจากความเจ็บป่วยของแม่ หรือปัญหาจากการคลออดของแม่ แต่ไม่มีใครมั่นใจถึงสาเหตุที่แท้จริงว่าแอลดีเกิดขึ้นได้อย่างไรและมีสาเหตุมาจากอะไร

นอกจากนี้ศรีเรื่อน แก้วกังวาน (2545: 355-356) ได้กล่าวถึงสาเหตุของความด้อยความสามารถในการเรียนเกิดจากเหตุร่วมหลายประการ จากการศึกษาค้นคว้าสาเหตุของความด้อยความสามารถในการเรียน แต่ก็ยังไม่ทราบแน่ชัดนักถึงสาเหตุที่แท้จริง ปัจจุบันนี้เพียงแต่สรุปได้ว่า เกิดจากหลายสาเหตุร่วมกัน ในเชิงปฏิบัตินักวิชาการด้านนี้จะทำการศึกษานั่นความสนใจในเรื่องของความด้อยความสามารถทางการเรียนรู้เฉพาะกลุ่ม และเฉพาะด้าน โดยทำการวัดจากแบบทดสอบ ทำการสังเกต และทำการวินิจฉัยเฉพาะเจาะจงในประเด็นนั้นๆ เพื่อทำการช่วยเหลือ แก้ไขและบำบัดรักษาเด็กกลุ่มนี้ให้มีความปกติอย่างมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ซึ่งจากการศึกษาสาเหตุความด้อยความสามารถในการเรียนสรุปได้ 4 ประการ ดังต่อไปนี้

1. ระบบประสาทบกพร่อง

เป็นเวลานานหลายสิบปีที่มีความด้อยความสามารถในการเรียนได้มีการพิสูจน์ว่าเกิดจากความผิดปกติของระบบประสาท ซึ่งอาจเกิดจากการพัฒนาของระบบประสาทและสมองที่ผิดปกติ หรือความเสียหาย และบกพร่องที่เกิดขึ้นในระหว่างการพัฒนาการในครรภ์ การขาดออกซิเจนในระหว่างคลอดและการติดเชื้อ เป็นต้น

2. พัฒนาการด้านต่างๆ ช้ากว่าวัย

บางทฤษฎีเชื่อว่า ความด้อยความสามารถในการเรียนเกิดจากพัฒนาการที่ช้ากว่าวัยตามเกณฑ์ปกติอย่างมาก โดยเฉพาะสมองและระบบประสาท จากการศึกษาวิจัยมักพบว่าเด็กเหล่านี้มีพัฒนาการช้ากว่าวัยในด้านต่างๆ หลายด้าน เช่น วุฒิภาวะเชิงทักษะ พัฒนาการทางภาษา การทำงานประสานสัมพันธ์กันของการเห็นและการเคลื่อนไหว เป็นต้น

3. สาเหตุจากพันธุกรรม

มีการศึกษาจำนวนมากที่พิสูจน์ว่า ความด้อยความสามารถในการเรียนเกิดจากปัจจัยทางพันธุกรรม

4. สาเหตุจากสิ่งแวดล้อม

เช่นเดียวกับสาเหตุจากพันธุกรรม มีการศึกษาหลายชิ้นที่สรุปผลการศึกษาว่า ความด้อยความสามารถทางการเรียนเกิดจากปัจจัยสิ่งแวดล้อม อาทิ โภชนาการ รั้งสี สารตะกั่ว ยาหลอดไฟที่เคลือบปรอท (fluorescent) และการสอนที่ไร้ประสิทธิภาพ ในบางกรณี สิ่งแวดล้อมหมายถึงรวมถึงสิ่งแวดล้อมในระยะที่อยู่ในครรภ์มารดาด้วย ซึ่งปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อความด้อยของการเรียนกำลังได้รับการศึกษาวิจัยอย่างมาก

สรุปได้ว่า จากผลการศึกษาศาเหตุของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ได้นำเสนอปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาทางการเรียนรู้ได้แก่ ปัจจัยด้านพันธุกรรม พัฒนาการด้านต่างๆ ช้ากว่าวัยปัจจัยด้านชีวเคมีในสมองและเซลล์ประสาท การบาดเจ็บทางสมอง หรือสมองถูกทำลาย และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม

3. ลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

ศรียา นิยมธรรม (2542: 243) และสันสนีย์ ฉัตรคุปต์ (2543: 10) ได้เสนอลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ไว้ในทำนองเดียวกันว่า เป็นภาวะที่ไม่สอดคล้องกันระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสามารถทางสติปัญญาของเด็ก กล่าวคือ เขาไม่สามารถเรียนรู้ได้เต็มตามศักยภาพทางสติปัญญาของเขา นอกจากนี้เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้จะมีความบกพร่องทางการเคลื่อนไหวด้วย รวมถึงอาจจะมีปัญหาทางด้านทักษะทางสังคมและปัญหาทางจิตใจร่วมด้วย ส่งผลให้ศักยภาพของเขาลดลง ขาดความมั่นใจในตนเองและเกิดปัญหาการปรับตัวเข้ากับสังคม

ผดุง อารยะวิญญู (2542: 118-121) ได้กล่าวว่า เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีปัญหาในด้านต่อไปนี้

1. มีปัญหาในการเรียน เช่น ปัญหาด้านการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์
2. ปัญหาทางภาษา เช่น ปัญหาด้านการพูด การใช้ภาษา ซึ่งอาจแบ่งออกได้

ดังนี้

- 2.1 การอ่าน เด็กจะอ่านข้ามบรรทัด จับหนังสือแทบขีดหน้า อ่านหนังสือไม่ออก ไม่ยอมอ่านตามที่ครูสั่ง
- 2.2 การจำคำ อ่านข้ามคำ ใช้คำอื่นแทนคำที่อ่าน อ่านสลับกัน อ่านออกเสียงผิด อ่านซ้ำ อ่านไม่ออก
- 2.3 ความเข้าใจ จำเรื่องที่อ่านไม่ได้ ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน จำขั้นตอนของเรื่องที่อ่านไม่ได้ จำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและจับใจความเรื่องที่อ่านไม่ได้
- 2.4 ลักษณะอื่นๆ เช่น อ่านทีละคำ ทีละพยางค์ อ่านด้วยเสียงที่สูง ไม่สามารถนำพยางค์มารวมกันเป็นคำได้ ไม่เข้าใจความหมาย รวมไปถึงการไม่เว้นวรรคในขณะที่อ่าน
3. มีความบกพร่องทางการรับรู้ หมายถึงการใช้ประสาทสัมผัสเพื่อจำแนก จำและแปลความหมาย โดยเฉพาะด้านต่อไปนี้
 - 3.1 การรับรู้ทางสายตา เด็กจะมีปัญหาในการใช้สายตา เช่นมองเห็นภาพ แต่ไม่สามารถอธิบายภาพที่เห็นได้

3.2 การจำแนกโดยใช้สายตา เด็กไม่สามารถบอกได้ว่าภาพสองภาพแตกต่างกันอย่างไร

3.3 การจำโดยใช้สายตา เด็กไม่สามารถจำสิ่งที่เห็นได้ เรียงลำดับตัวอักษรไม่ได้

3.4 การรับรู้ทางการฟัง เด็กได้ยินเสียงแต่ไม่สามารถว่าได้ยินเสียงอะไรบ้าง เด็กจึงมีปัญหาในการปฏิบัติตามคำสั่งของครูได้

3.5 การจำแนกโดยการฟัง เด็กไม่สามารถแยกความแตกต่างของเสียงที่ได้ยิน โดยเฉพาะเสียงที่คล้ายคลึงกัน

3.6 การจำโดยการฟัง เด็กจำสิ่งที่ได้ยินไม่ได้ ฟังแล้วลืม

4. ความผิดปกติในการเคลื่อนไหวซึ่งจำแนกได้ 3 ลักษณะ คือ

4.1 Hyperactivity เป็นการเคลื่อนไหวที่เกินปกติ เด็กมักอยู่นิ่งเฉยไม่ได้ เคลื่อนไหวอยู่เสมอเป็นการเคลื่อนไหวที่ไม่มีจุดมุ่งหมาย

4.2 Hypoactivity เป็นการเคลื่อนไหวที่เชื่องช้า หรือไม่เคลื่อนไหวมาก นั่งอยู่กับที่ได้นานๆ โดยไม่ทำอะไรเลย

4.3 Incoordination เด็กมีปัญหาในการควบคุมกล้ามเนื้อ มีปัญหาในการเดิน เดินไม่ตรง รับลูกบอลไม่ได้ ตัดกระดาษไม่ได้ หรือกลัดกระดุมไม่ได้ เป็นต้น

5. ปัญหาในด้านอารมณ์และสังคม

เด็กอาจมีปัญหาทางอารมณ์และสังคมควบคู่กันไป เด็กมีความรู้สึกไม่ดีต่อตนเอง ขาดความอดทน มีความวิตกกังวลสูง ต่อต้านสังคม หลีกเลียงการทำงาน ทำงานช้า เป็นต้น เนื่องจากเด็กประสบความสำเร็จทางการเรียนอยู่เสมอจึงทำให้เด็กอาจเป็นคนก้าวร้าวและมีทัศนคติไม่ดีต่อตนเอง นอกจากนี้เด็กอาจไม่มีเพื่อน

6. ปัญหาในการจำ

เด็กมีปัญหาในการจำ ทั้งการจำในสิ่งที่ได้ยินและจำจากสิ่งที่มองเห็น ดังนั้นเด็กจึงมีปัญหาในการเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสะกดคำ การทำตามคำสั่ง และการจำสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์

7. ปัญหาในด้านความสนใจ

เด็กมีช่วงความสนใจสั้น ขาดสมาธิ ไม่มีสมาธินานพอที่จะเรียนบทเรียนได้

กุลยา ก่อสุวรรณ (2553: 37) ได้กล่าวว่า เด็กแอลดีมีลักษณะคล้ายกับเด็กที่มีความบกพร่องประเภทอื่นและเด็กปกติบางคนด้วย ซึ่งลักษณะของเด็กแอลดีสามารถแยกเป็นแต่ด้านได้ดังนี้ ความสามารถทางการรู้คิด ทักษะด้านกระบวนการรับรู้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พัฒนาการทางภาษาและการสื่อความหมาย ทักษะการรับรู้และการเคลื่อนไหว ทักษะทางสังคมและ

การปรับตัว ซึ่งลักษณะแต่ละด้านมีความเชื่อมโยงกัน ไม่มีด้านใดที่สามารถทำงานได้อย่างอิสระโดยไม่เกี่ยวข้องกับด้านอื่น ดังนั้นการมองเด็กแอลดีควรมองภาพรวมคือ พิจารณาที่เด็กทุกคนมากกว่าการแยกพิจารณาแต่ละด้าน

ผดุง อารยะวิญญู (2554: 12) ได้กล่าวถึงลักษณะโดยรวมของเด็กแอลดีไว้ดังนี้

ปัญหาทางความคิดและความจำ

1. มีความสนใจสั้น
2. มีความจำสั้น
3. การเคลื่อนไหวช้า
4. ขาดกระบวนการคิด
5. แก้ปัญหาไม่เป็น
6. การรับรู้ไม่ดี

ปัญหาในการเรียน

1. ทักษะการอ่านเบื้องต้น
2. ทักษะการฟัง
3. ทักษะการพูด
4. ทักษะการเขียน
5. ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ
6. ทักษะทางคณิตศาสตร์เบื้องต้น
7. การใช้เหตุผลทางคณิตศาสตร์

ปัญหาทางอารมณ์และสังคม

1. อยู่นิ่งเฉยไม่ค่อยได้
2. อารมณ์ไม่คงที่
3. เสียสมาธิง่าย
4. ขาดทักษะทางสังคม
5. ขาดแรงจูงใจ
6. ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง

คันสนีย์ ฉัตรคุปต์ (2551: ออนไลน์) กล่าวถึงลักษณะของเด็กแอลดีเพิ่มเติมไว้ว่า สิ่งที่ต้องพิจารณาคือ ผลการเรียนของเด็ก ถ้าเด็กสอบได้ 49 - 50 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ ก็ต้องดูสาเหตุว่าเกิดจากอะไร สิ่งแรกก็คือ การตรวจไอคิวจะทำให้ครูรู้ว่าสมองเด็กพัฒนาการสมวัยหรือไม่ ถ้าเด็กอายุ 9 ขวบ เรียนอยู่ชั้น ป.4 ไอคิวเฉลี่ยอยู่ประมาณ 90 - 100 ถือว่าปกติ ถ้าไอคิว

ปกติแปลว่าสมองมีพัฒนาการเหมือนเด็ก 9 ขวบทั่วไปก็ควรจะเรียนหนังสือได้เหมือนเพื่อน ควรสอบได้เฉลี่ย 60 - 80 เปอร์เซนต์ ดังนั้นจะต้องตรวจสอบไอคิวก่อนโดยนักจิตวิทยาที่เชี่ยวชาญด้านนี้ ถ้าตรวจสอบออกมาแล้วพบว่าเด็กมีไอคิว 50 - 60 ถือว่าเด็กเรียนช้าจึงมีปัญหากการเรียน ผลการสอบจึงได้คะแนนไม่ดี ถ้าเด็กมีไอคิวต่ำอย่างนี้ไม่ถือว่าเป็นแอลดี

จากลักษณะของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ สามารถสรุปได้ว่า นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีลักษณะคล้ายกับเด็กที่มีความบกพร่องประเภทอื่นและเด็กปกติบางคนซึ่งเป็นภาวะที่ไม่สอดคล้องกันระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสามารถทางสติปัญญา นอกจากนี้ยังมีปัญหาในด้านการเรียนทักษะทางวิชาการ ทางภาษา ความคิดและความจำรวมถึงปัญหาทางอารมณ์และสังคมด้วย

4. ประเภทของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

ผดุง อารยะวิญญู (2544: 21) กล่าวว่า เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ อาจจำแนกได้หลายประเภท นักการศึกษาได้จัดหมวดหมู่ของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้แตกต่างกันไป เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้อาจเกิดขึ้นร่วมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษอื่นๆ เช่น เด็กที่มีความบกพร่องทางด้านสายตา เด็กที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หรือแม้แต่เด็กปัญญาเลิศ

จรัสลักษณ์ จีรวินุลย์ (2546: 1-3) ได้จำแนกประเภทต่างๆ ของเด็กที่มีปัญหากการเรียนรู้อยู่ 8 ประเภทดังนี้คือ

1. ปัญหาด้านการอ่าน หรือที่เรียกว่า Dyslexia เป็นความบกพร่องที่พบมากที่สุด เด็กจะมีปัญหาด้านการอ่าน เช่น ไม่สามารถอ่านสะกดคำได้ อ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง จำคำที่เพิ่งอ่านผ่านไปไม่ได้ หรือไม่สามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ บางรายอาจมีปัญหากในการแยกแยะตัวอักษร เช่น มีความสับสนระหว่างอักษร ม - น, ต - ค, 6 - 9 หรือเห็นคำว่า กบ เป็น บก เป็นต้น

2. ปัญหาด้านการเขียน หรือที่เรียกว่า Dysgraphia เด็กจะประสบปัญหาในการเขียนตัวอักษร เช่น ลายมืออ่านยาก เขียนไม่ตรงบรรทัด ขนาดตัวอักษรไม่เท่ากัน เด็กบางคนอาจจะจับดินสอแน่นมาก แต่บางคนจับดินสอเหมือนกับมือไม่มีแรงและเขียนแล้วลบบ่อย ๆ

3. ปัญหาด้านการคำนวณและคณิตศาสตร์ หรือที่เรียกว่า Dyscalculia การคิดคำนวณจะเกี่ยวข้องกับความจำสัญลักษณ์และจำนวนต่าง ๆ เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการคำนวณ มักจะไม่เข้าใจเรื่องความคิดรวบยอด หรือค่าของตัวเลข เช่น ไม่รู้จักหลักหน่วย หลักสิบ

หลักร้อย นับเลขไปข้างหน้าหรือนับย้อนหลังไม่ได้ ฟ่องสูตรคูณไม่ได้ ไม่เข้าใจเมื่ออ่านโจทย์เลข ไม่เข้าใจเมื่ออ่านตัวเลขที่มีจำนวนหลักมาก ๆ ไม่สามารถทำตามขั้นตอนการคูณการหารได้

4. ปัญหาด้านการสะกดคำ เด็กมักจะแสดงออก เช่น เรียงตัวอักษรในคำผิด สลับตัวอักษร สลับคำในประโยค สะกดข้ามตัวอักษร สร้างการสะกดคำใหม่ ๆ ขึ้นมาเอง และมีปัญหาในการเชื่อมโยงเสียงที่ถูกต้องกับตัวอักษร

5. ปัญหาด้านความจำ เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จะมีปัญหาในด้านความจำ เพราะไม่รู้ว่าจะจำสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างไร ไม่มีหลักหรือวิธีในการจำข้อมูล หรือหากรู้หลักในการจำข้อมูลก็มักนำวิธีการจำมาใช้ไม่ได้หรือไม่เหมาะสม นอกจากนี้เด็กยังมีทักษะทางภาษาไม่ดี ทั้งนี้เนื่องจากภาษา ความคิด และความจำเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กัน

7. ปัญหาด้านความสนใจ เด็กมักจะมีการตัดสินใจที่ขาดการยั้งคิด จับประเด็นสำคัญของเรื่องไม่ถูก ไม่มีสมาธิ ถูกรบกวนจากสิ่งแวดล้อมภายนอกได้ง่าย

7. ปัญหาด้านกลไกกล้ามเนื้อ เด็กจะมีปัญหาในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ได้แก่ การทรงตัว การทำท่าทางลอกแบบ จังหวะของการเคลื่อนไหว การโยนและเขย่งก้าวกระโดด เป็นต้น ส่วนปัญหาเรื่องการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กนั้น ได้แก่ การวาดภาพ การเขียนหนังสือ การประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อตากับมือ การใช้กรรไกร เป็นต้น

8. ปัญหาด้านสังคม เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มักจะมีปัญหาทางด้านสังคมด้วย เช่น มีพฤติกรรมต่อต้านสังคม แยกตัวออกจากสังคม ไม่สามารถเข้ากับกลุ่มเพื่อนได้ มีปัญหาเกี่ยวกับพ่อแม่ ครู และเพื่อน เด็กไม่สามารถอธิบายความรู้สึกได้หรือแสดงความรู้สึกมากจนเกินไป ไม่เชื่อมั่นในตนเอง มีความไวต่อความรู้สึกมากหรือน้อยเกินไป ขาดความรู้สึกไวต่อสิ่งเร้า ขาดการรับรู้ต่อสภาพสังคม

สรุปได้ว่า เด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้สามารถจัดแบ่งประเภทตามลักษณะปัญหาหรือความบกพร่องที่ปรากฏ ได้ 8 ประเภท คือ ปัญหาด้านการอ่าน ปัญหาด้านการเขียน ปัญหาด้านการคำนวณและคณิตศาสตร์ ปัญหาด้านการสะกดคำ ปัญหาด้านความจำ ปัญหาด้านความสนใจ ปัญหาด้านกลไกกล้ามเนื้อและปัญหาด้านสังคม

5. ลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

ศรียา นิยมธรรม (2540: 42) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมกรรมการอ่านของเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่าน ได้แก่ ขมวดคิ้วนิ้วหน้าขณะที่อ่าน อ่านหลงบรรทัด อ่านสลับคำ อ่านข้ามคำ อ่านสลับตัวอักษร อ่านซ้ำคำ อ่านออกเสียงไม่ชัด จับใจความสำคัญของเรื่องไม่ได้ หรือเรียงลำดับเรื่องที่อ่านไม่ได้ เล่าเรื่องที่อ่านไม่ได้

ผดุง อารยะวิญญู (2544: 22) ได้กล่าวถึงลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านไว้ว่า เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านอาจมีพฤติกรรมดังนี้

1. จำตัวอักษรไม่ได้ ทำให้อ่านเป็นคำไม่ได้
2. จำตัวอักษรได้บ้าง แต่อ่านเป็นคำไม่ได้
3. ความสามารถในการอ่านต่ำกว่านักเรียนอื่นในชั้นเรียนเดียวกัน
4. ระดับสติปัญญาของเด็กอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ย หรือสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย เมื่อวัด

โดยใช้แบบทดสอบเชาวน์ปัญญาที่เชื่อถือได้

5. เด็กบางคนอาจมีความไวในการใช้สายตา
6. เด็กบางคนอาจมีความไวในการฟัง
7. พุดไม่เป็นประโยค
8. เด็กสามารถเข้าใจภาษาได้ดี หากให้เด็กฟัง หรือมีคนอ่านหนังสือให้ฟัง หรือฟังจากเทป แต่ถ้าให้อ่านเองเด็กจะอ่านไม่ได้ อ่านไม่เข้าใจ หรือจับใจความสำคัญไม่ได้

9. อ่านคำโดยสลับตัวอักษร เช่น

กบ เป็น บก

มอง เป็น งอม

ยอด เป็น ดอย

กาบ เป็น บาก เป็นต้น

10. ไม่เข้าใจว่าตัวอักษรใดมาก่อน – หลัง ตัวอักษรใดอยู่ทางซ้าย หรือทางขวา

11. ไม่สามารถแยกแยะเสียงสระในคำได้ เช่น ระหว่างคำว่า น้ำลง กับ แมลง

เด็กมักอ่านคำว่า แมลง เป็น แม – ลง หรือ มะ – แล – ลง หรือ มะ – แม – ลง เป็นต้น

จรีลักษณ์ จิรวินุลย์ (2546: 6-8) กล่าวเพิ่มเติมว่า สิ่งสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการอ่านของเด็กนั้นนอกจากจะเกี่ยวกับสภาพความพร้อมทางร่างกายและความสนใจของเด็กแล้ว ยังมีองค์ประกอบที่มีผลต่อการอ่านอื่นๆ ได้แก่ คำศัพท์ ลักษณะของประโยค การวางประโยคหลัก และรูปแบบการนำเสนอ ลักษณะของคำศัพท์ จำนวนตัวอักษรในคำศัพท์ ความหมาย และโครงสร้างของคำซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการอ่าน ล้วนมีผลต่อการอ่านทั้งสิ้น ดังรายละเอียดดังนี้

1. คำศัพท์ ลักษณะของคำศัพท์เป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการอ่านมากอย่างหนึ่ง จำนวนตัวอักษรในคำศัพท์ ความหมาย และโครงสร้างของคำ ล้วนมีผลต่อการอ่านทั้งสิ้น คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมจะสอนให้เข้าใจได้ง่ายกว่าคำที่มีความหมายในเชิงนามธรรม

2. ลักษณะของประโยค ลักษณะของประโยคที่มีความยาว มีโครงสร้าง

ที่ซับซ้อน หรือประโยคที่มีวลีหรือสำนวนต่างๆ เมื่ออ่านแล้วจะทำให้เข้าใจยาก ดังนั้นในการสอนครูจะช่วยลดปัญหาเหล่านี้ได้ เช่น ทำให้ประโยคสั้นลง หรือใช้ประโยคสั้นๆ หลายประโยค แทนที่ประโยคที่ยาวและซับซ้อน

3. การวางประโยคหลัก และการขึ้นย่อหน้าด้วยประโยคหลักจะทำให้ผู้อ่านสามารถทราบทิศทางของเรื่องราวที่จะอ่านต่อไปและสามารถเข้าใจสาระของเรื่องที่ย่อหน้าได้ง่าย

4. รูปแบบการนำเสนอ เป็นสิ่งหนึ่งที่ส่งผลต่อความสนใจในการอ่านได้ เพราะรูปแบบการนำเสนอที่เหมาะสม ขนาดตัวอักษรที่เหมาะสม ย่อมมีผลต่อความสนใจของผู้อ่าน

สรุปได้ว่าปัญหาการเรียนรู้ทางการอ่าน นับว่าเป็นปัญหาสำคัญที่สุดของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ เพราะถ้าเด็กไม่สามารถอ่านได้ ก็จะส่งผลต่อการเรียนวิชาอื่น ๆ เพราะจะต้องใช้ทักษะการอ่านเป็นสำคัญ นอกจากนี้ความบกพร่องทางการอ่านของเด็กแต่ละคน แต่ละวัยจะมีความแตกต่างกัน ดังนั้นการแก้ไข การฝึกฝนหรือการจัดการเรียนการสอนให้กับเด็กกลุ่มนี้ ครูจึงควรเลือกใช้วิธีการสอนให้เหมาะสมกับความบกพร่องและความต้องการของเด็กแต่ละบุคคล

6. วิธีการสอนอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

ผดุง อารยะวิญญู (2546: 49 - 73) ได้สรุปวิธีการสอนอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. การฝึกให้รู้จักพยัญชนะ และสระ
2. การจำแนกตัวอักษรที่มีลักษณะหรือรูปร่างคล้ายกัน เช่น ก กับ ฅ และ ฃ
3. การสอนเป็นคำเป็นวิธีหนึ่งที่สอนเด็กเริ่มเรียนภาษาไทย โดยให้เด็กออกเสียงตามครู เมื่อเด็กเรียนรู้คำศัพท์จึงสอนวิธีประสมคำ คำที่นำมาใช้สอนในช่วงแรกควรเป็นคำง่ายๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
4. การวิเคราะห์คำ ซึ่งเป็นวิธีที่ช่วยให้เด็กอ่านออก โดยให้เด็กรู้ว่าคำแต่ละคำประกอบด้วยพยัญชนะ สระและตัวสะกด คำหนึ่งคำอาจมีพยางค์เดียว หรือหลายพยางค์ก็ได้
5. วิธีโฟนิกส์ เป็นการนำหลักการทางภาษาศาสตร์มาใช้ในการสอนอ่าน การสอนเสียงในภาษา ได้แก่ เสียงพยัญชนะ และเสียงสระ
6. การบันทึกชี้นำ เป็นการช่วยให้เด็กรู้ และเข้าใจคำสำคัญในเรื่องที่อ่าน หลังจากนั้นจึงนำคำสำคัญมารวมเข้าด้วยกัน เพื่อให้เด็กเข้าใจเรื่องที่กำลังอ่าน รวมทั้งการใช้สื่อทางสายตาเช่น การขีดเส้นให้คำสำคัญของเรื่อง การพิมพ์ตัวหนา หรือตัวเอน เมื่อเด็กฝึกจนเกิดทักษะจึงลดขนาดตัวอักษรให้เท่าปกติ และไม่มีขีดเส้นได้อีก
7. วิธีกำบังปลา ใช้หลักเดียวกันกับการบันทึกชี้นำ แต่ใช้รูปกำบังปลาแทนสื่อ

นำทางสายตา โดยให้ก้างปลาใหญ่แทนใจความสำคัญของเรื่อง และมีแขนงของก้างปลาที่มีขนาดเล็กลงซึ่งแทนใจความสำคัญที่รองลงมา

8. วิธีกำหนดคำสำคัญของเรื่อง มาจากภาษาอังกฤษว่า Story Mapping ซึ่งมีผู้ใช้ภาษาไทยแทน หลายคำขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ที่นำไปใช้ วิธีนี้ครูกำหนดคำสำคัญไว้ตรงกลาง และใช้ตัวอักษรขนาดใหญ่ เพื่อให้เด็กหาคำที่เกี่ยวข้องกับคำที่อยู่ตรงกลาง ซึ่งเป็นคำที่เป็นส่วนย่อยของคำสำคัญ โดยกำหนดให้ตัวอักษรของคำนั้นๆ มีขนาดเล็กลง ครูเขียนคำบนกระดานและให้เด็กฝึกอ่านคำนั้นๆ

ผดุง อารยะวิญญู (2546: 19) ได้กล่าวถึง วิธีสอนทั่วไปที่เหมาะสมกับเด็กแอลดีไว้ดังนี้

1. ให้เวลาเด็กมากขึ้น เพื่อให้เด็กมีเวลารับข้อมูลโดยใช้สายตา
2. เอกสารหรือข้อสอบที่แจกให้เด็ก จะต้องเป็นอักษรขนาดใหญ่กว่าปกติ
3. ให้เด็กยืมเอกสารที่ครูใช้สอนเพื่อเด็กจะได้ศึกษาเพิ่มเติม
4. ให้เวลามากขึ้น สำหรับทำแบบฝึกหัดและการบ้าน
5. มีการสรุปเรื่องที่จะเรียนให้เด็กฟังก่อนที่เด็กจะเรียนเรื่องนั้น เด็กจะได้

เข้าใจมากขึ้น

6. ในการทำแบบฝึกหัดคณิตศาสตร์ ควรให้เด็กทำลงบนกระดาษกราฟ

เพื่อให้เด็กเขียนตัวเลข และตัวอักษรในแนวเส้นบรรทัด

7. มีการระบายสีหรือขีดเส้นใต้ในหนังสือหรือเรื่องราวที่ครูให้เด็กอ่าน เพื่อ

เน้นข้อความสำคัญ

8. ให้เด็กลงมือปฏิบัติมากกว่าการสอนจากครู
9. มอบงานให้ทำครั้งละไม่มาก แต่อาจมอบบ่อยขึ้น
10. อัดเนื้อหาวิชาที่จะให้เด็กเรียนลงในเทปเสียงแล้วเปิดให้เด็กฟัง
11. ให้เด็กสอบในห้องที่เงียบสงบเพื่อไม่ให้เด็กเสียสมาธิ
12. ให้เด็กสอบโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งเครื่องจะบันทึกคำตอบได้แม่นยำ
13. ทดสอบด้วยวาจา ไม่สอบด้วยการให้เด็กเขียนบรรยาย
14. ใช้เครื่องคิดเลขสำหรับวิชาคณิตศาสตร์
15. ใช้ “Talking Dic” สำหรับวิชาภาษาไทย หรือภาษาอังกฤษ

นอกจากนี้คณะกรรมการแห่งชาติของประเทศสหรัฐอเมริกา (ผดุง อารยะวิญญู.

2554: 49-54; อ้างอิงจาก Harvey A Rude: n.d.) สรุปวิธีสอนอ่านสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านไว้ 5 ด้าน ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. การฝึกให้เข้าใจระบบเสียงในภาษา (Phonemic Awareness) เน้นการ

ฝึกเบื้องต้นที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจว่า ภาษาประกอบด้วยเสียง (Phone) เสียงที่ได้ยินชัดที่สุดในคำหรือพยางค์ คือ เสียงสระ สระเสียงยาวจะได้ยินเสียงชัดกว่าสระเสียงสั้น

2. ความเข้าใจเกี่ยวกับหน่วยเสียง (Phonics) ซึ่งเป็นเสียงในภาษา ได้แก่ เสียงพยัญชนะ เสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์

3. การสอนคำศัพท์ (Vocabulary) แบ่งออกเป็น 5 ข้อ ดังนี้

3.1 สอนให้เข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่พูดได้อย่างเดียวหรือคำที่เป็นภาษาพูด (Oral Vocabulary) กับคำศัพท์ที่เป็นคำที่อ่านได้ (Reading Vocabulary) เด็กบางคนอาจพูดได้เป็นคำแต่ไม่เคยเห็นคำนั้นที่พิมพ์เป็นคำ เมื่อพบคำนั้นในหน้ากระดาษจึงอ่านไม่ได้ จึงควรสอนคำศัพท์ที่เด็กพูดได้โดยสอนให้อ่านจากบัตรคำ

3.2 แบ่งการสอนคำศัพท์เป็นหลายระดับและนำมาเสนอตามขั้นตอนจากง่ายไปหายาก เช่น มีคำศัพท์เกี่ยวกับชีวิตประจำวันที่จะต้องสอน 30 คำ ควรเรียงจากง่ายไปหายากตามโครงสร้างของคำ แล้วนำมาสอนครั้งละ 5 คำ

3.3 ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยในการสอนอ่าน

3.4 การสอนคำศัพท์โดยไม่ตั้งใจ (Incidental Reading หรือ Incidental Learning) ขณะที่ครูกับนักเรียนทำกิจกรรมร่วมกัน เมื่อพบคำใหม่ ครูควรสอนคำศัพท์นั้นทันที

3.5 ควรสอนคำศัพท์ใหม่ก่อนการอ่านทุกครั้ง คำใดเป็นคำใหม่ควรสอนคำนั้นก่อน

4. การอ่านจับใจความ ครูอาจใช้เทคนิคดังนี้

4.1 ตรวจสอบความเข้าใจก่อน (Comprehension Monitoring) หลังจากนักเรียนอ่านเรื่องที่นักเรียนเลือกแล้ว ครูตั้งคำถามให้นักเรียนตอบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อตรวจสอบว่าเด็กเข้าใจเรื่องที่อ่านหรือไม่ หากนักเรียนไม่เข้าใจครูอธิบายเพิ่มเติม

4.2 สอนโดยวิธีสอนเรียนร่วม (Cooperative Learning) หรือเรียกอีกอย่างว่าร่วมกันเรียนซึ่งมีเทคนิคย่อยๆ มากมาย เทคนิคหนึ่งที่เหมาะสมคือ เทคนิคที่เรียกว่า ตัวต่อ (Jigsaw) คือการมอบให้ผู้เรียน เรียนรู้ในหัวเรื่องย่อยที่กำหนด แล้วนำเรื่องย่อยๆ มาต่อกันเป็นเรื่องใหญ่ที่สมบูรณ์

4.3 การจัดรวบรวมล่วงหน้าในรูปของความหมาย (Semantic Organizer) หรือใช้แผนผังความคิด (Story Mapping)

4.4 การตอบคำถาม ครูตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ

4.5 การขยายคำถาม การตั้งคำถามให้มากขึ้น เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาที่อ่าน

4.6 การระบุโครงสร้างของเรื่อง เรื่องที่ให้อ่านมักมีจุดเริ่มต้น เนื้อหา
ละเอียด ใจความสำคัญ เป็นต้น

4.7 การสรุปความ เมื่อนักเรียนอ่านและเข้าใจแล้วจำเป็นต้องสรุปให้ได้

5. กิจกรรมการสอนอ่านให้คล่อง ครูอาจส่งเสริมการอ่านให้คล่องได้ดังนี้

5.1 ส่งเสริมให้อ่านโดยไม่ติดขัด ไม่หยุดชะงัก อ่านโดยไม่ต้องประสมคำ
อ่านได้ทันทีที่มองเห็นคำหรือข้อความ

5.2 จำแนกพยางค์หรือจำแนก (แยก) คำได้ ความยุ่งยากประการหนึ่ง
ของเด็กแอลดี ก็คือ ไม่สามารถแยกคำออกจากกันได้ เนื่องจากภาษาไทยเขียนคำต่อเนื่องกันไปเรื่อยๆ
จึงจำเป็นต้องหาวิธีการในการฝึกแยกคำหรือพยางค์ ให้เด็กแยกคำได้จึงจะอ่านได้

5.3 อ่านซ้ำๆ (Repeated Reading) ให้นักเรียนอ่านซ้ำๆ คำเดิม หลายๆ
ครั้ง หากเบื่ออาจแทรกด้วยกิจกรรมที่ลงมือหยิบ – จับ

5.4 การอ่านร่วมกัน (Reading Along) หรืออ่านพร้อมกัน อาจมีการ
ประยุกต์เป็นการอ่านเดี่ยว อ่านพร้อมกัน

5.5 จับคู่อ่าน (Pair Reading) คล้ายกับข้อ 4 แต่อ่านทีละ 2 คน พร้อม
กัน อาจสลับกันกับอ่านเดี่ยวก็ได้

5.6 การอ่านแบบเสียงก้องหรือเสียงสะท้อน (Echo Reading) เป็นการให้
1 คน หรือ 1 กลุ่มอ่านแล้วอีก 1 กลุ่มอ่านตามเป็นการสะท้อนเสียงของกลุ่มแรก

จากการศึกษาการสอนอ่านสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน พบว่า การ
สอนอ่านสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีหลายวิธี ได้แก่ วิธีการฝึกให้รู้จักพยัญชนะและสระ
วิธีการจำแนกตัวอักษรที่มีลักษณะหรือรูปร่างคล้ายกัน วิธีการสอนอ่านเป็นคำ วิธีการวิเคราะห์คำ
วิธีโฟนิกส์ วิธีการบันทึกชี้หน้า วิธีกำปลา และวิธีกำหนดคำสำคัญของเรื่อง ทุกวิธีดังกล่าวข้างต้นเป็นวิธี
ที่ดีและมีประสิทธิภาพ ดังนั้นครูควรศึกษาและเลือกใช้ให้เหมาะสมกับปัญหาและความต้องการของ
นักเรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของไบรอัน, แฮมมิล และแมคเคร (Bryant, Hammill, and McCray.
2004: online) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน
ผลสรุปได้ว่า การเลือกและการปรับวิธีการสอนที่เหมาะสมจะช่วยให้ให้นักเรียนที่มีความบกพร่องด้านการ
อ่าน สามารถเรียนรู้ได้ดีและยังพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนกลุ่มนี้ให้ดีขึ้นด้วย

7. ปัญหาทางการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ

อินทิดา ศรีประสิทธิ์ (2552: ออนไลน์) ได้กล่าวว่า ในปัจจุบันปัญหาความบกพร่องในการเรียนภาษาอังกฤษของคนไทยขยายวงกว้าง คนไทยส่วนมากประมาณ 70-80% มีอาการภาษาอังกฤษบกพร่อง หรือที่เราเรียกว่าดิสเล็กเซีย (dyslexia) ซึ่งหมายถึง ความไม่สามารถในการเรียนรู้ที่จะฟัง พูด หรือ อ่านภาษาอังกฤษได้คล่องและอย่างถูกต้องชัดถ้อยชัดคำ

Dyslexia คือ ความบกพร่องทางด้านภาษาซึ่งเป็นอุปสรรคเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ด้านภาษา ความบกพร่องทางการอ่านของแต่ละบุคคลจะแสดงให้เห็นถึงปัญหาความยุ่งยากความเข้าใจ และทักษะการพูด (International Dyslexia Association. 2012: online)

โรบิน แอล ชวาส (Schwarz. 2002: online) ได้กล่าวถึงลักษณะของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในการเรียนภาษาอังกฤษไว้ ดังนี้

1. นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในภาษาแม่ก็จะส่งผลกับการเรียนภาษาที่สองด้วย เช่น คนสเปนที่มีปัญหาการสะกดคำในภาษาสเปน ก็จะมีปัญหาในการสะกดคำภาษาอังกฤษด้วย

2. นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่มีความบกพร่องเล็กน้อยในภาษาแม่ บางครั้งพวกเขาอาจมีความบกพร่องรุนแรงในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากสาเหตุดังต่อไปนี้

2.1 การอ่านออกเสียงคำในภาษาแม่บางคำมีความคล้ายกันกับการอ่านออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนมีความสับสนและมีความยากลำบากในการอ่าน

2.2 นักเรียนจะใช้วิธีการเรียนรู้การพูดภาษาแม่ จากการอ่านและการเขียนโดยใช้ความคุ้นเคย แต่ในประเพณีและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน จะทำให้นักเรียนจะต้องเรียนรู้ภาษาใหม่อีกครั้ง จึงส่งผลให้นักเรียนมีความสับสนและมีความยากลำบากในการอ่าน

2.3 ภาษาบางภาษานักเรียนไม่ต้องใช้ความพยายามในการสะกดและการอ่านมากเท่ากับภาษาอังกฤษ

3. ความบกพร่องทางกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จะส่งผลต่อการสะกดคำ การเขียน กระบวนการรับข้อมูล และความคิดรวบยอดด้านนามธรรม ซึ่งความบกพร่องดังกล่าวทำให้มีความยากลำบากในการพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง

4. จากการศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีปัญหาทางการ

เรียนรู้พบว่า นักเรียนสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้ดีเหมือนเจ้าของภาษา ถึงแม้ว่าการเรียนไวยากรณ์จะไม่ดี นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ส่วนใหญ่จะมีความบกพร่องในทักษะการเขียนและทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

5. จากงานวิจัยในหลายๆ ปีที่ผ่านมา ผลการวิจัยพบว่า สถิติปัญญากับความสามารถในการเรียนภาษาต่างประเทศของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างแน่นอน

หลุยส์ สเปียร์ - สเวอริง (Swering. 2006: online) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง นักเรียนทั้งสองกลุ่มนี้มีอัตราเสี่ยงต่อความไม่ประสบความสำเร็จในการอ่าน ด้วยเหตุผลที่ต่างกันคือ นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านจะมีปัญหาความยุ่งยากภายในซึ่งเกี่ยวข้องกับ ความบกพร่องในกระบวนการเชื่อมโยงการฟัง และการแยกเสียงในการอ่าน อันเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานให้มีความยากลำบากในการอ่าน ส่วนนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง พวกเขาจะสามารถเรียนรู้และสามารถอ่านคำในภาษาแม่ของพวกเขาได้เป็นปกติ แต่เนื่องจากนักเรียนกลุ่มนี้ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในทักษะการพูดและการเขียนมากพอ จึงส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถในทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ไม่ดีพอ ส่วนนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านจะมีความบกพร่องทางภาษาอังกฤษหรือไม่นั้น จะต้องดูจากสภาพการณ์แวดล้อมของตัวนักเรียนและจะต้องได้รับการวินิจฉัยก่อนถึงจะตัดสินใจหรือระบุได้ ส่วนสาเหตุของความบกพร่องของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านในการเรียนภาษาอังกฤษอาจมีสาเหตุดังต่อไปนี้

1. เด็กที่มีความล่าช้าทางภาษาพูดหรือมีความบกพร่องในภาษาแม่
2. เด็กที่มีบกพร่องในการพัฒนาความสามารถในทักษะการอ่านและเขียนในภาษาแม่
3. พ่อแม่ คนในครอบครัว หรือครูญาติที่มีความบกพร่องในการอ่าน
4. เด็กที่มีความบกพร่องด้านภาษา เช่น การรับรู้หน่วยเสียงในภาษาแม่และภาษาอังกฤษ

นอกจากนี้ เดล เอส บราว และ คาเรน ฟอร์ด (Brown; & Ford. 2007: online) ได้กล่าวไว้ว่า นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ส่วนใหญ่จะประสบปัญหาความยุ่งยากเกี่ยวกับภาษา ซึ่งทำให้นักเรียนไม่เข้าใจในสิ่งที่ผู้อื่นพูด อันเป็นผลมาจากความยุ่งยากทางการรับรู้ทางภาษา จึงได้แนะนำวิธีการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการรู้ดังนี้

1. ในการจัดการเรียนการสอน ครูควรพูดให้ชัดเจน ช้าๆ และเป็นธรรมชาติ
2. ในขณะที่ทำการสอนการอ่านออกเสียง ควรให้นักเรียนมองเห็นหน้าครู เพื่อ

ให้นักเรียนเห็นรูปปากของครูเวลาออกเสียง

3. ในขณะที่ทำการสอนอย่าให้มีเสียงรบกวน จากอุปกรณ์ต่างๆ หรือ เครื่องมือสื่อสาร
4. นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จะไม่เข้าใจความหมาย น้ำเสียง สีหน้า ท่าทางของครู เพราะภาษาพูด ภาษาท่าทางมีความแตกต่างกันตามประเพณีและวัฒนธรรมของแต่ละประเทศจึงทำให้นักเรียนไม่เข้าใจในสิ่งที่ครูพูดหรือแสดงออกมา ดังนั้นครูควรใช้คำพูดหรือท่าทางการพูดที่เป็นธรรมชาติ ห้ามพูดเยาะเย้ย หรือเสียดสีนักเรียน ควรพูดในทำนองที่เป็นการเสริมแรงให้กับนักเรียน
5. ในการถามคำถามกับนักเรียน ครูต้องให้เวลานักเรียนในการคิดหาคำตอบ ครูไม่ควรพูดชี้แนะจนกว่านักเรียนจะขอความช่วยเหลือ
6. ในการสอนภาษา ครูควรใช้รูปภาพช่วยในการสอน และควรจัดกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้เคลื่อนไหวร่างกาย ได้ใช้ประสาทสัมผัสให้ได้มากที่สุด
7. ให้นักเรียนฟังเทปบันทึกเสียงซ้ำๆ เพราะนักเรียนบางคนจะต้องฟังหลายๆ ครั้งจึงจะเข้าใจสิ่งที่ครูสอน

สรุปได้ว่าในการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในการเรียนภาษาอังกฤษ ครูควรจัดรูปแบบการเรียนการสอนโดยเฉพาะ เพื่อตอบสนองความต้องการพิเศษของนักเรียนเฉพาะบุคคล ครูควรจะเน้นเรื่องการสอนคำศัพท์ และปรับเนื้อหาในการเรียนให้เหมาะสมเพื่อที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจในบทเรียนได้ง่าย ในการจัดกิจกรรมการสอนครูอาจใช้สื่อ นำทาง สายตาในการเรียนรู้ให้หลากหลาย เช่น รูปถ่าย รูปภาพ ภาษาท่าทาง และการแสดงสีหน้าของครูผู้สอนมาช่วยในการสื่อหรือถ่ายทอดความหมายของสิ่งที่ครูสอน เพื่อทำให้นักเรียนเข้าใจได้ง่าย และเป็นการกระตุ้นการตอบสนองของนักเรียน ซึ่งจะช่วยพัฒนาความสามารถในทักษะการเรียนภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น (Swerling. 2006: online)

เทคนิค Picture Me Reading

1. ความเป็นมาและหลักการของเทคนิค Picture Me Reading

ผู้คิดริเริ่มและพัฒนาเทคนิค Picture Me Reading คือ มาลี ไอแซคสัน (Marlys J. Isaacson) อาจารย์ทางด้านจิตวิทยาโรงเรียนประถมในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นเทคนิคการสอนอ่านตัวอักษรและคำภาษาอังกฤษที่ใช้สายตาในการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความคิดรวบยอด โดยใช้บัตรคำที่มีภาพที่สื่อความหมายของคำนั้นๆ มาใส่ในตัวอักษรตัวใดตัวหนึ่งของคำ ซึ่งเมื่อคำนั้นๆ ปรากฏสู่สายตา ก็จะทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่เห็นได้ทันที โดยไม่ต้องแปล

ความหมาย ซึ่งเป็นเทคนิคที่เหมาะสมกับผู้เริ่มต้นฝึกอ่านคำและเด็กพิเศษประเภทต่างๆ โดยเฉพาะนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านเพราะนักเรียนไม่ต้องสะกดคำหรือวิเคราะห์คำ ก็จะสามารถอ่านคำและแปลความหมายของคำได้โดยดูภาพที่สื่อความหมายในคำนั้นๆ การสอนอ่านวิธีนี้เป็นทางเลือกฝึกฝน และฝึกปฏิบัติในการช่วยเหลือนักเรียนในการอ่านคำศัพท์ การสอนในแต่ละขั้นตอนจะมีกิจกรรมทางภาษาที่หลากหลาย โดยเน้นให้นักเรียนได้ฝึกการอ่านออกเสียงคำศัพท์และการใช้ประสาทสัมผัสหลายๆ ด้านเพื่อให้เหมาะสมกับความถนัดในการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล นอกจากนี้ยังใช้เป็นกิจกรรมเสริมในการเรียนรู้คำศัพท์ และยังสามารถใช้ร่วมกับการสอนอ่านวิธีอื่นๆ ได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ (Picture me reading. 2011: online)

2. ขั้นตอนการสอน เทคนิค Picture Me Reading

ในการสอนเทคนิค Picture Me Reading แต่ละครั้งจะสอนคำศัพท์ประมาณ 10 คำ แต่สำหรับผู้เริ่มฝึกอ่าน หรือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ครูอาจจะปรับจำนวนคำศัพท์ตามความเหมาะสม โดยมีขั้นตอนการสอนดังต่อไปนี้

1. ครูบอกคำศัพท์ที่จะเรียนให้นักเรียนฟัง โดยยังไม่ให้นักเรียนเห็นบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading
2. ครูยกตัวอย่างประโยคที่มีคำศัพท์ที่จะใช้สอนหลายๆ ประโยคให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนพยายามแต่งประโยคจากคำศัพท์ที่ครูสอน หลังจากนั้นครูให้นักเรียนดูบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading โดยให้นักเรียนสังเกตภาพที่อยู่ในตัวอักษรของคำศัพท์คำนั้น ซึ่งจะทำให้ นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้จากภาพที่เห็น
3. ครูอ่านประโยคที่มีคำศัพท์ที่จะสอน และติดบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading ไว้ตามที่ต่างๆ ในห้องเรียน จากนั้นครูอ่านคำศัพท์และให้นักเรียนชี้ที่บัตรคำศัพท์ Picture Me Reading พร้อมทั้งอ่านออกเสียงคำศัพท์ตามครู
4. ครูสอนคำศัพท์คำที่เหลือเพิ่มเติม โดยทำตามขั้นตอนที่ 1-3 โดยครูจะต้องแน่ใจว่านักเรียนสามารถอ่านคำศัพท์ได้ถูกต้องแล้ว
5. ครูให้นักเรียนอ่านคำศัพท์โดยไม่ให้นักเรียนดูบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading ถ้านักเรียนอ่านไม่ได้ ครูให้นักเรียนดูบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading อีกครั้งอย่างรวดเร็ว และฝึกอ่านจนกว่านักเรียนจะอ่านได้
6. ครูกระจายบัตรคำศัพท์บนโต๊ะ โดยครูอ่านคำศัพท์และให้นักเรียนชี้

คำศัพท์ที่ครูอ่านพร้อมอ่านคำศัพท์ตามครู เมื่อนักเรียนสามารถอ่านคำศัพท์ได้แล้ว ครูชี้ที่บัตรคำศัพท์ เพื่อให้ให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ จากนั้นครูให้นักเรียนอ่านบัตรคำศัพท์ครูบอกนักเรียนว่าเป็นคำๆ เดียวกัน กับคำที่มีรูป ในขั้นตอนนี้ครูสามารถเปลี่ยนกิจกรรมได้ตามความเหมาะสม

7. ครูแจกบัตรคำ เมื่อนักเรียนอ่านบัตรคำศัพท์ได้แล้ว เพื่อให้นักเรียน เรียงคำเป็นประโยค และแต่งเรื่องสั้น หลังจากนั้นครูให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคและเรื่องที่ตั้ง เมื่อ นักเรียนสามารถอ่านได้แล้ว ครูแจกกระดาษที่เขียนประโยคไว้เพื่อให้นักเรียนวาดภาพที่สื่อความหมาย ของประโยคนั้น เพื่อนำไปฝึกอ่านหรือทบทวนกับเพื่อน

8. ครูต้องทบทวนคำศัพท์ที่สอนไปแล้วทุกครั้งก่อนการสอนคำศัพท์ใหม่ โดยใช้บัตร Picture Me Reading

9. ครูสอนคำศัพท์ที่เหลือตามขั้นตอน 1-7
สิ่งสำคัญที่ครูจะต้องคำนึงถึงในการสอนคำศัพท์คือ ครูจะต้องสอนให้ นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ หรือสอนเพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ (Picture me reading. 2011: online)

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เคียร์อน ซีอี (Sheehy. 2002: online) ได้ทำการศึกษาประสิทธิภาพของการใช้ สัญลักษณ์ในการสอนการจำคำศัพท์แก่เด็กที่มีภาวะความบกพร่องในการเรียนรู้ระดับรุนแรง โดยใช้ เทคนิคการเสนอคำเพียงอย่างเดียว (word alone) เทคนิคการบูรณาการคำและภาพเพื่อเป็นตัวแนะ (integrated picture cueing) และเทคนิคการจดจำลายมือตนเอง (handle technique) ผลการวิจัย ชี้ให้เห็นว่า เทคนิคการบูรณาการคำและภาพเพื่อเป็นตัวแนะและเทคนิคการจดจำลายมือตนเอง มี ประสิทธิภาพในการสอนการจดจำคำศัพท์แก่เด็กที่มีภาวะความบกพร่องในการเรียนรู้ได้

เคียร์อน ซีอี (Sheehy. 2005: online) ได้ทำการศึกษาการใช้โปรแกรม Morphing images ซึ่งเป็นโปรแกรมที่ใช้ภาพแทรกลงไปในคำ เพื่อพัฒนาศักยภาพการจำคำศัพท์ของเด็กที่มี ปัญหาทางการเรียนรู้ขั้นรุนแรงจำนวน 8 คน ผลการวิจัยพบว่าการสอนด้วยวิธีนี้มีประสิทธิภาพและ ได้ผลดีกว่าการสอนด้วยวิธีที่อ่านคำเพียงอย่างเดียว

ผู้เชี่ยวชาญการศึกษาพิเศษได้นำเทคนิค Picture Me Reading มาใช้ในการสอน คำศัพท์ของนักเรียนในชั้นเรียนปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทต่างๆ โดยเฉพาะนักเรียนที่ มีความบกพร่องด้านการอ่าน หลังจากการสอนพบว่า นักเรียนสามารถอ่านและแปลความหมายของ คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วขึ้น (Picture me reading. 2011: online)

ดังที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าเทคนิค Picture Me Reading เป็นเทคนิคที่ดีและมีประสิทธิภาพอีกวิธีที่เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยเฉพาะนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านและนักเรียนที่เริ่มฝึกอ่าน เพราะนักเรียนจะสามารถอ่านคำได้อย่างรวดเร็วโดยไม่ต้องสะกดคำหรือวิเคราะห์คำ อีกทั้งยังมีภาพซึ่งเป็นตัวกระตุ้นความสนใจของนักเรียน ซึ่งเมื่อนักเรียนอ่านคำแล้วสามารถทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้การสอนในแต่ละขั้นตอนจะมีกิจกรรมทางภาษาที่หลากหลายซึ่งเน้นให้นักเรียนได้ฝึกการอ่านออกเสียงคำศัพท์และการใช้ประสาทสัมผัสหลายๆ ด้านเพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการในการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล

การสอนอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำ

1. ความหมายของคำศัพท์

คำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งของการเรียนภาษา นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของคำศัพท์ไว้ดังนี้

ศิริ แสงธนู และ คิต พงษ์ทัต (2541: 35) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่า คำศัพท์หมายถึง กลุ่มเสียงกลุ่มหนึ่งซึ่งมีทั้งความหมายให้รู้ว่าเป็นคน สิ่งของ อากาหรือลักษณะอาการอย่างใดอย่างหนึ่ง

พรสวรรค์ สืบป้อ (2550: 128) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่า คำศัพท์ คือ หน่วยเสียงหลายๆ หน่วยเสียง หรือคำมารวมกันเป็นข้อมูลที่รวบรวมความหมายและการออกเสียงของคำที่ใช้ในการสื่อสาร

วิกิพีเดีย (Wikipedia 2011: online) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่า คำศัพท์คือ กลุ่มคำในภาษา ที่ใช้เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการสื่อสารและการหาความรู้

จากความหมายของคำศัพท์ที่กล่าวมาแล้วนั้น สรุปได้ว่า คำศัพท์ คือ หน่วยเสียงหรือหน่วยเสียงมารวมกันเป็นข้อมูลที่มีความหมายเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารและการหาความรู้

2. ความสำคัญของคำศัพท์

ในการเรียนภาษานั้น คำศัพท์ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่ง เพราะเป็นสิ่งที่มีมนุษย์ใช้เพื่อสื่อถึงความรู้สึกนึกคิด ความต้องการหรือความรู้ต่างๆ ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (เทคนิคการสอนคำศัพท์. 2553: ออนไลน์)

ตติยา เมฆประยูร (2544: 10) กล่าวว่าคำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญเป็น

พื้นฐานในการสร้างความเข้าใจ ต่อการเรียนรู้ภาษาทุกทักษะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการอ่านการรู้ความหมายคำศัพท์ช่วยให้เข้าใจเรื่องที่สื่อสาร รับรู้ข้อมูลข่าวสารได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้การรู้คำศัพท์เป็นสิ่งหนึ่งที่บ่งถึงความสามารถและพัฒนาการทางภาษา ในด้านต่างๆ ได้เป็นอย่างดี

กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 222-227) ได้ให้ความสำคัญในการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และแบ่งกลุ่มคำศัพท์สำหรับผู้เรียนไว้ในคุณภาพผู้เรียนไว้คือ

1. ผู้เรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ต้องมีทักษะในการสื่อสารตามหัวข้อเรื่อง เกี่ยวกับตัวเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 300-450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)

2. ผู้เรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถสื่อสารตามหัวข้อเรื่อง เกี่ยวกับตัวเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม)

3. ผู้เรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สามารถสื่อสารตามหัวข้อเรื่อง เกี่ยวกับตัวเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

4. ผู้เรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สามารถสื่อสารตามหัวข้อเรื่อง เกี่ยวกับตัวเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 3,600-3,750 คำ

สรุปได้ว่า คำศัพท์เป็นหน่วยพื้นฐานทางภาษา ซึ่งผู้เรียนจะต้องเรียนรู้เป็นอันดับแรกเพราะคำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษา ดังนั้นคำศัพท์จึงมีความสำคัญต่อการเรียนภาษามากซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของสังเวียน สฤชดิกุล (2530 : 46) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนคำศัพท์ในภาษาต่างประเทศเป็นกิจกรรมที่ไม่มีวันสิ้นสุดมีแต่จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ตามความจำเป็น ตราบใดที่เรายังใช้ภาษาอังกฤษ เราจะพูดไม่ได้เลยว่า เรารู้ศัพท์ในภาษาอังกฤษหมดแล้ว ฉะนั้นครูควรปลูกนิสัยในการเรียนรู้ศัพท์ให้นักเรียนซึ่งจะเป็นประโยชน์เป็นอย่างยิ่งในการใช้ภาษาอังกฤษต่อไป

3. จุดมุ่งหมายในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

สังเวียน สถษติกุล (2530: 48) ได้กล่าวไว้ว่า ในการสอนการสอนศัพท์ครูผู้สอนควรมีจุดมุ่งหมายของตนเองว่า เมื่อสอนแล้วนักเรียนควรมีความรู้อะไรบ้าง จุดมุ่งหมายของแต่ละบุคคลอาจจะไม่เหมือนกันก็ได้ แต่จุดมุ่งหมายใหญ่ๆ มีอยู่ 3 ประการคือ

1. ต้องให้นักเรียนรู้ความหมาย คือ สามารถจะจำและบอกความหมายได้ทันทีเมื่ออ่าน เขียนหรือได้ยินศัพท์คำนั้นๆ การที่จะสอนให้นักเรียนรู้ความหมายของศัพท์นั้นมีหลายประการ เช่น ใช้การแสดงประกอบ ใช้ภาพ ใช้ของจริง ใช้ข้อความ ความหมายของศัพท์ในภาษาอังกฤษนั้น คำๆ เดียวอาจมีได้หลายความหมาย ฉะนั้น ครูจะต้องสอนความหมายของรากคำที่ใช้อยู่ในบทเรียนนั้นๆ และต้องสอนความหมายตามแบบสร้างคำ Function Words ด้วย

2. ต้องให้นักเรียนออกเสียงได้ถูกต้อง การที่จะให้นักเรียนออกเสียงได้ถูกต้อง ครูจะต้องสอนให้นักเรียนออกเสียงทีละคำ เพราะคำในภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ไม่ได้ออกเสียงตามตัวสะกดเสมอไป เช่น on son การสอนให้ออกเสียงได้ถูกต้องนั้น เป็นการเพิ่มทักษะในการฟัง การอ่าน การเขียน การพูด ได้อีกด้วย คำบางคำในภาษาไทยและอังกฤษออกเสียงเกือบตรงกัน หรือคำที่ยืมมาจากภาษาอังกฤษ ครูควรระวังให้นักเรียนออกเสียงถูกต้องตามเสียงเจ้าของภาษา เช่น apple national เป็นต้น

3. ต้องให้นักเรียนสามารถใช้ศัพท์นั้นๆ ได้ในประโยคต่างๆ โดยให้มีความสัมพันธ์กับโครงสร้างของเสียงและไวยากรณ์ของภาษานั้นๆ ได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องทั้งด้านภาษาเขียน ภาษาอ่าน ภาษาพูด ตามความนิยมของเจ้าของภาษานั้นๆ คือต้องให้นักเรียนมีความสามารถใช้คำนั้นๆ ได้จริงๆ

พรสวรรค์ สิปโป (2550: 130-131) ได้เสนอแนะจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้คำศัพท์ ดังนี้

1. ให้นักเรียนออกเสียงและเขียนคำนั้นๆ ให้ถูกต้อง
2. ให้นักเรียนรู้ความหมาย ซึ่งต้องคำนึงถึงวัฒนธรรมที่แตกต่างกันระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษด้วย

3. ให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ในโครงสร้างแบบต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่วทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน

4. ให้นักเรียนรู้ว่าคำๆ นั้นเป็นคำประเภทใด เช่น เป็นคำนาม คำคุณศัพท์ คำกริยา หรือคำกริยาวิเศษณ์ เพื่อนักเรียนจะสามารถนำคำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง

กล่าวโดยสรุป ในการเรียนการสอนคำศัพท์มีจุดมุ่งหมายคือ ทำให้นักเรียนสามารถออกเสียง คำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน รู้ความหมายของคำ และสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ในโครงสร้างแบบต่างๆ ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนได้อย่างถูกต้อง

4. วิธีสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

วิสาข์ จิตวิตร (2541: 73) ได้เสนอวิธีการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. สอนความหมายของคำศัพท์พร้อมๆ กับการพัฒนาความคิดรวบยอด
2. สอนความหมายของคำศัพท์โดยให้นักเรียนใช้คำศัพท์นั้นๆ บ่อยครั้งในกิจกรรมต่างๆ กัน
3. ให้นักเรียนอ่านมากๆ โดยให้นักเรียนอ่านหนังสือหลายๆ ประเภท เพื่อให้นักเรียนรู้คำศัพท์

นอกจากนี้ผู้สอนควรจัดกิจกรรมเพื่อเสริมแรงการเรียนรู้คำศัพท์ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาคำศัพท์ของตน ดังนี้ (พรสวรรค์ สีป้อ, 2550: 134-135)

1. ให้ทำสมุดจดคำศัพท์
2. ให้แบ่งกลุ่มนำคำที่ผู้สอนกำหนดมาสอนเพื่อน
3. ให้หาคำศัพท์ใหม่จากบทอ่านมาที่บ้านและนำมาสอนเพื่อน
4. ทบทวนคำศัพท์โดยใช้เกมหรือกิจกรรม
5. กระตุ้นให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเองที่บ้าน ให้อ่าน ดูหนัง ฟังเพลง ฯลฯ และจดบันทึกคำที่เห็นว่าจำเป็นสำหรับตนเอง
6. สอนทักษะการจำโดยใช้ เทคนิคคำหลัก เช่น ให้ผู้เรียนคิดภาพที่สัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์ใหม่กับคำศัพท์เดิม ที่ออกเสียงคล้ายกัน
7. จัดบอร์ดคำศัพท์ที่ครูสอน โดยประกอบด้วย ความหมาย การออกเสียง หน้าที่ของคำและใช้สีที่สวยงามแตกต่างกัน
8. ทบทวนอย่างสม่ำเสมอ
9. ฝึกกิจกรรมสื่อความหมาย โดยใช้คำศัพท์ที่เรียน
10. ให้ผู้เรียนอ่านหนังสือนอกเวลา

จรีลักษณ์ จีรวินุลย์ (2546: 26) ได้กล่าวถึงวิธีการที่จะทำให้เด็กจำคำศัพท์ได้แม่นยำขึ้นได้แก่

1. ให้ลองเปล่งเสียงออกมาหลายๆ เสียง
2. ฝึกอ่านคำและฝึกออกเสียงคำที่ง่าย ๆ
3. สอนให้เด็กเชื่อมโยงความสัมพันธ์จากรูปภาพหรือการเดาเรื่องจากภาพ เพื่อช่วยตีความหมายของคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจ
4. ฝึกใช้คำศัพท์ที่อ่าน โดยฝึกทั้งการเขียนและการอ่านออกเสียงไปพร้อมๆ กัน

สรุปได้ว่าการสอนอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้นักเรียนอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้องนั้น มีเทคนิค สื่อก และกิจกรรมการสอนหลายรูปแบบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับครูที่จะต้องเลือกสื่อ เทคนิคและกิจกรรมการสอนให้สอดคล้องและเหมาะสมกับการเรียนรู้คำศัพท์และให้เหมาะสมกับศักยภาพของนักเรียน

5. ความหมายของการสอนอ่านเป็นคำ

ผดุง อารยะวิญญู (2544: 68) ได้กล่าวถึงความหมายของการสอนอ่านเป็นคำไว้ว่า การสอนอ่านเป็นคำ (Sight Word Approach) เป็นการสอนให้เด็กอ่านเป็นคำๆ ให้ได้ก่อนที่เด็กจะจำตัวอักษรได้ เมื่อเด็กอ่านคำได้มากพอสมควรแล้วจึงให้เด็กรู้จักตัวสระ และพยัญชนะในภายหลัง โดยครูอาจใช้บัตรคำในการสอน ให้เด็กอ่านตาม ให้ดูภาพประกอบ เด็กจะสามารถอ่านคำได้โดยการจำครูอาจทำโดยการบันทึกเสียง แล้วจึงเปิดให้เด็กฟังและให้เด็กอ่านบัตรคำ การสอนวิธีนี้จะทำให้เด็กสามารถอ่านคำได้โดยใช้สายตา

อินทริภา ศรีประสิทธิ์ (2552: ออนไลน์) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนอ่านเป็นคำ คือ การสอนให้เด็กจำคำด้วยการดูตัวอักษร หรือ ดูรูปด้วยสายตา (sight reading) ที่แสดงความหมายของคำในหนังสือ โดยเน้นการจำคำศัพท์และความหมาย

การพัฒนาทักษะการอ่านเป็นคำเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักเรียนที่เริ่มฝึกอ่าน วิธีการอ่านเป็นคำนั้นจะมีประสิทธิภาพและได้ผลดีในการสอนกับนักเรียนกลุ่มเล็กๆ โดยใช้บัตรคำและบัตรภาพซึ่งเป็นเทคนิคที่ดีเยี่ยม เพราะนักเรียนได้เห็นภาพซึ่งเป็นตัวช่วย ตัวกระตุ้น ทำให้นักเรียนเกิดการเชื่อมโยงภาพกับคำและสามารถจำคำศัพท์และอ่านคำศัพท์ได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ขั้นตอนการฝึกการอ่านเป็นคำจะใช้การฝึกอ่านออกเสียงซ้ำๆ ตามครูผู้สอนซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะการอ่านคำของนักเรียน (K12 Reader Reading Instruction Resources for teacher and parents. 2006: online)

การสอนอ่านเป็นคำ เป็นวิธีการสอนอ่านคำที่ช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านคำศัพท์ได้อย่างอัตโนมัติ การสอนอ่านเป็นคำนั้นเหมาะกับนักเรียนที่เรียนรู้และรับรู้ได้ดีทางสายตา (Visual Learners) โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กเล็กที่เริ่มที่จะฝึกอ่าน เพราะเด็กเล็กสามารถเรียนรู้ได้ดีด้วยการมองเห็น คำที่นำมาสอนมักจะเป็นคำที่ปรากฏขึ้นบ่อยครั้งในหนังสือ หรือเป็นคำคุ้นเคยที่เห็นหรือใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น ชื่อของตัวเอง การสอนอ่านเป็นคำได้นำมาใช้ในกลุ่มเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่าน เช่น ดิสเล็กเซีย (Dyslexia) ออทิสซึม (Autism) และดาวซินโดรม (Down Syndrome) (Wikipedia. 2011: online)

ดังนั้นอาจสรุปได้ว่าการสอนอ่านเป็นคำ เป็นวิธีการสอนให้นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นคำๆ โดยใช้บัตรคำหรือบัตรภาพช่วยในการสอน นักเรียนจะสามารถอ่านคำที่เห็นได้ทันทีโดยที่นักเรียนไม่

ต้องสะกด ผสมคำหรือวิเคราะห์คำ วิธีนี้เป็นวิธีที่ดีและมีประสิทธิภาพซึ่งเหมาะสมกับนักเรียนที่เริ่มฝึกอ่าน นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ รวมถึงนักเรียนที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน

6. ขั้นตอนการสอนอ่านเป็นคำ

การเลือกคำศัพท์ที่จะนำมาสอนในการสอนอ่านเป็นคำนั้น อาจจะเป็นคำศัพท์ที่มาจากหนังสือเรียนของนักเรียน คำศัพท์ที่นักเรียนอ่านผิดพลาด หรือเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนไม่สามารถอ่านได้โดยอัตโนมัติ โดยการสอนอ่านเป็นคำเริ่มจากขั้นตอนดังนี้

1. Recall Step

1.1 ครูพูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์ที่จะนำมาสอน โดยครูต้องแน่ใจว่านักเรียนสามารถเข้าใจและบอกความหมายของคำศัพท์ได้ทุกคำ ในกรณีที่คำศัพท์มีหลายความหมาย ครูจะต้องสอนความหมายเดียวกันกับในหนังสือที่นักเรียนอ่าน

1.2 ครูชูบัตรภาพให้นักเรียนดู จากนั้นครูอ่านคำศัพท์ให้นักเรียนฟังทีละ 1 คำ

1.3 ครูอ่านคำศัพท์จากบัตรคำและให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ตามครู

1.4 ครูชูบัตรคำศัพท์ เพื่อให้นักเรียนฝึกอ่านและบอกความหมายคำศัพท์ ครูจะต้องพูดชมเชยแก่นักเรียน เมื่อนักเรียนสามารถอ่านและบอกความหมายของคำศัพท์ได้ถูกต้อง ถ้านักเรียนไม่สามารถอ่านและบอกความหมายของคำศัพท์ได้ ครูอ่านและบอกความหมายคำศัพท์ให้นักเรียนฟังอีกครั้ง

1.5 ครูชูบัตรคำศัพท์สลับกับบัตรภาพเพื่อให้นักเรียนฝึกอ่าน

2. Recognition step คือ ขั้นตอนการนำกิจกรรมทางภาษา มาใช้ร่วมกับการสอนอ่านคำศัพท์ จุดมุ่งหมายของการสอนขั้นตอนนี้เพื่อให้นักเรียนเกิดการจำและเกิดการรับรู้ถึงคำศัพท์ที่ได้เรียนไปแล้ว นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน และเป็นการย้ำทวนคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้ในขั้นตอนที่ 1 ให้นักเรียนอีกด้วย

การคัดเลือกคำศัพท์ที่จะนำมาสอนนักเรียน ครูต้องคำนึงถึงว่า คำศัพท์คำนั้นๆ ควรจะปรากฏขึ้นบ่อยๆ ในงานเขียนประเภทต่างๆ ครูจะต้องแน่ใจว่านักเรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ โดยเฉพาะนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่าน ครูควรสอนความหมายของคำศัพท์ก่อนที่จะให้นักเรียนอ่านในหนังสือ ครูควรกำหนดจำนวนคำศัพท์ที่จะสอนในแต่ละครั้งให้เหมาะสมกับศักยภาพของนักเรียน สิ่งสำคัญครูต้องให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์อย่างสม่ำเสมอ กิจกรรมทางภาษาที่หลากหลายที่ครูนำมาสอนได้แก่ การเล่นเกม กิจกรรมการลากเส้นบนตัวอักษร หรือการเขียนจาก

ความจำ เป็นต้น ซึ่งจะทำให้นักเรียนสามารถจำคำศัพท์และเข้าใจความหมายได้รวดเร็วขึ้น (Bos; & Vaughn. 2002: 134)

ดิก บริกส์ (Briggs. 2006: online) ได้เสนอแนะเพิ่มเติมว่า การสอนการอ่านเป็นคำ จะให้ได้ผลดีนั้นจะต้องฝึกฝนซ้ำๆ โดยฝึกพูดในรูปแบบ "I Say - You Say" - "You Say - I Say" approach ซึ่งสอดคล้องกับเคลลี เจอร์ลด์ (Gerald. 2003: 22 แปลโดย รัชนิโรจน์ กุลธำรง.) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การฝึกพูดซ้ำๆ เป็นเครื่องมือสำคัญประการหนึ่งในการสอนออกเสียง ครูจำนวนมากใช้วิธีฝึกพูดซ้ำๆ อย่างรวบรัดไม่ค่อยให้ความสำคัญนัก เนื่องจากคิดว่าเป็นวิธีการสอนในระดับต้นๆ ของผู้เริ่มเรียน แต่แท้จริงแล้ววิธีการสอนแบบนี้จำเป็นสำหรับการสอนในระดับสูงเช่นกัน เนื่องจากผู้เรียนต้องใช้เวลาเพิ่มคำศัพท์และรูปประโยคใหม่ๆ ในเวลาฝึกจึงจำเป็นต้องมีความมั่นใจว่าจะต้องออกเสียงอย่างไรให้ถูกต้อง

นอกจากนี้โรบินสัน (Robinson. 2008: online) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกิจกรรมที่ช่วยนักเรียนในการอ่านเป็นคำ ไว้ว่า

1. ชี้ตัวอักษรและพูดชื่อของตัวอักษรนั้นๆ
2. เขียนคำนั้นๆ ลงในกระดาษการ์ด
3. หาคำจากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร หรือหนังสือ จากนั้นใช้ปากกาเน้นข้อความคำเหล่านั้นไว้เพื่อฝึกอ่าน
4. ฝึกฝนการอ่านจนกว่าจะสามารถจำคำได้โดยใช้วิธี พูด อ่าน ปิด พูด เขียน ในแต่ละคำทุกคำ
5. ใช้ประสาทสัมผัสในการเรียนรู้คำศัพท์ โดยปรับเป็นกิจกรรมทั้งการใช้สายตา การฟัง การสัมผัส การฝึกการสัมผัสอาจทำได้โดยการเขียนคำลงบนทรายซึ่งเป็นวิธีการที่ดีที่จะทำให้มีสมาธิและสามารถจำคำได้

สรุปได้ว่าขั้นตอนการสอนอ่านเป็นคำ แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ขั้น Recall Step เป็นขั้นตอนที่เน้นให้นักเรียนได้อ่านออกเสียงเป็นคำๆ โดยการฝึกอ่านซ้ำๆ จากบัตรคำหรือบัตรภาพ และขั้น Recognition step เป็นขั้นตอนที่นำกิจกรรมทางภาษาที่หลากหลาย เช่น การร้องเพลงหรือการเล่น เกม มาใช้ร่วมในการสอนเพื่อเป็นการกระตุ้นการเรียนรู้ การย้ำทวนคำศัพท์ของนักเรียน และยังทำให้นักเรียนมีความสนุกสนานในการเรียนอีกด้วย

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านเป็นคำ

อัฉรา นาคทรัพย์ (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความสามารถของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านโดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำ ผลการวิจัยพบว่าเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำ มีความสามารถอ่านคำอยู่ในระดับดี

สุมาลี จอคนอกและคณะ (2551: ออนไลน์) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนอ่านเป็นคำ ด้วยเทคนิคการใช้รูปภาพ ผลการวิจัยพบว่า เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ผู้ที่ได้รับการสอนอ่านเป็นคำ มีความสามารถอ่านเป็นคำอยู่ในระดับดีมีความสามารถอ่านเป็นคำหลังการสอนอ่านเป็นคำสูงกว่าก่อนการสอนอ่านเป็นคำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มอนโร,จอมนนา,สตันตัน และเจเน็น (Monroe, Johnna ,Staunton; & Jeannine. 2000 : online) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การปรับปรุงและการพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนระดับ ปฐมวัยและนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความต้องการพิเศษด้วยการสอนอ่านเป็นคำ ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านของนักเรียนทั้งสองกลุ่มดีขึ้น

จูลี เอ เมททิส (Bettis. 2010: online) ทำการศึกษาความสามารถอ่านตัวอักษรและคำของนักเรียนระดับปฐมวัยด้วยวิธีการสอนอ่านเป็นคำ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงตัวอักษรและคำได้ดีขึ้นโดยสามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่ว มีความมั่นใจในการอ่าน รวมทั้งยังพัฒนาทักษะด้านการเขียนให้ดีขึ้นด้วย

สรุปได้ว่าการศึกษางานวิจัยภายในประเทศและต่างประเทศ พบว่า การสอน คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิควิธีการสอนแบบต่างๆ สามารถพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้สอนที่ควรคำนึงถึงตัวนักเรียนเป็นหลัก โดยเลือกเทคนิค วิธีการและกิจกรรมการสอนให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละบุคคล ไม่ว่าจะเป็นวัย ความรู้ความสามารถ ความสนใจ ความต้องการ และศักยภาพของนักเรียน ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาทักษะทางการอ่านภาษาอังกฤษ ในระดับสูงของนักเรียนต่อไป

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น จีน ฝรั่งเศส เยอรมัน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม โดยภาษาอังกฤษนั้นมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถสื่อสาร แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลาย โดยประกอบด้วยสาระสำคัญดังนี้ (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช. 2551)

ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน

แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของ

ภาษาความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่าง

ประเทศ ในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศใน

สถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลกเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ดังกล่าวข้างต้นจะเป็นข้อมูลที่ต้องนำมาศึกษาวิเคราะห์ในการพัฒนารูปแบบการสอนให้สอดคล้อง และจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้บรรลุตามมาตรฐานที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ได้ระบุไว้

คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา

เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง เรื่องสั้นๆ นิทานง่ายๆ ที่มีภาพประกอบ สนทนาด้วยภาษาง่ายๆ สั้นๆ เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความต้องการและความรู้สึกของตนเองบุคคลและสิ่งต่างๆ รอบตัว นำเสนอความคิดรวบยอดและความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูล ข้อเท็จจริงและข้อมูลต่างๆ ในกิจวัตรประจำวัน เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย ในเรื่องเสียง สระ พยัญชนะ คำ วลี ประโยค และข้อความง่ายๆ เข้าใจคำ กลุ่มคำที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ โดยออกเสียง สระ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆ ได้ถูกต้อง และเข้าใจรูปแบบพฤติกรรม ถ้อยคำ สำนวนง่ายๆ ที่ใช้ในการสื่อสารของเจ้าของภาษา รวมทั้งขนบธรรมเนียม ประเพณี เทศกาล งานฉลอง เห็นประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยสนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมและแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลินจากภาษาอังกฤษ

สาระการเรียนรู้ระดับประถมศึกษาปีที่ 3

สาระ / มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล	1. ปฏิบัติตามคำสั่งและคำขอร้องที่ฟังและอ่าน 2. อ่านออกเสียงคำ สะกดคำอ่านกลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะ (chant) ง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน 3. เลือก/ ระบุนภาพหรือสัญลักษณ์ตรงตามความหมายของกลุ่มคำและประโยคที่ฟัง 4. ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่ายๆ	การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำ และพยัญชนะท้ายคำ - การออกเสียงเน้นหนัก-เบาในคำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน เช่น Give me a/an Draw and color the picture Put a/an in/on/under Don't eat in class etc. คำ กลุ่มคำ ประโยคเดี่ยว และบทพูดเข้าจังหวะ และการสะกดคำกลุ่มคำ ประโยคเดี่ยว สัญลักษณ์และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และ นันทนาการเป็นวงคำศัพท์ 350 – 450 คำ (คำศัพท์รูปธรรม)ประโยค บทสนทนา หรือ นิทานที่มีภาพประกอบ ประโยคคำถามและคำตอบ - Yes/No Question - Wh-Question

สาระ / มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
มาตรฐาน ต 1.2	1. พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคล ตามแบบที่ฟัง	บทสนทนาที่ใช้ในการ ทักทาย กล่าวลา ขอขอบคุณ ขอโทษ และประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำ
	2. ใช้คำสั่งและคำร้องง่ายๆ ตามแบบที่ฟัง	ตนเอง คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ใน
	3. บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง	ห้องเรียน คำศัพท์ สำนวนภาษา และ
	4. พูดขอและให้ข้อมูลง่ายๆ เกี่ยวกับตนเองและเพื่อนตามแบบที่ฟัง	ประโยคที่ใช้บอกความต้องการ เช่น please May I go out? คำศัพท์ สำนวนภาษา และ
	5. บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ใกล้เคียง หรือกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง	ประโยคที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเพื่อน เช่น What's your name? How are you? etc. คำและประโยคที่ใช้แสดง ความรู้สึก เช่น ดีใจ เสียใจ ชอบ ไม่ชอบ เช่น Yeah!/Great!/Cool!/ etc.
มาตรฐาน ต 1.3	1. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว	คำ กลุ่มคำที่มีความหมาย เกี่ยวกับบุคคล สัตว์ และสิ่งของ
	2. จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน	คำและประโยคที่ใช้ในการพูด ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง บุคคลใกล้ตัว และเรื่องใกล้ตัว เช่น บอกชื่อ อายุ รูปร่าง ส่วนสูง

สาระ / มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	2. บอกชื่อและคำศัพท์ง่ายๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา	คำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/ งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เช่น วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่
	3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทานประกอบท่าทาง วันคริสต์มาส
มาตรฐาน ต 2.2	1. บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่ายๆ ของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย	ความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
สาระที่ 3 ภาษา กับ ความสัมพันธ์กับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น		
มาตรฐาน ต 3.1	1. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
สาระที่ 4 ภาษา กับ ความสัมพันธ์กับ ชุมชนและโลก		
มาตรฐาน ต 4.1	1. ฟัง/พูดในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน	การใช้ภาษาในการฟัง/พูดในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
มาตรฐาน ต 4.2	1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและการรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัวจากสื่อต่างๆ

คุณภาพของผู้เรียนด้านการอ่าน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค
ง่ายๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟัง
ตรงตามความหมาย ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่ายๆ

พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของ
บุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังและอ่าน

บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆ ของ
ภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ใช้ประโยคคำเดียว (One word sentence) ประโยคเดียว (Simple sentence)
ในการสนทนาได้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านจากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีดำเนินการทดลอง
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร เป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านที่มีระดับสติปัญญาปกติและ ไม่มีความพิการซ้ำซ้อน กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านที่มีระดับสติปัญญาปกติ และ ไม่มีความพิการซ้ำซ้อน กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จากผู้ที่มีปัญหาในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 7 คน เลือกโดยวิธีเจาะจง (Purposive sampling)

เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง มีขั้นตอน ดังนี้

1. สัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษา - ต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อรับทราบข้อมูลและรายชื่อของนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ
2. พิจารณาผลการเรียนของนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ตามรายชื่อที่ได้จากอาจารย์ผู้สอน แล้วคัดเลือกนักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับ 0 หรือ 1 ได้นักเรียนจำนวน 10 คน

3. นำนักเรียนที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่าเป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จำนวน 2 คน และนักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับ 0 หรือ 1 จำนวน 10 คน เพื่อทำการทดสอบด้วยแบบคัดแยกนักเรียนที่มีภาวะการอ่านบกพร่องในวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3 ของศิริพันธ์ ศรีวันยงค์ (2552: 226) ซึ่งประกอบด้วยแบบวินิจฉัยย่อย จำนวน 6 ชุด คือ แบบทดสอบความสามารถในการรู้จักตัวอักษรและคำ แบบทดสอบความสามารถในการรู้จักชื่อตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ แบบทดสอบความสามารถในการรู้จักชื่อตัวอักษรตัวพิมพ์เล็ก แบบทดสอบความสามารถในการรู้จักคำศัพท์จากการฟัง แบบทดสอบความสามารถในการวิเคราะห์เสียงหน้าคำ และแบบทดสอบความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำนาม ได้นักเรียนจำนวน 7 คน จากจำนวนนักเรียน 12 คน

4. นำนักเรียนจำนวน 7 คน ที่ไม่ผ่านการทดสอบด้วยแบบคัดแยกนักเรียนที่มีภาวะการอ่านบกพร่องในวิชาภาษาอังกฤษทั้ง 6 ชุด มาประเมินความสามารถทางสติปัญญาโดยใช้แบบทดสอบความสามารถทางเชาว์ปัญญาสำหรับเด็กอายุ 2-15 ปี สร้างขึ้นโดยฝ่ายจิตวิทยา ศูนย์สุขวิทยาจิต กระทรวงสาธารณสุข โดยผู้ที่ได้รับการอบรมการใช้แบบทดสอบดังกล่าวเป็นผู้ทดสอบ แล้วทำการคัดเลือกนักเรียนที่มีระดับสติปัญญา 90 ขึ้นไป ได้นักเรียนจำนวน 7 คน มาเป็นกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลนักเรียนจากขั้นตอนการคัดเลือกของกลุ่มตัวอย่าง

คนที่	เพศ	ระดับ เชาว์ปัญญา	อายุ (ปี)	คะแนนการทดสอบด้วยแบบคัดแยกนักเรียนที่มีภาวะการอ่านบกพร่องในวิชาภาษาอังกฤษ						คะแนน รวม	หมายเหตุ
				ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	ชุดที่ 5	ชุดที่ 6		
										54	
1	หญิง	102	8	0	1	0	3	1	0	5	แพทย์ระบุว่า เป็นLD
2	หญิง	93	8	0	1	0	1	1	0	3	
3	ชาย	98	8	0	0	1	2	0	0	3	
4	ชาย	93	8	1	1	0	2	0	0	4	
5	ชาย	93	8	0	0	1	3	2	0	6	
6	ชาย	98	8	0	0	1	2	0	0	3	
7	ชาย	102	8	0	1	0	4	2	0	7	

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading

1.2 ชุดแบบฝึกการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

1.3 แบบประเมินความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

กำหนดขั้นตอนในการดำเนินการสร้างเครื่องมือการวิจัย ดังนี้

2.1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading

2.1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนอ่านเป็นคำและเทคนิค Picture me reading จากหนังสือ งานวิจัยต่างๆ และจากการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต แล้วนำมาสรุปสาระสำคัญ วิธีการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture me reading ได้ตามขั้นตอนดังนี้ (Bos & Vaughn. 2002: 134, Picture me reading. online: 2011)

1. ขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน

ครูนำคำศัพท์ที่จะสอนมาใส่บริบทโดยผ่านกิจกรรมทางภาษา เช่น การร้องเพลงหรือการเล่นเกม

2. ขั้นนำเสนอ

2.1 ครูให้นักเรียนดูบัตรภาพ Picture Me Reading และสนทนากับนักเรียน เพื่อเป็นการกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียน

2.2 ครูอ่านและบอกความหมายของคำศัพท์จากบัตร Picture Me Reading

2.3 ครูอ่านและสะกดคำศัพท์ทั้ง 3 คำ โดยครูลากมือตามตัวอักษรทีละตัว

จนครบ 3 คำ

3. ขั้นฝึก

3.1 ครูให้นักเรียนดูรูปในบัตร Picture Me Reading ครูอ่านคำศัพท์แล้วให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ตามครู ทั้ง 3 คำ

3.2 ครูกระจายบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading บนโต๊ะ ครูอ่านคำศัพท์และให้นักเรียนชูบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading ขึ้นพร้อมกับอ่านคำศัพท์

3.3 ครูกระจายบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading อีกครั้งและชูบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading ขึ้นให้นักเรียนอ่านคำศัพท์พร้อมบอกความหมาย

3.4 ครูติดบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading ไว้บนผนังรอบๆ ห้องเรียน

เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกสะกดฝึกอ่านคำศัพท์ ในขณะที่ฝึก นักเรียนจะได้สัมผัสรูปภาพและตัวอักษร โดยครูจะทำหน้าที่ตรวจความถูกต้องในการอ่านของนักเรียน

3.5 ครูให้นักเรียนฝึกอ่านและบอกความหมายของคำศัพท์ทั้ง 3 คำจาก

บัตรคำ

3.6 ครูแจกชุดแบบฝึกการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้นักเรียน

ทำเป็นรายบุคคล

4. ชั้นสรุปและประเมินผล

4.1 ครูให้นักเรียนอ่านและบอกความหมายของคำศัพท์จากบัตรคำ

4.2 ครูมอบหมายการบ้านให้นักเรียน โดยครูแจกกระดาษวาดเขียน ขนาด A4 เพื่อให้นักเรียนทำบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading ครูตรวจความถูกต้องบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading ทุกครั้ง

4.3 ครูให้นักเรียนเก็บรวบรวมบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading เพื่อทำเป็นสมุดคำศัพท์ไว้นำเสนอและอ่านทบทวน

2.1.2 ศึกษาและรวบรวมคำศัพท์จากหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ Grammar Friends 1 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา คำศัพท์ที่ใช้ในการสอน จำนวน 27 คำ ได้แก่ หมวดสิ่งของในห้องเรียน หมวดสัตว์ หมวดคำคุณศัพท์ (ขนาดและสี) และหมวดคำกริยา

2.1.3 ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้โดยศึกษาจากเอกสารของหลักสูตรภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เพื่อนำมาปรับและกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อ แหล่งการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนให้เหมาะสมกับศักยภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

2.1.4 ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 18 แผน ดังนี้

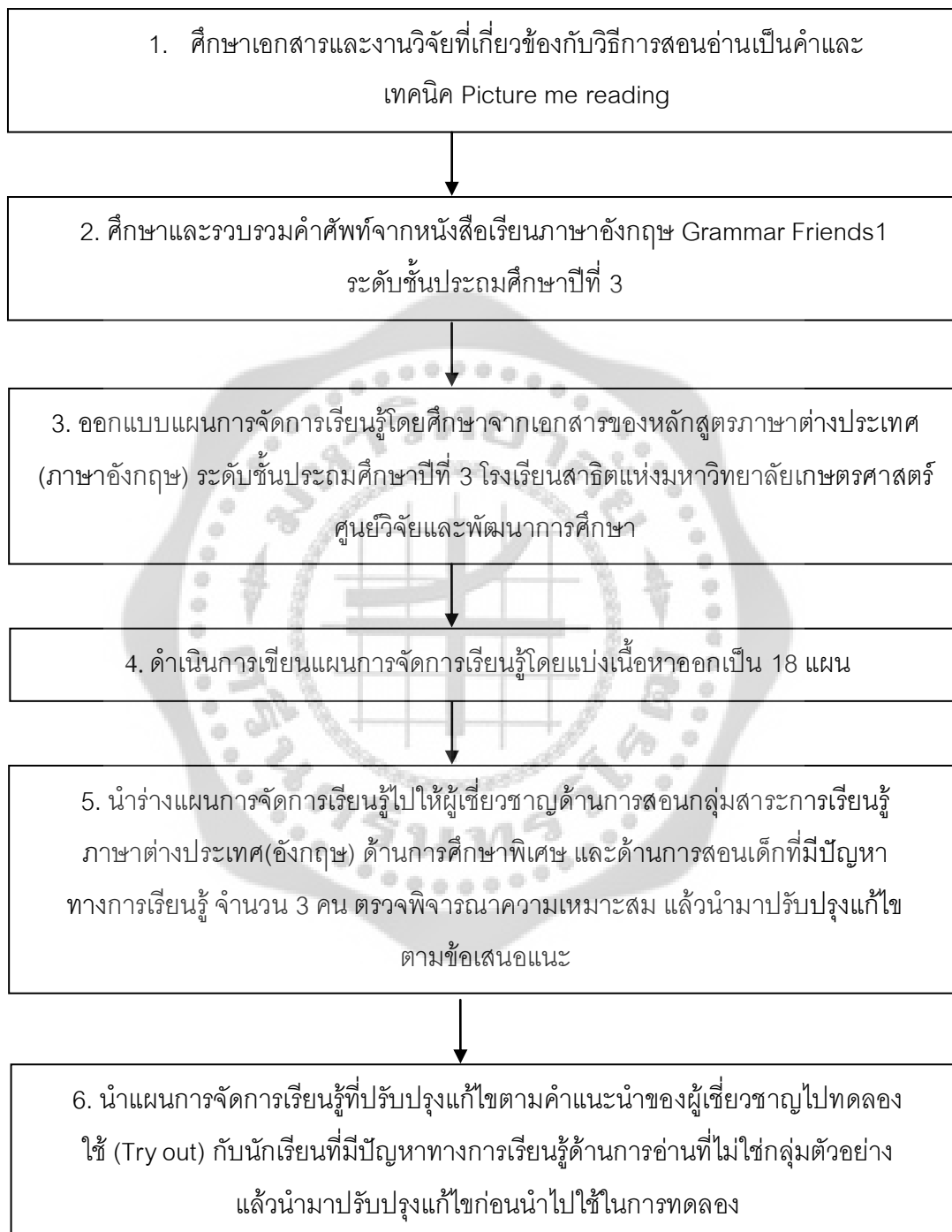
แผนการจัดการเรียนรู้ที่	หมวดคำศัพท์	คำ
1	หมวดคำศัพท์สิ่งของในห้องเรียน	board, rubber, duster
2	หมวดคำศัพท์สิ่งของในห้องเรียน	chair, table, desk
3	ทบทวนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 - 2	board, rubber, duster, chair, table, desk
4	หมวดคำศัพท์สัตว์	frog, monkey, parrot
5	หมวดคำศัพท์สัตว์	giraffe, elephant, snake
6	ทบทวนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 และ 5	frog, monkey, parrot, giraffe, elephant, snake
7	หมวดคำศัพท์คำคุณศัพท์ (ขนาด)	small, big, fat, thin, long, short
8	ทบทวนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	small, big, fat, thin, long, short
9	หมวดคำศัพท์คำคุณศัพท์ (สี)	white, black, yellow
10	ทบทวนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9	white, black, yellow
11	หมวดคำศัพท์คำกริยา	sit, stand, walk
12	หมวดคำศัพท์คำกริยา	eat, fly, run
13	ทบทวนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11 และ 12	sit, stand, walk, eat, fly, run
14	ทบทวนคำศัพท์หมวดสิ่งของในห้องเรียน	board, rubber, duster, chair, table, desk
15	ทบทวนคำศัพท์หมวดคำศัพท์สัตว์	frog, monkey, parrot, giraffe, elephant, snake
16	ทบทวนคำศัพท์หมวดคำคุณศัพท์ (ขนาด)	small, big, fat, thin, long, short
17	ทบทวนคำศัพท์หมวดคำคุณศัพท์ (สี)	white, black, yellow
18	ทบทวนคำศัพท์หมวดคำกริยา	sit, stand, walk, eat, fly, run

หมายเหตุ ก่อนการสอนทุกครั้งจะต้องมีการทบทวนคำศัพท์ที่ได้สอนไปแล้วให้กับนักเรียน

2.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้การสอนอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ด้านการศึกษาพิเศษ และด้านการสอนเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ ซึ่งมีประเด็นที่ต้องปรับปรุงแก้ไขได้แก่ ขั้นตอนการสอนแต่ละชั้นควรจะสอดคล้องกับกรอบแนวคิดที่วางไว้ การใช้ภาษาที่ไม่ซับซ้อนและง่ายต่อความเข้าใจ และการจัดวางหน้ากระดาษให้เหมาะสม

2.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างซึ่งได้มาจากการเลือกโดยวิธีเจาะจง ในวันที่ 3 ธันวาคม พ.ศ. 2555 จำนวน 2 คน ใช้เวลาทั้งสิ้น 2 ชั่วโมง ที่โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา ซึ่งมีประเด็นที่ต้องปรับปรุงแก้ไขได้แก่ การสอนแต่ละขั้นตอนไม่ควรรีบสอนจนเกินไป เพื่อให้นักเรียนได้มีเวลาฝึกและทำกิจกรรม นอกจากนี้ในขั้นนำเสนอ ควรควรให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ตามหลายๆ ครั้ง ให้ทั่วถึงทุกๆ คน และควรให้นักเรียนมองหน้าครู เพื่อให้นักเรียนเห็นรูปปากของครูเวลาออกเสียง หลังจากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้ปรับแก้ไขให้เหมาะสมเพื่อนำไปใช้สอนกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การสอนอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading มีขั้นตอนภาพประกอบ 1 ดังนี้

ภาพประกอบ 1 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การสอนอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading

2.2 การสร้างชุดแบบฝึกการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2.2.1 กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างชุดแบบฝึกการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2.2.2 ศึกษา รวบรวมคำศัพท์จากหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ Grammar Friends1 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นคำศัพท์ชุดเดียวกันกับคำศัพท์ที่ใช้สอนในแผนการเรียนรู้ จำนวน 4 หมวด 27 คำ ได้แก่ หมวดสิ่งของในห้องเรียน หมวดสัตว์ หมวดคำคุณศัพท์ (ขนาดและสี) และหมวดคำกริยา เพื่อดำเนินการสร้างชุดแบบฝึกการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

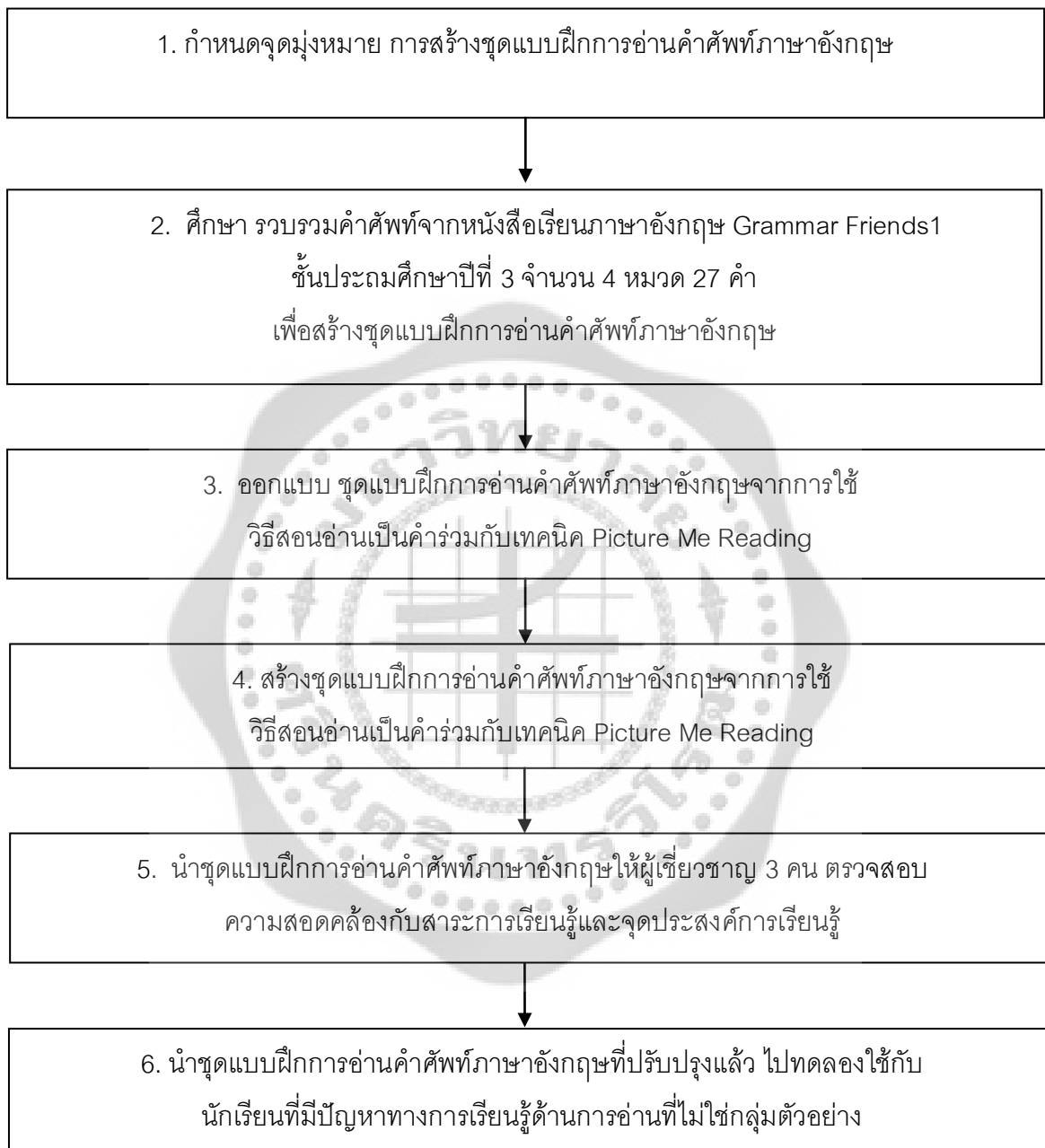
2.2.3 ออกแบบ ชุดแบบฝึกการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading ให้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ นอกจากนี้คำที่แจ่มและภาพคำศัพท์ในชุดแบบฝึกจะต้องมีความชัดเจน ง่ายต่อความเข้าใจและเหมาะสมกับศักยภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ชุดแบบฝึกดังกล่าวจะใช้กับแผนการสอนทั้ง 18 แผน

2.2.4 สร้างชุดแบบฝึกการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading ตามรูปแบบที่วางไว้ ดังนี้ ชุดแบบฝึกประกอบด้วย คำศัพท์ 4 หมวด ได้แก่ หมวดสิ่งของในห้องเรียน หมวดสัตว์ หมวดคำคุณศัพท์ (ขนาดและสี) และหมวดคำกริยา จำนวน 13 ชุด แต่ละหมวดแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ การจับคู่คำศัพท์กับภาพ การเขียนคำศัพท์จากภาพ

2.2.5 นำชุดแบบฝึกการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ด้านการศึกษาพิเศษ และด้านการสอนนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และพิจารณาความเหมาะสมในการนำชุดแบบฝึกการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษมาใช้ว่ามีความเหมาะสมและมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ ซึ่งมีประเด็นที่ต้องปรับปรุงแก้ไข ได้แก่ การเขียนคำสั่งในชุดแบบฝึกควรเขียนให้ชัดเจน การปรับเปลี่ยนรูปภาพให้เหมือนของจริงเป็นทิศทางเดียวกัน และการจัดวางภาพให้สมดุลกับหน้ากระดาษ

2.2.6 นำชุดแบบฝึกการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 คน ที่โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา ในวันที่ 3 ธันวาคม พ.ศ. 2555 พบว่า ไม่มีข้อควรปรับปรุง หลังจากนั้นนำชุดแบบฝึกการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ไปจัดทำเป็นฉบับจริง เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การสร้างชุดแบบฝึกการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading มีขั้นตอนภาพประกอบ 2 ดังนี้

ภาพประกอบ 2 แสดงขั้นตอนการสร้างชุดแบบฝึกการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading

2.3 การสร้างแบบประเมินความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2.3.1 กำหนดจุดมุ่งหมายในการประเมินความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2.3.2 ศึกษาและรวบรวมคำศัพท์จากหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ Grammar Friends1 จำนวน 4 หมวด 30 คำ ได้แก่ หมวดสิ่งของในห้องเรียน หมวดสัตว์ หมวดคำคุณศัพท์ (ขนาดและสี) และหมวดคำกริยา

2.3.3 ออกแบบแบบประเมินความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านคำ จำนวน 30 คำ

2.3.4 นำคำศัพท์ที่รวบรวมได้จากข้อ 2.3.2 จำนวน 4 หมวด 30 คำ ได้แก่ หมวดสิ่งของในห้องเรียน หมวดสัตว์ หมวดคำคุณศัพท์ (ขนาดและสี) และหมวดคำกริยา มาสร้างเป็นแบบประเมินความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษซึ่งจะต้องมีความสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

2.3.5 นำแบบประเมินความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล ด้านการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ด้านการศึกษาพิเศษ และด้านการสอนนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จำนวน 4 คน พิจารณาความเหมาะสมในการใช้ประเมินความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั้ง 30 คำ ว่ามีความสอดคล้องกับสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่

2.3.6 นำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล ด้านการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ด้านการศึกษาพิเศษและด้านการสอนนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จำนวน 4 คน มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of Item – Objective Congruency: IOC) โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาลงความเห็น ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543: 48)

+ 1	หมายถึง	แน่ใจว่าคำในแบบประเมินสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าคำในแบบประเมินสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1	หมายถึง	แน่ใจว่าคำในแบบประเมินไม่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้

บันทึกผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านในแต่ละคำ จากนั้นนำผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำที่ใช้กับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) เลือกคำที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 – 1.00 เป็นคำที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้

ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ได้ค่า IOC เป็น 1.00 ทุกข้อ แสดงว่าได้คำที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงดังมีรายละเอียดในภาคผนวก ข

2.3.7 นำแบบประเมินความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนปกติระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 42 คน ที่โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา ในวันที่ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของคำที่ใช้ในการประเมิน โดยนำมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) คัดเลือกคำที่มีความยากง่ายระหว่าง 0.2 - 0.8 และค่าอำนาจจำแนก 0.2 ขึ้นไป ดังมีรายละเอียดในภาคผนวก ข และได้จำนวนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้ได้ จำนวน 27 คำ ค่าความยากง่ายระหว่าง 0.21 - 0.79 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.31-0.80 จากนั้นหาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินด้วยสูตร KR-20 (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2549: 76) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .94

2.3.8 นำแบบประเมินการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 27 คำ ที่ปรับปรุงแล้วไปจัดทำเป็นฉบับจริงเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างโดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนการอ่านคำดังนี้

การอ่านออกเสียงคำศัพท์จะคำนึงถึงความถูกต้อง ดังนี้

1. เสียงพยัญชนะต้น นักเรียนต้องสามารถออกเสียงพยัญชนะต้นได้ชัดเจน

เช่น เสียง /b/ ในคำว่า board (bɔ:d)

2. เสียงสระ นักเรียนต้องสามารถออกเสียงสระได้ชัดเจน เช่น เสียง /e/

ในคำว่า desk (desk)

การอ่านออกเสียงคำศัพท์จำนวน 27 คำ คำละ 1 คะแนน รวม 27 คะแนน

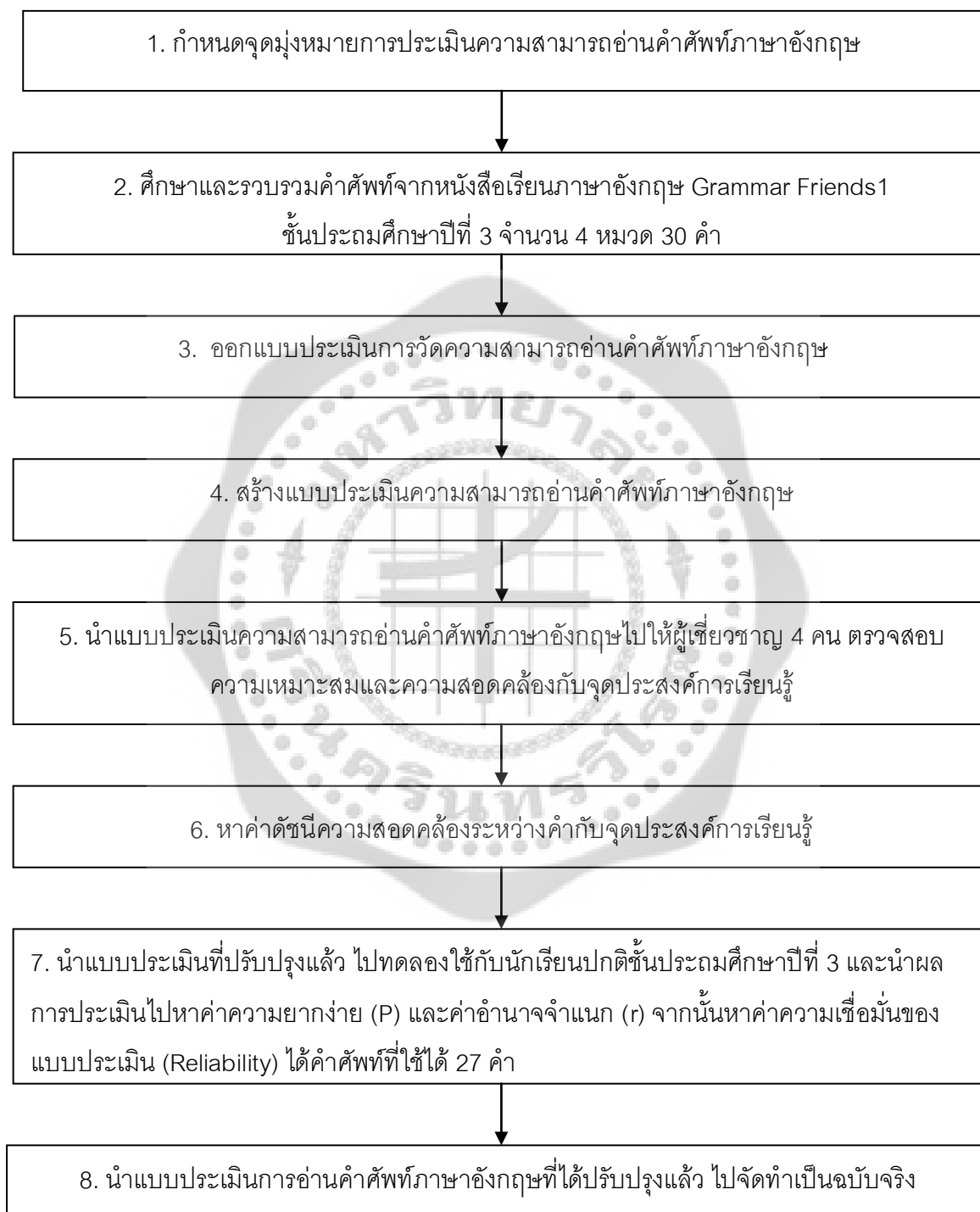
การอ่านออกเสียงคำศัพท์และบอกความหมายได้	ให้	1 คะแนน
การอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้แต่บอกความหมายไม่ได้	ให้	0 คะแนน
การอ่านออกเสียงคำศัพท์ไม่ได้แต่บอกความหมายได้	ให้	0 คะแนน
การอ่านออกเสียงคำศัพท์ไม่ได้และบอกความหมายไม่ได้	ให้	0 คะแนน

โดยใช้เกณฑ์การตัดสิน เป็นการนำคะแนนการอ่านและการบอกความหมายของคำศัพท์มารวมกัน เป็นคะแนนเต็ม 27 คะแนน โดยใช้ค่าพิสัยในการแบ่งคะแนนออกเป็น 3 ระดับ แล้วพิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้ (กิ่งแก้ว อาริรักษ์ 2546: 113)

ระดับคุณภาพการอ่าน

ดี	หมายถึง	คะแนนระหว่าง	19 - 27 คะแนน
พอใช้	หมายถึง	คะแนนระหว่าง	10 - 18 คะแนน
ควรปรับปรุง	หมายถึง	คะแนนระหว่าง	0 - 9 คะแนน

การสร้างแบบประเมินความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading มีขั้นตอนภาพประกอบ 3 ดังนี้

ภาพประกอบ 3 แสดงขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading

วิธีดำเนินการทดลอง

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ใช้การทดลองแบบ One Group Pretest - Posttest Design (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2538: 249) ซึ่งมีรูปแบบการทดลอง ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง	สอบก่อน	ตัวแปรอิสระ	สอบหลัง
E	T ₁	X	T ₂

E	แทน	นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
X	แทน	วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading
T ₁	แทน	การประเมินความสามารถอ่านคำศัพท์ก่อนการสอนอ่าน คำศัพท์ด้วยวิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading
T ₂	แทน	การประเมินความสามารถอ่านคำศัพท์หลังการสอนด้วย วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับ เทคนิค Picture Me Reading

2. ขั้นตอนการทดลองดำเนินการ ดังนี้

2.1 ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุญาต อาจารย์ใหญ่โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เพื่อดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านจำนวน 7 คน

2.2 ดำเนินการประเมินความสามารถอ่านคำศัพท์ด้วยแบบประเมินความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ชุด กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 7 คน ก่อนการสอน (Pretest) เป็นรายบุคคล โดยให้นักเรียนอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์ จำนวน 27 คำ 27 คะแนน ในวันที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2555

2.3 ดำเนินการสอนโดยใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้จัดทำขึ้นด้วยตนเอง เป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน ครั้งละ 50 นาที รวม 30 ครั้ง ตั้งแต่วันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2555 ถึงวันที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2556 จำนวนทั้งสิ้น 18 แผนการสอน ซึ่งจะมีการทบทวนตั้งแต่ครั้งที่ 18-30 ตามกำหนดการสอน ดังนี้

สัปดาห์ที่	ครั้งที่	เนื้อหา	คำศัพท์
1	1	หมวดคำศัพท์สิ่งของในห้องเรียน	board, rubber, duster
	2	หมวดคำศัพท์สิ่งของในห้องเรียน	chair, table, desk
	3	ทบทวนหมวดคำศัพท์สิ่งของในห้องเรียน	board, rubber, duster, chair, table, desk
	4	หมวดคำศัพท์สัตว์	frog, monkey, parrot
	5	หมวดคำศัพท์สัตว์	giraffe, elephant, snake
2	6	ทบทวนหมวดคำศัพท์สัตว์	frog, monkey, parrot, giraffe, elephant, snake
	7-9	หมวดคำศัพท์คำคุณศัพท์ (ขนาด)	small, big, fat, long, short, thin
	10	หมวดคำศัพท์คำคุณศัพท์ (สี)	white, black, yellow
3	11	ทบทวนหมวดคำศัพท์คำคุณศัพท์ (สี)	white, black, yellow
	12-13	หมวดคำศัพท์คำกริยา	sit, stand, walk
	14-15	หมวดคำศัพท์คำกริยา	eat, fly, run
4	16-17	ทบทวนหมวดคำศัพท์คำกริยา	sit, stand, walk, eat, fly, run
	18-19	ทบทวนหมวดคำศัพท์สิ่งของในห้องเรียน	board, rubber, duster, chair, table, desk
	20	ทบทวนหมวดคำศัพท์สัตว์	frog, monkey, parrot, giraffe, elephant, snake
5	21	ทบทวนหมวดคำศัพท์สัตว์	frog, monkey, parrot, giraffe, elephant, snake
	22-25	ทบทวนหมวดคำศัพท์คำคุณศัพท์ (ขนาด)	small, big, fat, long, short, thin
6	26-27	ทบทวนหมวดคำศัพท์คำคุณศัพท์ (สี)	white, black, yellow
	28-30	ทบทวนหมวดคำศัพท์คำกริยา	sit, stand, walk, eat, fly, run

2.4 เมื่อดำเนินการทดลองครบ 6 สัปดาห์แล้ว จึงนำแบบประเมินความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ไปทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการสอน (Posttest) ซึ่งเป็นแบบประเมินชุดเดียวกันกับที่ใช้ประเมินก่อนสอน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การศึกษาความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านจากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่ามัธยฐาน (Median) ค่าพิสัยควอไทล์ (Interquartile Range = IQR) (พิชิต ฤทธิ์จรูญ. 2544: 174; และ ยุทธพงษ์ กัวยวรรณ์. 2543: 152) และสถิติทดสอบ The Signed Test for Median: One Sample (Miltion; Mcteer; & Corbet. 1997: 594 - 595)

2. การเปรียบเทียบความสามารถอ่านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ก่อนและหลังการทดลองทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีทดสอบแบบ The Wilcoxon Matched – Pairs Signed - Ranks Test

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ

1.1 การตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินความสามารถอ่านและบอกความหมายของคำศัพท์ เป็นการวิเคราะห์หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้สูตร IOC (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2538: 249) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำศัพท์ที่ใช้ประเมินกับจุดประสงค์
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 การวิเคราะห์ค่าความยากง่ายของคำโดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2543: 196) ดังนี้

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน ดัชนีค่าความยากง่าย
 R แทน จำนวนนักเรียนที่อ่านและบอกความหมายของคำศัพท์ได้ถูก
 N แทน จำนวนนักเรียนที่อ่านคำศัพท์ทั้งหมด

1.3 การวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของแบบประเมินความสามารถอ่านและบอกความหมายของคำศัพท์ โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2543: 50) ดังนี้

$$r = \frac{H - L}{N / 2}$$

เมื่อ	r แทน	ค่าอำนาจจำแนกของคำศัพท์
	H แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงที่อ่านและบอกความหมายคำศัพท์ได้ถูกต้อง
	L แทน	จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่อ่านและบอกความหมายคำศัพท์ได้ถูกต้อง
	N แทน	จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

1.4 การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความสามารถอ่านคำศัพท์ โดยใช้สูตร KR - 20 (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2549: 76) ดังนี้

$$r_{tt} = \left(\frac{k}{k-1} \right) \left(1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right)$$

เมื่อ	r_{tt} แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน
	k แทน	จำนวนคำศัพท์ทั้งหมด
	s^2 แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมแบบประเมินทั้งฉบับ
	p แทน	สัดส่วนของนักเรียนที่อ่านและบอกความหมายคำศัพท์ถูกต้อง
	q แทน	สัดส่วนของนักเรียนที่อ่านและบอกความหมายคำศัพท์ไม่ถูกต้อง (q = 1 - p)

2. สถิติพื้นฐานและสถิติทดสอบในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

2.1 การศึกษาความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading ใช้สถิติดังนี้

2.1.1 การหาค่ามัธยฐาน (Median) โดยใช้สูตร (พิชิต ฤทธิ์จรูญ. 2544: 174) ดังนี้

$$\text{Mdn} = \frac{X_N + 1}{2}$$

เมื่อ Mdn แทน มัธยฐาน หรือ ค่ากลาง

$$\begin{array}{l}
 X \text{ แทน จำนวนคะแนนหรือข้อมูลที่เป็นเลขคู่} \\
 \frac{X_N}{2} \text{ แทน คะแนนตัวที่ } \frac{N}{2} \\
 \frac{X_{N+1}}{2} \text{ แทน คะแนนตัวที่ } \frac{N+1}{2}
 \end{array}$$

2.1.2 การหาค่าพิสัย ควอไทล์ (Interquartile Range = IQR) คำนวณจากสูตร (ยุทธพงษ์ กัยวรรณ. 2543: 152) ดังนี้

$$\begin{array}{l}
 \text{IQR} = Q_3 - Q_1 \\
 \text{เมื่อ IQR แทน ค่าพิสัยควอไทล์} \\
 Q_1 \text{ แทน ค่าที่ตำแหน่ง } 1/4 \text{ หรือ } 25\% \text{ หาได้จาก } Q_1 = \frac{N}{4} \\
 Q_3 \text{ แทน ค่าที่ตำแหน่ง } 3/4 \text{ หรือ } 75\% \text{ หาได้จาก } Q_3 = \left[\frac{N}{4} \right] \times 3 \\
 N \text{ แทน จำนวนข้อมูล}
 \end{array}$$

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 การเปรียบเทียบความสามารถอ่านและบอกความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังการสอนด้วยวิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading กับเกณฑ์ระดับที่กำหนดไว้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ The Signed Test for Median: One Sample (Milton; Mcteer; & Corbet. 1997: 594 - 595) โดยใช้สูตรดังนี้

$$P(X \leq M) = P(X \geq M) = 1$$

เมื่อ M แทน ค่ามัธยฐานที่ตั้งไว้ (เกณฑ์ที่กำหนดไว้)
 X แทน จำนวนค่าของตัวแปรที่น้อยกว่าค่ามัธยฐานที่กำหนดไว้ (-)
 หรือจำนวนค่าของตัวแปรที่มากกว่าค่ามัธยฐานที่ตั้งไว้ (+)
 โดยพิจารณาใช้ค่า + เมื่อตั้งสมมติฐาน $H_a: M < M_0$
 และพิจารณาใช้ค่า - เมื่อตั้งสมมติฐาน $H_a: M > M_0$
 เมื่อ M เป็นค่ามัธยฐานที่ได้จากการทดลองและ
 M_0 เป็นค่ามัธยฐานที่กำหนดไว้

3.2 การเปรียบเทียบความสามารถอ่านและบอกความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านก่อนและหลังการสอน ด้วยวิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading โดยใช้สถิติ The Wilcoxon Matched - Pairs Signed - Ranks Test (นิภา ศรีไพโรจน์. 2533: 93) โดยใช้สูตรดังนี้

$$D = Y - X$$

เมื่อ	D	แทน	ค่าความแตกต่างของผลคะแนนก่อนและหลังการสอน
	X	แทน	คะแนนที่ได้จากการประเมินก่อนการสอน
	Y	แทน	คะแนนที่ได้จากการประเมินหลังการสอน

จัดอันดับค่าความแตกต่างจากค่าน้อยไปหาค่ามาก

กำกับอันดับที่ได้ด้วยเครื่องหมายบวกหรือเครื่องหมายลบตามลำดับของผลรวมที่น้อยกว่า (โดยไม่คำนึงถึงเครื่องหมาย) เรียกว่า T (ค่าของผลรวมของอันดับที่มีเครื่องหมายกำกับที่น้อยกว่า)

$$Z = \frac{T - E(T)}{S_T}$$

$$\text{เมื่อ } E(T) = \frac{N(N+1)}{4}$$

$$S_T = \frac{N(N+1)(2N+1)}{4}$$

เมื่อ	E(T)	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลรวมอันดับที่น้อยกว่า
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	S _T	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	Z	แทน	คะแนนมาตรฐาน
	T	แทน	ค่าของผลรวมของอันดับที่มีเครื่องหมายกำกับที่น้อยกว่า

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านจากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การศึกษาความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านจากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading มีรายละเอียด ดังนี้

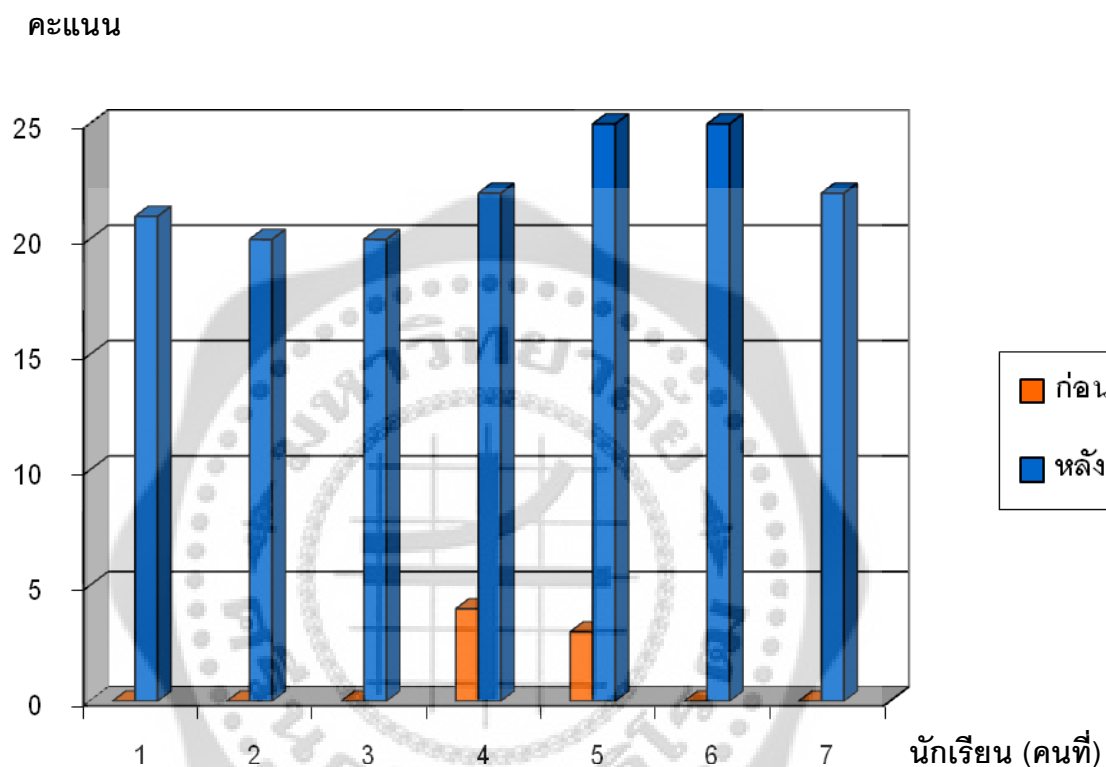
ตาราง 1 จำนวนคะแนนค่ามัธยฐานและค่าพิสัยควอไทล์ความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านจากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (คะแนนเต็ม 27 คะแนน)	ระดับ	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 27 คะแนน)	ระดับ
1	0	ควรปรับปรุง	21	ดี
2	0	ควรปรับปรุง	20	ดี
3	0	ควรปรับปรุง	20	ดี
4	4	ควรปรับปรุง	22	ดี
5	3	ควรปรับปรุง	25	ดี
6	0	ควรปรับปรุง	25	ดี
7	0	ควรปรับปรุง	22	ดี
Mdn	0	ควรปรับปรุง	22	ดี
IQR	0		2	

จากตาราง 1 แสดงว่า ความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านจากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading ก่อนสอนมีคะแนนระหว่าง 0-4 คะแนน ค่ามัธยฐานเท่ากับ 0 ค่าพิสัยควอไทล์เท่ากับ 0 ความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับควรปรับปรุง และหลังจากการสอนอ่านคำศัพท์

ภาษาอังกฤษจากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading นักเรียนมีคะแนนระหว่าง 20-25 คะแนน ค่ามัธยฐานเท่ากับ 22 ค่าพิสัยควอไทล์เท่ากับ 2 ความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี

ข้อมูลจากตาราง 1 แสดงด้วยแผนภูมิ ได้ดังนี้

ภาพประกอบ 4 แผนภูมิแสดงความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ก่อนและหลังการสอนจากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading

ตาราง 2 การเปรียบเทียบค่ามัธยฐานที่คำนวณได้กับค่ามัธยฐานที่เป็นเกณฑ์ระดับดีของความ
สามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้าน
การอ่านจากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading

คนที่	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 27 คะแนน)	ค่ามัธยฐานที่ กำหนดไว้ระดับดี	เครื่องหมาย		t	P-value
			+	-		
1	21	19-27	+		7	1.0000
2	20		+			
3	20		+			
4	22		+			
5	25		+			
6	25		+			
7	22		+			
Mdn	22		7	0		$H_0 : M \geq 19$
IQR	2					$H_a : M < 19$

จากตาราง 2 แสดงว่า ค่ามัธยฐานของความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านจากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับ
เทคนิค Picture Me Reading สูงกว่ามัธยฐานที่กำหนดไว้ในระดับดี (19-27คะแนน) อย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จึงจัดว่าอยู่ในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้ว่า
ความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการ
เรียนรู้ด้านการอ่าน หลังการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading อยู่ในระดับดี

2. การเปรียบเทียบความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านจากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading

ตาราง 3 การเปรียบเทียบความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading

คนที่	คะแนน		ผลต่างของ		เครื่องหมาย		T
	ก่อนสอน (X)	หลังสอน (Y)	คะแนน D=Y-X	ลำดับที่ของความ แตกต่าง	+	-	
1	0	21	21	4	+4		0*
2	0	20	20	2.5	+2.5		
3	0	20	20	2.5	+2.5		
4	4	22	18	1	+1		
5	3	25	22	5.5	+5.5		
6	0	25	25	7	+7		
7	0	22	22	5.5	+5.5		
รวม					T+ = 28	T- = 0	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 แสดงว่า ความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังจากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ว่า ความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านจากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading สูงขึ้น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านจากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ก่อนและหลังการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading

สมมุติฐานการวิจัย

1. ความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading อยู่ในระดับดี
2. ความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading สูงขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่มีระดับสติปัญญาปกติและไม่มีคามพิการซ้ำซ้อน กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำนวน 7 คน เลือกโดยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading จำนวน 18 แผน ชุดแบบฝึกการ

อ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 13 ชุด แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ การจับคู่คำศัพท์กับภาพ การเขียนคำศัพท์จากภาพ และแบบประเมินความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ชุดมี 27 คำ

ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ดำเนินการทดลองตามแผนการทดลองแบบ One Group Pretest - Posttest Design ก่อนดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ทำการประเมินความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (Pretest) จากนั้นดำเนินการสอนด้วยตนเอง ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2555 ถึงวันที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2556 สัปดาห์ละ 5 วัน จำนวน 30 ครั้ง ใช้เวลาครั้งละ 50 นาที ตั้งแต่เวลา 15.45 - 16.35 น. เมื่อเสร็จสิ้นการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำการประเมินความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (Posttest) ด้วยแบบประเมินความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษชุดเดียวกับที่ทำการประเมินก่อนสอน แล้วนำผลมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยควอไทล์ (Interquartile Range= IQR) สถิติทดสอบ The Signed Test for Median: One Sample และ The Wilcoxon Matched - Pairs Signed - Ranks Test

สรุปผลการวิจัย

1. ความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading อยู่ในระดับดี (ค่ามัธยฐานเท่ากับ 22 จากคะแนนเต็ม 27 คะแนน, $t = 7$, $P\text{-value} = 1.0000$)
2. ความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading สูงขึ้น ($T = 0$, $p < .05$)

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading ผลการวิจัยพบว่า

1. จากการศึกษา พบว่า ความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading อยู่ในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1 คือ ความสามารถ

อ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading อยู่ในระดับดี ปัจจัยที่ส่งผลดังกล่าวอาจเนื่องมาจากวิธีการสอนอ่านเป็นคำ เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านคำศัพท์ได้โดยอัตโนมัติ นักเรียนไม่ต้องสะกด หรือวิเคราะห์คำ ซึ่งเป็นวิธีที่เหมาะสมกับผู้เรียนที่เรียนรู้และรับรู้ได้ดีทางสายตา (Visual Learners) โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กเล็กที่เริ่มที่จะฝึกอ่านและเด็กที่มีปัญหาทางการอ่าน เช่น Dyslexia Autism และ Down Syndrome เพราะเด็กกลุ่มนี้สามารถเรียนรู้ได้ดีด้วยการมองเห็น (Wikipedia. 2011: online) ในการสอนครูจะใช้บัตรคำและบัตรภาพ การได้เห็นภาพจะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเชื่อมโยงภาพกับคำ ทำให้นักเรียนสามารถจำคำศัพท์และอ่านคำศัพท์ได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของจุมพล บุญฉ่ำ (2548: ออนไลน์) ที่กล่าวไว้ว่า การสอนอ่านโดยใช้บัตรภาพและบัตรคำมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการสอนอ่านให้เด็กประถมศึกษา เพราะบัตรภาพและบัตรคำมีส่วนในการส่งเสริมการอ่านของเด็กและสามารถกระตุ้นและเป็นแรงจูงใจในการอ่านให้เด็กอ่านและจดจำคำได้เพิ่มขึ้น

การสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading มีขั้นตอนการสอนที่ชัดเจนเริ่มจากง่ายไปหายากโดยเริ่มจากขั้นที่ 1 การนำเข้าสู่บทเรียน ครูสอนคำศัพท์ผ่านกิจกรรมทางภาษา เช่น การร้องเพลง หรือการเล่นเกม เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้และเป็นการเตรียมความพร้อมในการเรียนของนักเรียน กิจกรรมทางภาษาในขั้นตอนนี้จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ควบคู่ไปกับการสนุกสนาน เกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งที่เรียน และเป็นการพัฒนากระบวนการคิดของนักเรียนโดยที่นักเรียนไม่รู้ตัว รวมทั้งส่งเสริมกระบวนการทำงานและการอยู่ร่วมกัน (การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เกม. 2555: ออนไลน์) ในขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอ นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์จากบัตร Picture Me Reading ได้ด้วยตนเองโดยที่ครูยังไม่ได้สอน เพราะภาพจากบัตร Picture Me Reading จะสื่อถึงความหมายชัดเจน มีสีสันสวยงาม ดึงดูดตา ด้วยภาพที่ชัดเจนจึงทำให้ง่ายต่อการจดจำคำได้ดีซึ่งสอดคล้องกับเบญจพร ปัญญาียง (2547: ออนไลน์) ที่กล่าวไว้ว่า การให้ความช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านนั้น อาจทำได้โดยฝึกให้เด็กอ่านและเขียนพยัญชนะหรือคำ ควบคู่ไปกับการดูภาพ จะช่วยให้เด็กสามารถจำคำที่สอดคล้องกับเสียงและภาพได้ ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก ครูปรับเปลี่ยนกิจกรรมตามความเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ โดยครูนำกิจกรรมทางภาษาที่หลากหลายมาใช้ร่วมกับการสอนอ่าน เพื่อให้นักเรียนได้ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การเคลื่อนไหวร่างกายและใช้ประสาทสัมผัส เช่น ตา ดู หู ฟัง การได้หยิบจับ การลากนิ้วไปตามตัวอักษรในบัตร Picture Me Reading ส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ สามารถจดจำ อ่านและบอกความหมายของคำศัพท์ได้ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของโมจิ (สุไปรมา ลีลามณี. 2553: 61; อ้างอิงจาก Mogi. 2553: 74-76) ที่กล่าวไว้ว่า การใช้ประสาทสัมผัสหลายด้านให้ประโยชน์ในการจำ การรับรู้จาก

ประสาทสัมผัสหลายด้านประกอบกันจะเป็นการกระตุ้นสมองส่วนที่เรียกว่า คอร์เทกซ์ (Cortex) ซึ่งอยู่ในพุ่มสมองที่เรียกว่า เทมพอรัลโลบ (Temporal Lobe) ทำหน้าที่ในการบูรณาการสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ทั้งหมด และทำให้เกิดความจำที่แม่นยำขึ้น เช่น การเรียนภาษาอังกฤษ แทนที่จะอ่านในใจ ควรใช้การฟัง การดู การออกเสียง และการเขียนร่วมด้วย คือใช้ประสาทสัมผัสหลายๆ ด้านร่วมกัน เป็นการเพิ่มโอกาสให้สามารถจดจำได้ดีขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่า ในขณะที่นักเรียนกำลังฝึกอ่าน นักเรียนคนที่อ่านคำศัพท์ได้จะช่วยสอนคนที่ยังอ่านไม่ได้ เป็นการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนซึ่งเป็นช่องทางการเรียนรู้ที่ดีอีกวิธีหนึ่ง รวมทั้งการเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาที่หลากหลายจึงทำให้นักเรียนได้อ่านออกเสียงคำศัพท์ซ้ำๆ ส่งผลให้นักเรียนเกิดการจำการรับรู้ถึงคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้ไปแล้วซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของดิก บริกส์ (Briggs. 2006: online) ที่กล่าวว่า iva การสอนการอ่านเป็นคำให้ได้ผลดีนั้นจะต้องฝึกฝนซ้ำๆ โดยฝึกพูดในรูปแบบ "I Say - You Say" - "You Say - I Say" approach และยังคงสอดคล้องกับ เคลลี เจอร์ลด์ (Gerald. 2003: 22 แปลโดย รัชนิโรจน์ กุลธำรง) ที่กล่าวว่า การฝึกพูดซ้ำๆ เป็นเครื่องมือสำคัญประการหนึ่งในการสอนออกเสียง และจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะการอ่านคำของนักเรียน นอกจากนี้นักเรียนยังได้ทำชุดแบบฝึกการอ่านและเขียนคำศัพท์ เพื่อเป็นการทบทวนคำศัพท์ที่ได้เรียนไป การที่นักเรียนได้ทำตามขั้นตอนในการสอนดังกล่าวมานี้ จึงส่งผลให้นักเรียนสามารถอ่านและบอกความหมายของคำศัพท์ได้ถึงแม้จะไม่มีภาพเป็นตัวช่วย

2. การเปรียบเทียบความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ว่า ความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading สูงขึ้น อาจเนื่องมาจากเทคนิค Picture Me Reading เป็นเทคนิคการอ่านตัวอักษรและคำที่ใช้บัตรคำที่มีภาพสื่อความหมายของคำใส่ในตัวอักษรตัวใดตัวหนึ่ง ซึ่งเมื่อกำหนดนั้นๆ ปรากฏสูญหายตา ก็จะทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่เห็นได้ทันที โดยไม่ต้องแปลความหมาย ซึ่งเป็นเทคนิคที่เหมาะสมกับผู้เริ่มต้นฝึกอ่านคำและเด็กพิเศษประเภทต่างๆ โดยเฉพาะนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านเพราะนักเรียนไม่ต้องสะกดคำหรือวิเคราะห์คำ ก็จะสามารถอ่านคำและแปลความหมายของคำได้ (Picture me reading. 2011: online) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเคียร์อน ซีฮี (Sheehy. 2005: online) ที่ทำการศึกษารูปการใช้โปรแกรม Morphing images ซึ่งเป็นโปรแกรมที่ใช้ภาพแทรกลงไปในการสอนเพื่อพัฒนาศักยภาพการจำคำศัพท์ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ชั้นรุนแรงจำนวน 8 คน ผลการวิจัยพบว่าการสอนด้วยวิธีนี้มีประสิทธิภาพและได้ผลดีกว่าการสอนด้วยวิธีที่อ่านคำเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้บัตร Picture Me Reading ที่ใช้ในการสอนที่ผู้วิจัยได้ผลิตขึ้นนั้นเป็นบัตรที่มีภาพที่มี

สีสัน และรูปแบบสวยงาม ตัวอักษรและภาพในบัตร Picture Me Reading นั้นจะมีความหนาและนูนขึ้นมาเพื่อให้นักเรียนได้สัมผัส เคลื่อนไหวนิ้วมือและลากนิ้วไปตามตัวอักษร ส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และการจดจำทางสายตา ซึ่งสังเกตได้จากการสอนคำศัพท์หมวดสัตว์ จะเห็นได้ว่า เมื่อนักเรียนเห็นคำศัพท์คำว่า monkey นักเรียนจะสามารถอ่านคำได้ทันที นักเรียนให้เหตุผลว่านักเรียนเห็นภาพลิงที่อักษรตัว o นอกจากนี้ในแต่ละขั้นตอนการสอนนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงทั้งการฝึกอ่านออกเสียงพร้อมๆ กัน อ่านเป็นคู่หรืออ่านเดี่ยว การทำแบบฝึกเพื่อเป็นการทบทวนรวมทั้งการเขียนคำศัพท์ การวาดรูปเพื่อทำสมุดคำศัพท์จึงส่งผลให้นักเรียนจดจำสิ่งที่ได้เรียนได้ดี และมีความคงทนมากขึ้น อีกทั้งยังทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน มีความสุขในการเรียนซึ่งเห็นได้จากก่อนการสอนนักเรียนยังไม่มีแรงจูงใจในการเรียน แต่หลังจากสัปดาห์แรกนักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน โดยมานั่งรอครูก่อนเวลาเรียน สิ่งที่สำคัญอีกประการที่ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ดีอาจเนื่องมาจากนักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ มีความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น จนเกิดแรงจูงใจที่อยากจะเรียนรู้ และยังช่วยให้การเรียนวิชาภาษาอังกฤษและวิชาอื่นๆ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นอีกด้วย

นอกจากนี้ทุกครั้งในขณะทำการสอนถ้านักเรียนอ่านคำศัพท์ได้ถูกต้องหรือให้ความร่วมมือกับกิจกรรมที่จัดขึ้น ครูจะให้แรงเสริมทางบวกกับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ เช่น การชมเชย การปรบมือจากเพื่อนๆ และการให้สติ๊กเกอร์ เป็นต้น อีกทั้งแผนการจัดการเรียนรู้ และชุดแบบฝึกการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading ยังได้ผ่านการประเมิน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้านการศึกษาพิเศษ และด้านการสอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ซึ่งได้รับคำแนะนำ และแนวทางการแก้ไขปรับปรุงจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน แผนการจัดการเรียนรู้ยังได้ถูกนำไปทดลองใช้เพื่อตรวจสอบขั้นตอน และภาษาที่ใช้จนได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ เนื้อหาการเรียนรู้เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวันใกล้ตัวนักเรียน รูปแบบการจัดกิจกรรมทางภาษาที่หลากหลายเพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะการเรียนรู้ของนักเรียน จึงทำให้การจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading ส่งผลต่อความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเคียร์อน (Sheehy, 2002: online) ได้ทำการศึกษาประสิทธิผลของการใช้สัญลักษณ์ในการสอนการจำคำศัพท์แก่เด็กที่มีภาวะความบกพร่องในการเรียนรู้ระดับรุนแรง โดยใช้เทคนิคการเสนอคำเพียงอย่างเดียว (word alone) เทคนิคการบูรณาการคำและภาพเพื่อเป็นตัวแนะ (integrated picture cueing) และเทคนิคการจดจำลายมือตนเอง (handle technique) ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า เทคนิคการบูรณาการคำและภาพเพื่อเป็นตัวแนะและเทคนิคการจดจำลายมือตนเอง มีประสิทธิภาพในการสอนการจดจำคำศัพท์แก่เด็กที่มีภาวะความบกพร่องในการเรียนรู้ได้ นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญการศึกษาพิเศษได้นำเทคนิค Picture Me

Reading มาใช้ในการสอนคำศัพท์ของนักเรียนในชั้นเรียนปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทต่างๆ โดยเฉพาะนักเรียนที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน หลังจากการสอนพบว่า นักเรียนสามารถอ่านและแปลความหมายของคำศัพท์ได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วขึ้น (Picture me reading. 2011: ออนไลน์)

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้และการวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ครูจะต้องสอนตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ทุกขั้นตอน
2. ครูควรมีกิจกรรมทางภาษาในชั้นนำเข้าสู่บทเรียนและขั้นฝึกที่หลากหลาย กิจกรรมที่จัดขึ้น ควรเป็นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้อ่านออกเสียงคำศัพท์ให้ได้มากที่สุด และเพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนให้มีความสนุกสนาน
3. ครูควรใช้บัตร Picture Me Reading ที่มีภาพสื่อความหมายของคำให้ชัดเจน สีสันสดใส เพื่อช่วยดึงดูดความสนใจและง่ายต่อความเข้าใจของนักเรียน นอกจากนี้ครูควรทำตัวอักษรและภาพให้มีพื้นผิวขรุขระ เพื่อที่นักเรียนจะได้ใช้มือสัมผัสและลากตามในขณะที่ฝึก ซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และจดจำคำได้ดีขึ้น
4. ครูควรมีสิ่งเสริมแรงให้กับนักเรียน เมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมที่ดี มีความสนใจกระตือรือร้นในการเรียน และการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน เช่น การให้สติ๊กเกอร์เพื่อให้นักเรียนเก็บสะสม การให้คำชมเชยเมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม รวมทั้งให้เพื่อนๆ ร่วมแสดงความยินดี ซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ เกิดความสุข และความสนุกสนานในการเรียนอีกด้วย

นอกจากนี้การให้สิ่งเสริมแรงกับนักเรียน ครูควรมีแบบสำรวจความต้องการสิ่งของที่นักเรียนอยากได้ แต่ต้องอยู่ในขอบเขตที่ครูกำหนดไว้ ครูอาจกำหนดเกณฑ์การรับของรางวัลได้อย่างชัดเจน

5. การใช้เพลงในชั้นนำเข้าสู่บทเรียน เพลงที่ใช้ควรมีเนื้อร้องที่สั้น หรืออาจใช้ภาพแทนเนื้อร้อง นอกจากนี้ให้นักเรียนแสดงท่าทางประกอบเพลงที่ร้อง อาจจะมีเครื่องดนตรีประกอบเพลงด้วย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควบนำเทคนิค Picture Me Reading ใช้ร่วมกับการสอนอ่านวิธีโฟนิกส์ ไปทดลองสอนกับนักเรียนที่มีปัญหาการเรียนรู้อ่าน
2. ควบนำวิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading ไปทดลองสอนกับนักเรียน ที่มีความต้องการพิเศษประเภทอื่นๆ เช่น นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
3. ควบนำวิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading ไปทดลองสอนกับกับนักเรียนที่มีปัญหาการเรียนรู้อ่านในวิชาภาษาไทย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- (2552). *ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ 2552*. สืบค้นเมื่อ 11 สิงหาคม 2554, จาก
<http://aurng-group.myreadyweb.com/article/category-20883.html>.
- (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กนิษฐา ระเวช. (2543). *ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์และคำศัพท์กับ
ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- กุลยา ก่อสุวรรณ. (2553). *การสอนเด็กที่มีความบกพร่องระดับเล็กน้อย*. พิมพ์ครั้งที่ 1.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- กิ่งแก้ว อารีรักษ์. (2546). *การวัดและประเมินผลทางภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ:
สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เกม. (2553). *การสอนโดยใช้เกม*. สืบค้นเมื่อ 5 กุมภาพันธ์
2556, จาก http://203.144.226.201/km1864/?page_id=13
- คณะกายภาพบำบัด และ วิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวประยุกต์ มหาวิทยาลัยมหิดล. *ส่งเสริมการอ่าน
ในกลุ่มเด็กพิเศษ*. สืบค้นเมื่อ 11 สิงหาคม 2554, จาก [http://www.paidi-th.com/
article/show_article.php?id=49](http://www.paidi-th.com/article/show_article.php?id=49)
- จรีลักษณ์ จิรวินบูลย์. (2546). *คู่มือครูและผู้ปกครองสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ - การอ่าน*.
พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: องค์การค้ำของคุรุสภา.
- จุมพล บุญน้า. (2548). *ผลการสอนด้วยวิธีการจำผ่านสายตาจากการใช้บัตรภาพเพื่อเพิ่ม
ความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่บกพร่องทางการเรียนรู้*. วิทยานิพนธ์ออนไลน์
มหาวิทยาลัยศิลปากร. สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2556, จาก [http://www.thapra.
lib.su.ac.th/thesis/showthesis_th.asp?id=0000004278](http://www.thapra.lib.su.ac.th/thesis/showthesis_th.asp?id=0000004278)
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2549). *เทคนิคการเขียนเค้าโครงการวิจัย : แนวทางสู่ความสำเร็จ*. กรุงเทพฯ:
ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ตติยา เมฆประยูร. (2544). การเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน ในโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร. ปรินซ์นิพนธ์ ศ.ป.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เทคนิคการสอนคำศัพท์. (2533). สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2555, จาก http://prncilgreen1.blogspot.com/2010/02/blog-post_5599.html
- นิภา ศรีไพโรจน์. (2533). สถิตินอนพาราเมตริก. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- เบญจพร ปัญญาขง. (2547). คู่มือช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข กรุงเทพฯ: ม.ป.พ. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2533). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ: บรรณกิจเทรตติ้ง.
- (2542). การเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดสำนักพิมพ์แว่นแก้ว.
- (2544). เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: แว่นแก้ว.
- (2546). วิธีสอนเด็กเรียนยาก. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: จำไทยเพรส.
- (2554). วิธีสอนเด็กแอลดี. สมาคมแอลดีแห่งประเทศไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ซี.อินเตอร์ ฟอรัม.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). สอดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ นำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2544). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยุทธพงษ์ กัยวรรณ. (2543). พื้นฐานการวิจัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ล้วน สายยศ; อังคณา สายยศ. (2536). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- (2543). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิสาข์ จิตวิตร. (2541). การสอนอ่านภาษาอังกฤษ (Teaching English reading comprehension). พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- ศิริพันธ์ ศรีวันยงค์. (2552). *การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ด. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- คันสนีย์ ฉัตรคุปต์. (2543). *ความบกพร่องในการเรียนรู้หรือแอลดี ปัญหาการเรียนรู้ที่แก้ไขได้*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2545). *จิตวิทยาเด็กที่มีลักษณะพิเศษ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: หมอชาวบ้าน.
- ศรียา นิยมธรรม. (2540). *ปัญหายุ่งยากทางการเรียนรู้*. ภาควิชาการศึกษาพิเศษ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- (2541). *ปัญหายุ่งยากทางการเรียนรู้*. ภาควิชาการศึกษาพิเศษ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- (2542). *การวัดและประเมินผลทางการศึกษาพิเศษ (Assessment in Special Education)*. กรุงเทพฯ: พีเออาร์ที แอนด์ พริ้นติ้ง.
- สุไพรมา ลีลามณี. (2553). *ศึกษาความสามารถในการอ่านคำ และแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการสอนโดยผสมผสาน วิธีโฟนิกส์ (Phonics) กับวิธีพหุสัมผัส (Multi – Sensory Approach)*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมุทรร เชนเซาวิช. (2545). *เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สังเวียน สถษติกุล. (2530). *วิธีสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการ
ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สถาบันส่งเสริมการศึกษา สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้น
พื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *พัฒนาภาษาอังกฤษ เตรียมเด็กไทยสู่อาเซียนและ
เวทีโลก*. สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2555, จาก <http://social.obec.go.th/node/89>.
- สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย. (2551). *สร้างด้วยใจเพื่อเด็ก
แอลดี*. กรุงเทพฯ: ส่วนส่งเสริมการผลิตสื่อการศึกษาเพื่อคนพิการ สืบค้นเมื่อ 11 เมษายน
2555, จาก <http://happytolearn-khrujong.blogspot.com/2012/03/learning->

disabilities.html.

- ลำลี รักสุทธิ. (2553). *คู่มือแก้ปัญหาการสอน การอ่าน และการเขียนให้ได้ผลดี*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- สุมาลี จอดนอก; และคนอื่นๆ. (2549). *การศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนอ่านเป็นคำ ด้วยเทคนิคการใช้รูปภาพโรงเรียนบ้านดงเค็ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น*. โครงการเครือข่ายห้องสมุดแห่งประเทศไทย. สืบค้นเมื่อ 11 มกราคม 2556, จาก http://dcms.thailis.or.th/tdc//dccheck.php?Int_code=34&Reclid=1782&obj_id=18177&showmenu=no
- อัจฉรา นาคทรัพย์. (2546). *การศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่านโดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำ*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อินทิรา ศรีประสิทธิ์. (2552). *7 ขั้นตอนที่จะทำให้คนไทยเก่งภาษาอังกฤษอย่างถาวรและแท้จริง*. สืบค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2555, จาก <http://www.oknation.net/blog/print.php?id=45930>.
- Bryant; et al. (2004). *Behaviors Associated with Dyslexia*. Retrieved April 4, 2012, from http://www.ablongman.com/html/productinfo/hbryant1e/contents/0205430929_ch10.pdf.
- Brown Dale S; & Ford Karen. (2007). *Communication Strategies for All Classrooms: Focusing on English Language Learners and Students with Learning Disabilities*. Retrieved March 3, 2012, from <http://www.colorincolorado.org/article/c42/>.
- Briggs Dick. (2006). *Sight Word Method*. Retrieved August 8, 2011, from <http://www.Mybreakfastreadingprogram>
- Bettis Julie A. (2010). *Sight Word Instruction Methods*. Retrieved September 10, 2011, from <http://www.cu-portland.edu/coe/thesis/documents/julie%20bettis%20ar.pdf>
- Fisher Gary; & Cummings Rhoda. (2002). *The survival Guide for Kids with LD*. United State of America.
- Harwell Joan M. (2001). *Complete with Learning Disabilities Handbook*. 2nd ed. United States of America.
- International Dyslexia Association. (2002). *Dyslexia*. Reading rocket. Retrieved April 4, 2012, from <http://www.readingrockets.org/atoz/dyslexia/>
- Kelly Gerald. (2546). *วิธีการออกเสียง*. แปลโดย รัชนีโรจน์ กุลธำรง. กรุงเทพฯ: เพียร์สัน เอ็ด

ดูเคชั่น อินโดไชน่า.

- Learning Disabilities Association of America. Dyslexia. *LDA of California and UC Davis M.I.N.D. Institute "Q.U.I.L.T.S." Calendar 2001-2002*. Retrieved 6, 2011, from http://www.ldanatl.org/aboutld/parents/ld_basics/dyslexia.asp
- Milton; et al. (1997). *Introduction to Statistics*. New York: McGraw-Hill.
- Minskoff Ester; & Allsopp David. (2003). *Academic Success Strateries for adolescent with Learning Disabilities & ADHD*. United State of America.
- Monroe; et al. (2000). *Improving Student Reading Skills through Sight Word Instruction*. Education resources Information Center. Retrieved March 2, 2012, from http://eric.ed.gov/ERICWebPortal/search/detailmini.jsp_from?_nfpb=true&_ERICExtSearch_SearchValue_0=ED443101&ERICExtSearchSearchType_0=no&accno=ED443101
- Picture me reading. (2011). Internet Special Education Resources Special Education & Learning Disabilities Resources: A Nationwide Directory. Retrieved February 6, 2011, from <http://www.iser.com/picturemereading.html>
- Robinson. (2008). *Teaching Sight Words as an instructional strategy*. Retrieved April 4, 2012, from <http://www.helium.com/items/846433-teaching-sight-words-as-an-instrucional-strategy>.
- Schwarz Robin L. (2002). *LD and the English language learner*. Lesley University. Retrieved May 4, 2012, from http://ldlink.coe.utk.edu/pdf_files/esl_ld.pdf.
Development & Education, 4 n(1).
- Sheehy Kieron. (2002). *The effective use of symbols in Teaching Word Recognition to children with Learning Difficulties: a comparison of word alone, integrated picture cueing and the handle technique*. Abstract: International Journal of Disability, Development & Education, 49(1): 47–59.
- (2005). *Morphing images: a potential tool for teaching word Recognition to children with severe learning difficulties*. British Journal of Educational Technology, 36(2), pp. 293–301. Retrieved 10, 2011, from <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/j.14678535.2005.00458.x/abstract>.
- Swerling Louise Spear. (2006). *Learning Disabilities in English Language Learners*.

Retrieved July 8, February ,2012, from http://www.ldonline.org/spearswerling/Learning_Disabilities_in_English_Language_Learners

Vaughn Sharon; et al. (2003). *Teaching Exceptional, Diverse, and At-Risk Students in the General Education Classroom*. Pearson Education, Inc.

Ward Tim. (2010). *Grammar Friends 1 Student's book*. Oxford University Press.

Wikipedia. (2011). *Sight word*. Retrieved December 6, 2011, from

http://en.wikipedia.org/wiki/Sight_word.com/MBRP_01/sight_word_method.htm

----- (2013). *Vocabulary*. Retrieved 5, 2013, from <http://en.wikipedia.org/wiki/Vocabulary>

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ดารณี ศักดิ์ศิริผล

วุฒิการศึกษา : การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษาพิเศษ
 ตำแหน่งปัจจุบัน : อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์
 ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 หน่วยงาน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. อาจารย์ ดร.รณิดา เขยชุ่ม

วุฒิการศึกษา : ครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาการวัดผลและประเมินผล
 การศึกษา
 ตำแหน่งปัจจุบัน : อาจารย์ประจำภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา
 คณะศึกษาศาสตร์
 หน่วยงาน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. อาจารย์ ดร.รัชฎา ทับเทศ

วุฒิการศึกษา : ครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต หลักสูตรและการสอน
 ตำแหน่งปัจจุบัน : อาจารย์
 หน่วยงาน โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและ
 พัฒนาการศึกษา

4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดวงเดือน แข็งขัน

วุฒิการศึกษา : MA Linguistics Poona University
 ตำแหน่งปัจจุบัน : อาจารย์
 หน่วยงาน โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและ
 พัฒนาการศึกษา

ภาคผนวก ข

ตารางค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างค่าและจุดประสงค์การเรียนรู้
ตารางค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของค่าในแบบประเมิน

ตาราง 4 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำและจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	คำ	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ				$\sum R$	IOC	หมายเหตุ
		คนที่1	คนที่2	คนที่3	คนที่4			
1. อ่านออกเสียงและบอก ความหมายของคำศัพท์ในหมวด สิ่งของในห้องเรียนได้ถูกต้อง	pen	+1	+1	+1	+1	+4	1	นำไปใช้ได้
	pencil	+1	+1	+1	+1	+4	1	นำไปใช้ได้
	ruler	+1	+1	+1	+1	+4	1	นำไปใช้ได้
	rubber	+1	+1	+1	+1	+4	1	นำไปใช้ได้
	duster	+1	+1	+1	+1	+4	1	นำไปใช้ได้
	board	+1	+1	+1	+1	+4	1	นำไปใช้ได้
	chair	+1	+1	+1	+1	+4	1	นำไปใช้ได้
	desk	+1	+1	+1	+1	+4	1	นำไปใช้ได้
	table	+1	+1	+1	+1	+4	1	นำไปใช้ได้
2. อ่านออกเสียงและบอก ความหมายของคำศัพท์ในหมวด สัตว์ได้ถูกต้อง	frog	+1	+1	+1	+1	+4	1	นำไปใช้ได้
	monkey	+1	+1	+1	+1	+4	1	นำไปใช้ได้
	giraffe	+1	+1	+1	+1	+4	1	นำไปใช้ได้
	snake	+1	+1	+1	+1	+4	1	นำไปใช้ได้
	parrot	+1	+1	+1	+1	+4	1	นำไปใช้ได้
	elephant	+1	+1	+1	+1	+4	1	นำไปใช้ได้
3. อ่านออกเสียงและบอก ความหมายของคำศัพท์ในหมวด หมวดคำศัพท์คำคุณศัพท์ (ขนาด) ได้ถูกต้อง	fat	+1	+1	+1	+1	+4	1	นำไปใช้ได้
	thin	+1	+1	+1	+1	+4	1	นำไปใช้ได้
	big	+1	+1	+1	+1	+4	1	นำไปใช้ได้
	small	+1	+1	+1	+1	+4	1	นำไปใช้ได้
	long	+1	+1	+1	+1	+4	1	นำไปใช้ได้
	short	+1	+1	+1	+1	+4	1	นำไปใช้ได้
4. อ่านออกเสียงและบอก ความหมายของคำศัพท์ในหมวด สีได้ถูกต้อง	white	+1	+1	+1	+1	+4	1	นำไปใช้ได้
	black	+1	+1	+1	+1	+4	1	นำไปใช้ได้
	yellow	+1	+1	+1	+1	+4	1	นำไปใช้ได้
5. อ่านออกเสียงและบอก ความหมายของคำศัพท์ในหมวด คำศัพท์คำกริยาได้ถูกต้อง	walk	+1	+1	+1	+1	+4	1	นำไปใช้ได้
	run	+1	+1	+1	+1	+4	1	นำไปใช้ได้
	sit	+1	+1	+1	+1	+4	1	นำไปใช้ได้
	stand	+1	+1	+1	+1	+4	1	นำไปใช้ได้
	fly	+1	+1	+1	+1	+4	1	นำไปใช้ได้
	eat	+1	+1	+1	+1	+4	1	นำไปใช้ได้

ตาราง 5 ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของคำในแบบประเมินความสามารถอ่าน
คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ค่าความยากง่าย	แปลผล	อำนาจจำแนก	แปลผล	แปลผลคุณภาพของข้อสอบ
1	0.86	ทิ้ง	0.44	ใช้ได้	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
2	0.86	ทิ้ง	0.46	ใช้ได้	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
3	0.83	ทิ้ง	0.38	ใช้ได้	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
4	0.38	ใช้ได้	0.40	ใช้ได้	ใช้ได้
5	0.79	ใช้ได้	0.62	ใช้ได้	ใช้ได้
6	0.29	ใช้ได้	0.36	ใช้ได้	ใช้ได้
7	0.55	ใช้ได้	0.71	ใช้ได้	ใช้ได้
8	0.48	ใช้ได้	0.78	ใช้ได้	ใช้ได้
9	0.50	ใช้ได้	0.60	ใช้ได้	ใช้ได้
10	0.74	ใช้ได้	0.59	ใช้ได้	ใช้ได้
11	0.67	ใช้ได้	0.49	ใช้ได้	ใช้ได้
12	0.45	ใช้ได้	0.66	ใช้ได้	ใช้ได้
13	0.55	ใช้ได้	0.44	ใช้ได้	ใช้ได้
14	0.79	ใช้ได้	0.31	ใช้ได้	ใช้ได้
15	0.79	ใช้ได้	0.45	ใช้ได้	ใช้ได้
16	0.33	ใช้ได้	0.66	ใช้ได้	ใช้ได้
17	0.40	ใช้ได้	0.61	ใช้ได้	ใช้ได้
18	0.29	ใช้ได้	0.44	ใช้ได้	ใช้ได้
19	0.71	ใช้ได้	0.34	ใช้ได้	ใช้ได้
20	0.62	ใช้ได้	0.68	ใช้ได้	ใช้ได้
21	0.62	ใช้ได้	0.47	ใช้ได้	ใช้ได้
22	0.55	ใช้ได้	0.78	ใช้ได้	ใช้ได้
23	0.76	ใช้ได้	0.55	ใช้ได้	ใช้ได้
24	0.24	ใช้ได้	0.61	ใช้ได้	ใช้ได้
25	0.69	ใช้ได้	0.62	ใช้ได้	ใช้ได้
26	0.50	ใช้ได้	0.80	ใช้ได้	ใช้ได้
27	0.21	ใช้ได้	0.71	ใช้ได้	ใช้ได้
28	0.26	ใช้ได้	0.68	ใช้ได้	ใช้ได้
29	0.36	ใช้ได้	0.74	ใช้ได้	ใช้ได้
30	0.55	ใช้ได้	0.78	ใช้ได้	ใช้ได้

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้
2. คู่มือประกอบการใช้แบบประเมินความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
3. แบบประเมินความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
4. แบบบันทึกการให้คะแนนการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

1. ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

แผนการจัดการเรียนรู้ 9

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ)
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

รายวิชา อ 13101

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555

เวลา 50 นาที / คาบ

มาตรฐานการเรียนรู้

- ต 1.3 ป.3/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะ(chant) ง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน
- ต 2.1 ป.3/3 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสม

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. อ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำคุณศัพท์ สี ได้
2. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาอย่างสนุกสนานและมีความสุข

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์หมวดคำคุณศัพท์ สี โดยอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นและเสียงสระได้อย่างถูกต้องตามการออกเสียงของครู
2. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาอย่างมีความสุขและสนุกสนาน

สาระการเรียนรู้

หมวดคำศัพท์คำคุณศัพท์ สี ได้แก่ white, black, yellow

กระบวนการจัดการเรียนรู้

1. ขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน

1.1 ครูกล่าวทักทายนักเรียน

- Good morning / afternoon
- How are you?

1.2 ครูพูดว่า “ นักเรียนคะ วันนี้เราจะมาเล่นเกม “Step on the Colour” กัน

นะคะ” จากนั้นครูอธิบายกติกาการเล่นเกม “Step on the Colour” ให้นักเรียนฟัง

กติกาการเล่นเกม “Step on the Colour”

ถ้าครูพูดคำว่า white ให้นักเรียนกระโดดไปเหยียบที่กระดาษสีขาวที่ครูวางไว้พร้อมพูดคำว่า white

ถ้าครูพูดคำว่า black ให้นักเรียนกระโดดไปเหยียบที่กระดาษสีดำที่ครูวางไว้พร้อมพูดคำว่า black

ถ้าครูพูดคำว่า yellow ให้นักเรียนกระโดดไปเหยียบที่กระดาษสีเหลืองที่ครูวางไว้พร้อมพูดคำว่า yellow

1.3 ครูแสดงให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่าง จากนั้นครูและนักเรียนเล่นเกม “Step on the Colour” ร่วมกัน

1.4 ครูบอกกับนักเรียนว่า “วันนี้ครูจะสอนอ่านคำศัพท์หมวดคำคุณศัพท์ เรื่องสี จำนวน 3 คำ คือคำว่า white, black และ yellow”

2 ขั้นนำเสนอ

2.1 ครูให้นักเรียนดูบัตรภาพ Picture Me Reading ทีละ 1 ใบ และถามนักเรียนว่า “นักเรียนทราบไหมคะว่าภาพนี้คืออะไร” จนครบทั้ง 3 ใบ

2.2 ครูพูดว่า “ครูจะให้นักเรียนดูภาพอีกครั้ง ครูจะอ่านคำศัพท์และบอกความหมายของคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง นักเรียนตั้งใจฟังนะคะ” จากนั้นครูชูบัตร Picture Me Reading ขึ้น พร้อมทั้งอ่านคำศัพท์และบอกความหมายของคำศัพท์ ทั้ง 3 คำละๆ 2-3 ครั้ง

white แปลว่า สีขาว

black แปลว่า สีดำ

yellow แปลว่า สีเหลือง

2.3 ครูพูดว่า “ครูจะให้นักเรียนดูภาพอีกครั้ง และครูจะอ่านและสะกดคำศัพท์ ทั้ง 3 คำให้นักเรียนฟัง นักเรียนตั้งใจฟังนะคะ” จากนั้นครูชูบัตร Picture Me Reading เพื่ออ่านและสะกดคำศัพท์โดยครูลากมือตามตัวอักษรทีละตัวในขณะที่สะกด

white : w-h-i-t-e

black : b-l-a-c-k

yellow : y-e-l-l-o-w

3 ขั้นฝึก

3.1 ครูพูดว่า “นักเรียนคะ ต่อกันไปนักเรียนอ่านและสะกดคำศัพท์ตามครูนะคะ” จากนั้นครูชูบัตร Picture Me Reading ขึ้น ครูเริ่มสะกดและอ่านคำศัพท์ทีละ 1 คำ นักเรียนอ่านและสะกดคำศัพท์ตามครูประมาณ 3-4 ครั้ง จนครบทั้ง 3 คำ

3.2 ครูพูดว่า “นักเรียนคะ เราจะมาฝึกความเร็วกันนะ กติกาคือ ถ้าครูอ่าน คำศัพท์คำไหน ให้นักเรียนช่วยกันหยิบบัตรคำศัพท์คำนั้นขึ้นและอ่านคำศัพท์ตามครูนะ”

ครูอ่านคำศัพท์คำว่า white นักเรียนหยิบบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading คำว่า white ขึ้นพร้อมทั้งอ่านและบอกความหมายของคำศัพท์

ครูอ่านคำศัพท์คำว่า black นักเรียนหยิบบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading คำว่า black ขึ้นพร้อมทั้งอ่านและบอกความหมายของคำศัพท์

ครูอ่านคำศัพท์คำว่า yellow นักเรียนหยิบบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading คำว่า yellow ขึ้นพร้อมทั้งอ่านและบอกความหมายของคำศัพท์

3.3 ครูพูดว่า “นักเรียนทุกคนเก่งมากคะ จากนั้นครูกระจายบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading บนโต๊ะพร้อมทั้งพูดว่า ต่อไปครูจะขออาสาสมัคร ออกมาอ่านคำศัพท์ ส่วนเพื่อนที่เหลือ จะชูบัตรคำศัพท์ขึ้นและอ่านคำศัพท์ตามนะคะ”

3.4 ครูติดบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading ทั้ง 3 คำ ประมาณ 2 ชุด ไว้บนผนัง รอบๆ ห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนได้ฝึก กะทัดรัดและฝึกอ่านคำศัพท์ ในขณะที่นักเรียนฝึกอ่านคำศัพท์ นักเรียนจะได้สัมผัสรูปภาพและตัวอักษรของคำศัพท์แต่ละคำในบัตร Picture Me Reading โดยครูจะ ตรวจความถูกต้องในการอ่านของนักเรียน

3.5 ครูพูดชมเชยนักเรียนว่า “นักเรียนทุกคนเก่งมากคะ อ่านคำศัพท์ได้ชัดเจน และถูกต้อง ต่อไปครูจะแจกรางวัลให้กับนักเรียน นักเรียนคุณกล่องสมบัติของครูใบนี้นะ ด้านในจะมีบัตร คำศัพท์ทั้ง 3 คำที่เราได้เรียน ครูจะให้ให้นักเรียนแต่ละคนหยิบบัตรคำจาก กล่องสมบัติ ให้นักเรียนอ่าน และบอกความหมายของคำศัพท์ ทีละ 1 คน ถ้าใครอ่านได้ทั้ง 3 คำ จะได้สติ๊กเกอร์ 3 ดวงนะคะ”

3.6 ครูพูดชมเชยนักเรียนว่า “นักเรียนทุกคนเก่งมากคะ จากนั้นครูแจกแบบฝึกให้นักเรียนทำเป็นรายบุคคล ซึ่งใน แบบฝึก แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ การเขียนคำจากภาพ และการจับคู่ คำศัพท์กับภาพ โดยครูจะอธิบายคำชี้แจงให้นักเรียนฟังก่อนลงมือทำ จากนั้นครู จะตรวจความถูกต้อง ในแบบฝึกของนักเรียน

4. ขั้นสรุปและประเมินผล

4.1 ครูวางบัตรคำบนโต๊ะเพื่อให้นักเรียนอ่านและบอกความหมายของคำศัพท์ทีละคน

4.2 ครูมอบหมายการบ้านให้นักเรียน โดยครูแจกกระดาษวาดเขียน ขนาด A4 เพื่อให้นักเรียนทำบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading หมวดคำคุณศัพท์ สี ทั้ง 3 คำ

4.3 นักเรียนเก็บรวบรวม บัตรคำศัพท์ Picture Me Reading เพื่อทำเป็นสมุด คำศัพท์ทบทวน และนำเสนอในการเรียนครั้งต่อไป

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. บัตรภาพ Picture Me Reading (white, black, yellow)
2. บัตรคำศัพท์ white, black, yellow
3. เกม “Step on the Colour”
4. กล้อ
5. กระดาษสีเหลือง สีดำ สีขาว สีละ 2 แผ่น
6. กระดาษวาดเขียน 7 แผ่น
7. สติกเกอร์
8. สมุดสะสมสติ๊กเกอร์
9. แบบฝึก

แนวทางการประเมินผล

1. สิ่งที่จะประเมิน
 - 1.1 การร่วมกิจกรรมและการเล่นเกมของนักเรียน
 - 1.2 แบบฝึกของนักเรียน
 - 1.3 การอ่านคำศัพท์ของนักเรียน
2. เครื่องมือในการประเมิน
 - 2.1 บันทึกล้างการสอน
 - 2.2 แบบฝึก
3. วิธีการประเมิน
 - 3.1 สังเกตการร่วมกิจกรรมและการเล่นเกมของนักเรียน
 - 3.2 ตรวจจากแบบฝึกที่ให้นักเรียนทำ
 - 3.3 การอ่านคำศัพท์

บันทึกล้างการสอน

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

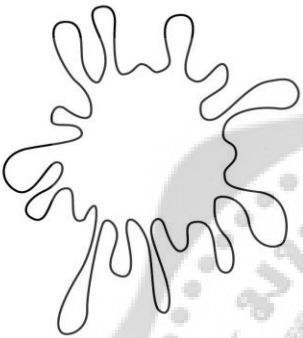
นางสาวอรอุมา เพชรนุ้ย

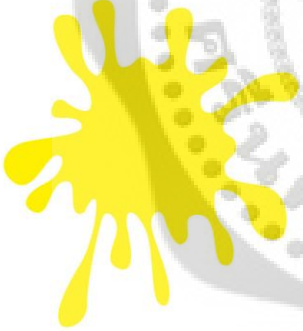
...../...../.....

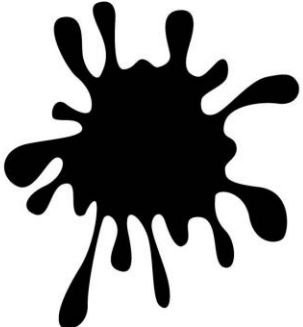
Adjective : Colour 9

NameGradeNo.Date

I. Match the pictures to the words.

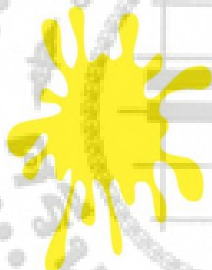
1. · white

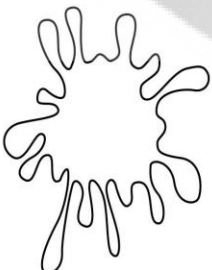
2. · yellow

3. · black

II. Find the words and write the words in the box.

	b	b	b
	a	l	l
	c	a	c
	l	c	a
	k	k	k
1.			

	y	y	y
	e	e	e
	l	o	l
	l	l	o
	o	l	w
	w	w	l
2.			

	w	w	w
	i	h	h
	t	t	i
	e	i	t
	h	e	e
3.			

แผนการจัดการเรียนรู้ 12

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ)
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

รายวิชา อ 13101

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555

เวลา 50 นาที / คาบ

มาตรฐานการเรียนรู้

- ต 1.3 ป.3/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะ(chant) ง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน
- ต 2.1 ป.3/3 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสม

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. อ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์ได้
2. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาอย่างสนุกสนานและมีความสุข

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์หมวดคำกริยา โดยอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น และเสียงสระได้ถูกต้องตามการออกเสียงของครู
2. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาอย่างมีความสุขและสนุกสนาน

สาระการเรียนรู้

หมวดคำศัพท์คำกริยา ได้แก่ eat, fly, run

กระบวนการจัดการเรียนรู้

1. ขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน

1.1 ครูกล่าวทักทายนักเรียน

- Good morning / afternoon
- How are you?

1.2 ครูให้นักเรียนนำเสนอผลงานจากชั่วโมงที่แล้ว โดยนักเรียนอ่านและบอก

ความหมายของคำศัพท์คำว่า sit, stand และ walk หน้าชั้นเรียนทีละ 1 คน

1.3 ครูพูดว่า “นักเรียนทุกคนเก่งมากคะ เรามาอ่านคำศัพท์พร้อมๆ กันอีกครั้ง

นะคะ” จากนั้นครูชูบัตรคำศัพท์ sit, stand และ walk เพื่อให้ นักเรียนอ่านคำศัพท์พร้อมกัน

1.4 ครูพูดกับนักเรียนว่า “ นักเรียนทุกคนเก่งมากเลยคะ ตอนนี้นักเรียนทุกคนพร้อมจะเล่นเกมกันหรือยังคะ ถ้าพร้อมแล้วมาฟังกติกาการเล่น Teacher says.....กัน”

กติกาการเล่น Teacher says.....

1. ถ้าครูพูด Teacher says ให้นักเรียนแสดงท่าทางตามที่ครูพูด เช่น
ครูพูดว่า: Teacher says fly. ให้นักเรียนแสดงท่าทางบิน
ครูพูดว่า: Teacher says eat. ให้นักเรียนแสดงท่าทางกิน
ครูพูดว่า: Teacher says run. ให้นักเรียนแสดงท่าทางวิ่ง

2. ถ้าครูไม่พูด Teacher says นักเรียนไม่ต้องแสดงท่าทางตามที่ครูพูด

1.5 ครูแสดงให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่าง จากนั้นครูและนักเรียนเล่นเกม “Teacher says” ร่วมกัน

1.6 ครูพูดกับนักเรียนว่า “ นักเรียนทุกคนเก่งมากเลยคะ วันนี้ครูจะสอนอ่านคำศัพท์หมวดคำกริยาจำนวน 3 คำ คือคำว่า eat, fly และ run”

2. ชี้นำเสนอ

2.1 ครูให้นักเรียนดูบัตรภาพ Picture Me Reading ทีละ 1 ใบ และถามนักเรียนว่า “นักเรียนทราบไหมคะว่าภาพนี้คือภาพอะไร” จนครบทั้ง 3 ใบ

2.2 ครูพูดว่า “ครูจะให้นักเรียนดูภาพอีกครั้งนะ ครูจะอ่านคำศัพท์และบอกความหมายของคำศัพท์ ให้นักเรียนฟัง นักเรียนตั้งใจฟังนะคะ ” จากนั้นครูชูบัตร Picture Me Reading ขึ้น อ่านคำศัพท์และบอกความหมายของคำศัพท์ ทั้ง 3 คำละ 2-3 ครั้ง

eat แปลว่า กิน

run แปลว่า วิ่ง

fly แปลว่า บิน

2.3 ครูพูดว่า “ครูจะให้นักเรียนดูภาพอีกครั้ง และครูจะอ่านและสะกดคำศัพท์ ทั้ง 3 คำให้นักเรียนฟัง นักเรียนตั้งใจฟังนะคะ” จากนั้นครูชูบัตร Picture Me Reading เพื่ออ่านและสะกดคำศัพท์โดยครูลากมือตามตัวอักษรทีละตัวในขณะที่สะกด

eat : : e - a - t

run : : r - u - n

fly : : f - l - y

3. ชี้นฝึก

3.1 ครูพูดว่า “นักเรียนคะ ต่อกันไปนักเรียนอ่านและสะกดคำศัพท์ตามครูนะ”

จากนั้นครูชูบัตร Picture Me Reading ขึ้น ครูเริ่มสะกดและอ่านคำศัพท์ทีละ 1 คำ นักเรียนอ่านคำศัพท์ตามครูประมาณ 3-4 ครั้ง จนครบทั้ง 3 คำ

3.2 ครูพูดว่า “นักเรียนคะ เราจะมาต่อ jigsaw กันนะคะ ให้นักเรียนจับคู่กัน แล้วต่อ jigsaw คำศัพท์ที่ครูแจกให้ นะ ” จากนั้นครูแจกแผ่น jigsaw Picture Me Reading ให้กับนักเรียน เมื่อนักเรียนต่อเสร็จครูให้นักเรียนอ่านคำศัพท์

3.3 ครูกระจายบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading บนโต๊ะพร้อมทั้งพูดว่า “นักเรียนทุกคนเก่งมากเลย ต่อไปครูจะขออาสาสมัคร ออกมาอ่านคำศัพท์ ส่วนเพื่อนที่เหลือจะชูบัตรคำศัพท์ขึ้นและอ่านคำศัพท์ตามนะคะ”

3.4 ครูติดบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading ทั้ง 3 คำ ประมาณ 2 ชุด ไว้บนผนังรอบๆ ห้องเรียน เพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกสะกดและฝึกอ่านคำศัพท์ ในขณะที่นักเรียนฝึกอ่านคำศัพท์ นักเรียนจะได้สัมผัสรูปภาพและตัวอักษรของคำศัพท์แต่ละคำในบัตร Picture Me Reading โดยครูจะตรวจความถูกต้องในการอ่านของนักเรียน

3.5 ครูพูดชมเชยนักเรียนว่า “นักเรียนทุกคนเก่งมาก อ่านคำศัพท์ได้ชัดเจน และถูกต้องคะ ต่อไปเป็นช่วงของการแจกรางวัลให้กับนักเรียนนะ โดยครูจะชูบัตรคำศัพท์ทีละคำ ถ้าใครสามารถอ่านคำศัพท์ได้ ให้ยกมือขึ้น ส่วนคนอื่นๆ ให้อ่านตามเพื่อนนะ ถ้าใครอ่านได้ 1 คำ จะได้สติ๊กเกอร์ 1 ดวงนะคะ”

3.6 ครูแจกแบบฝึกให้นักเรียนทำเป็น นรายบุคคล ซึ่งในแบบฝึก แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ การเขียนคำจากภาพ และการจับคู่คำศัพท์กับภาพ โดยครูจะอธิบายคำชี้แจงให้นักเรียนฟังก่อนลงมือทำ จากนั้นครูจะตรวจความถูกต้องในแบบฝึกของนักเรียน

4. ชั้นสรุปและประเมินผล

4.1 ครูวางบัตรคำบนโต๊ะเพื่อให้นักเรียนอ่านและบอกความหมายของคำศัพท์ทีละคน

4.2 ครูมอบหมายการบ้านให้นักเรียน โดยครูแจกกระดาษวาดเขียนขนาด A4 เพื่อให้นักเรียนทำบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading คำกริยาทั้ง 3 คำ

4.3 นักเรียนเก็บรวบรวมบัตรคำศัพท์ Picture Me Reading เพื่อทำเป็นสมุดคำศัพท์ทบทวน และนำเสนอในการเรียนครั้งต่อไป

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. บัตรภาพ Picture Me Reading (eat, fly, run)
2. บัตรคำศัพท์ eat, fly, run, sit, stand, walk

3. เกม Teacher says.....
4. จิ๊กซอร์ Picture Me Reading (eat, fly, run)
5. กระดาษวาดเขียน 7 แผ่น
6. สติกเกอร์
7. สมุดสะสมสติกเกอร์
8. แบบฝึก
9. สมุดคำศัพท์

แนวทางการประเมินผล

1. สิ่งประเมิน
 - 1.1 การร่วมกิจกรรมและการเล่นเกมของนักเรียน
 - 1.2 ใบงานของนักเรียน
 - 1.3 การอ่านคำศัพท์ของนักเรียน
2. เครื่องมือในการประเมิน
 - 2.1 บันทึกลูกหลังการสอน
 - 2.2 แบบฝึก
3. วิธีการประเมิน
 - 3.1 สังเกตการร่วมกิจกรรมและการเล่นเกมของนักเรียน
 - 3.2 ตรวจจากแบบฝึกที่ให้นักเรียนทำ
 - 3.3 การอ่านคำศัพท์

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

นางสาวอรอุมา เพชรน้อย

...../...../.....

Verb 12

NameGradeNo.Date

I. Match the pictures to the words.

1. . **fly**

2. . **run**

3. . **eat**

II. Put the words in order to write the words in the box.

4.

u	r	n			
---	---	---	--	--	--

5.

e	t	a			
---	---	---	--	--	--

6.

l	f	y			
---	---	---	--	--	--

2. คู่มือประกอบการใช้แบบประเมินความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

คู่มือประกอบการใช้แบบประเมินความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนในการดำเนินการทดสอบ

ก่อนทำการทดสอบ

1. ผู้ดำเนินการทดสอบศึกษาขั้นตอน วิธีการทดสอบ จากคู่มือประกอบ การใช้แบบประเมินความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้เข้าใจก่อนลงมือทำการทดสอบนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. ผู้ดำเนินการทดสอบเตรียมแบบประเมินความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (สำหรับนักเรียน) และแบบบันทึกผลการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (สำหรับผู้ทดสอบ) ซึ่งแบบประเมินทั้งหมด จะแบ่งออกเป็น 4 หมวดได้แก่ หมวดสิ่งของในห้องเรียน หมวดสัตว์ หมวดคำคุณศัพท์ (ขนาดและสี) และหมวดคำกริยา รวมคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักเรียนต้องอ่านทั้งหมด จำนวน 27 คำ

ระหว่างทำการทดสอบ

1. ผู้ทดสอบให้นักเรียนนั่งตรงข้ามกับผู้ทดสอบ
2. เมื่อนักเรียนนั่งลงเรียบร้อยแล้ว ผู้ทดสอบ นำแบบประเมินอ่าน คำศัพท์ภาษาอังกฤษมาให้ นักเรียน จากนั้นผู้ทดสอบอธิบายขั้นตอนการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยผู้ทดสอบพูดว่า “ผู้ทดสอบจะชี้คำศัพท์ทีละคำ และให้นักเรียนอ่านและบอกความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามที่ผู้ทดสอบชี้”
3. ก่อนเริ่มทำการประเมินความสามารถ อ่านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ผู้ทดสอบจะให้นักเรียนดู คำศัพท์ภาษาอังกฤษในแบบประเมินอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นเวลา 30 วินาที จากนั้นผู้ทดสอบพูดว่า “เริ่มอ่านคำศัพท์ได้เลยค่ะ” และให้นักเรียนเริ่มอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามที่ผู้ทดสอบชี้ทีละคำ
4. ถ้านักเรียนไม่สามารถอ่านคำศัพท์และบอกความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษคำนั้นได้ ผู้ทดสอบจะถามนักเรียนว่า “อ่านได้ไหมคะ” และถ้านักเรียนตอบผู้ทดสอบว่า “อ่านไม่ได้ค่ะ/ครับ” ผู้ทดสอบจะชี้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ คำต่อไปโดยจะไม่ช่วยเหลือในการอ่านและ บอกความหมาย คำศัพท์ภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน
5. ถ้านักเรียนอ่านและบอกความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษคำนั้นไม่ถูกต้อง ผู้ทดสอบจะชี้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ คำต่อไป โดยที่ผู้ทดสอบจะไม่มี การแก้ไขในคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่นักเรียนอ่าน และบอกความหมายผิด
6. ผู้ทดสอบบันทึกการอ่านและบอกความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนตามเกณฑ์ การให้คะแนนการอ่านที่กำหนดไว้ในแบบบันทึกการให้คะแนนการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

7. ในการอ่านและบอกความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษในแต่ละหมวด นักเรียนจะได้พัก 3 นาที ก่อนที่จะเริ่มอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษในหมวดต่อไป

8. ในกรณีที่นักเรียนไม่สามารถอ่านและบอกความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้เลย ผู้ทดสอบจะยังคงให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษจนครบทุกคำในแต่ละหมวดคำศัพท์

หลังทำการทดสอบ

ผู้ทดสอบตรวจความเรียบร้อยของแบบทดสอบ และนับจำนวนแบบบันทึกการให้คะแนนการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษและประเมินผลการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน

คำชี้แจงการให้คะแนนอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

การอ่านออกเสียงคำศัพท์จำนวน 27 คำ คำละ 1 คะแนน รวม 27 คะแนน โดย

การอ่านออกเสียงคำศัพท์และบอกความหมายได้	ให้	1 คะแนน
การอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้แต่บอกความหมายไม่ได้	ให้	0 คะแนน
การอ่านออกเสียงคำศัพท์ไม่ได้แต่บอกความหมายได้	ให้	0 คะแนน
การอ่านออกเสียงคำศัพท์ไม่ได้และบอกความหมายไม่ได้	ให้	0 คะแนน

หมายเหตุ การอ่านออกเสียงคำศัพท์จะคำนึงถึงความถูกต้อง ดังนี้

- เสียงพยัญชนะต้น นักเรียนต้องสามารถออกเสียงพยัญชนะต้นได้ชัดเจน เช่น เสียง /b/ ในคำว่า board (b ɔ : d)
- เสียงสระ นักเรียนต้องสามารถออกเสียงสระได้ชัดเจน เช่น เสียง /e/ ในคำว่า desk (desk)

แบบประเมินความสามารถอ่านคำศัพท์

หมวดที่ 1 คำศัพท์สิ่งของในห้องเรียน

1.

rubber

2.

board

3.

duster

4.

chair

5.

Desk

6.

table

แบบประเมินความสามารถอ่านคำศัพท์

หมวดที่ 2 คำศัพท์สัตว์

1.

frog

2.

monkey

3.

parrot

4.

giraffe

5.

elephant

6.

snake

แบบประเมินความสามารถอ่านคำศัพท์

หมวดที่ 3 คำศัพท์คำคุณศัพท์ (ขนาด)

1.

small

2.

big

3.

fat

4.

thin

5.

short

6.

long

แบบประเมินความสามารถอ่านคำศัพท์

หมวดที่ 3 คำศัพท์คำคุณศัพท์ (สี)

1.

white

2.

black

3.

yellow

แบบประเมินความสามารถอ่านคำศัพท์

หมวดที่ 4 คำศัพท์คำกริยา

1.

sit

2.

stand

3.

walk

4.

eat

5.

fly

6.

run

4. แบบบันทึกการให้คะแนนการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

แบบบันทึกการให้คะแนนการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ชื่อ..... นามสกุล..... อายุ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ โรงเรียน

เกณฑ์การให้คะแนนการอ่าน

การอ่านออกเสียงคำศัพท์จำนวน 27 คำ คำละ 1 คะแนน รวม 27 คะแนน โดย

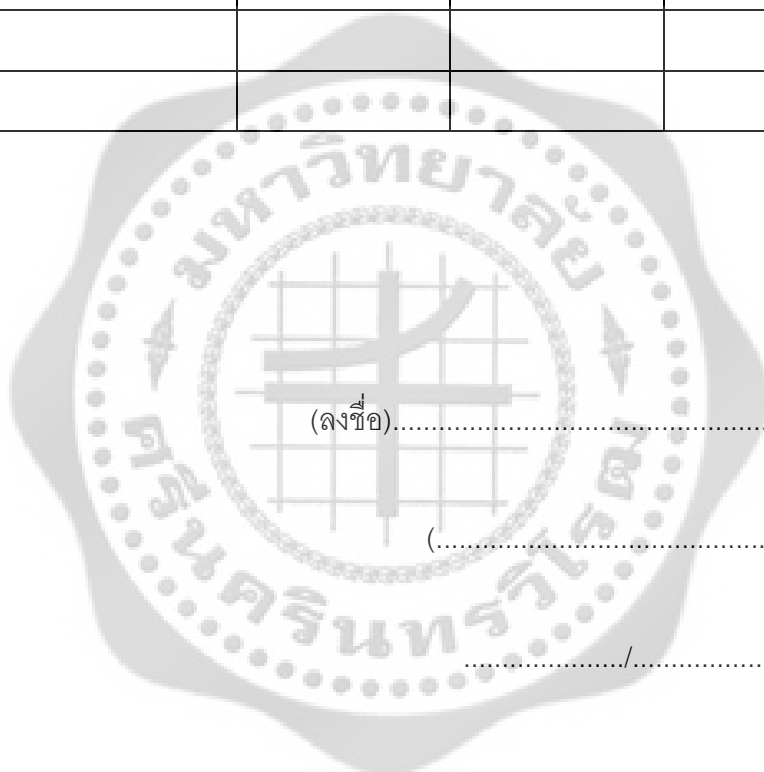
การอ่านออกเสียงคำศัพท์และบอกความหมายได้	ให้	1	คะแนน
การอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้แต่บอกความหมายไม่ได้	ให้	0	คะแนน
การอ่านออกเสียงคำศัพท์ไม่ได้แต่บอกความหมายได้	ให้	0	คะแนน
การอ่านออกเสียงคำศัพท์ไม่ได้และบอกความหมายไม่ได้	ให้	0	คะแนน

หมายเหตุ การอ่านออกเสียงคำศัพท์จะคำนึงถึงความถูกต้อง ดังนี้

- เสียงพยัญชนะต้น นักเรียนต้องสามารถออกเสียงพยัญชนะต้นได้ชัดเจน เช่น เสียง /b/ ในคำว่า board (b o : d)
- เสียงสระ นักเรียนต้องสามารถออกเสียงสระได้ชัดเจน เช่น เสียง /e/ ในคำว่า desk (desk)

คำศัพท์	คะแนน		หมายเหตุ
	1 คะแนน	0 คะแนน	
หมวดที่ 1 คำศัพท์สิ่งของในห้องเรียน			
1. rubber			
2. board			
3. duster			
4. chair			
5. desk			
6. table			
หมวดที่ 2 คำศัพท์สัตว์			
7. frog			
8. monkey			
9. parrot			
10. giraffe			
11. elephant			
12. snake			
หมวดที่ 3 คำศัพท์คำคุณศัพท์ (ขนาด)			
13. small			
14. big			
15. fat			
16. thin			
17. short			
18. long			
หมวดที่ 3 คำศัพท์คำคุณศัพท์ (สี)			
19. white			
20. black			
21. yellow			

คำศัพท์	คะแนน		หมายเหตุ
	1 คะแนน	0 คะแนน	
หมวดที่ 4 คำศัพท์คำกริยา			
22. sit			
23. stand			
24. walk			
25. eat			
26. fly			
27. run			

(ลงชื่อ)..... ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อสกุล	นางสาวอรอุมา เพชรน้อย
วัน เดือน ปี เกิด	22 สิงหาคม 2517
สถานที่เกิด	นครศรีธรรมราช
ที่อยู่ปัจจุบัน	36/90 ถ.โชคชัย 4 แขวง ลาดพร้าว เขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2536	ครุศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
พ.ศ. 2556	การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ (สาขาการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ